

Pr III 189

LIBRĂRIE
D. BOCA

B

Palauza

BLIOTECARULUI

2

1963 - FEBRUARIE

CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLICAȚIE A COMITETULUI DE STAT PENTRU CULTURĂ ȘI ARTĂ

●	Forța colectivului obștesc	49
	Mircea IOANID: Publicații periodice ale muncitorilor ceferiști și petroliști (1932—1933)	54

PE TEME ACTUALE

S	Ana Maria MIHUȚ: <i>Acțiuni variate — tematică adecvată</i>	56
U	<i>O largă manifestare culturală</i> (Luna cărții la sate)	60
M	Constantin DUMITRESCU: <i>Ridicăm nivelul activității bibliotecilor sătești</i>	61
A	<i>La bibliotecă, în lunile de iarnă</i> (Răsfoind scrisorile sosite la redacție)	63
R	Ion BELDEANU: <i>Cercurile de citit în regiunea Suceava</i>	65
U	Valentina CEPALIS, Ludovic RITTINGHER: <i>Din activitatea secțiilor tehnice ale bibliotecilor regionale Bacău și Crișana</i>	66
L	Ing. Traian GHEORGHITĂ: <i>Popaganda cărții tehnice la Combinatul siderurgic Hunedoara</i>	68

VĂ PREZENTĂM — VĂ RECOMANDĂM

●	<i>În împlinirea alegerilor de deputați în sfaturile populare</i> (seară literară)	70
	<i>Indicații metodice pentru expoziția de cărți: Realizări și perspective în construirea socialismului în patria noastră</i>	75
	<i>Fișier bibliografic</i>	78
	<i>Mic curs de legătorie: Cum se leagă o carte</i> (II)	79

TRIBUNA BIBLIOTECARULUI

	Barbara HALÁSZ: <i>Pe marginea articolului „Mai puțină scriptologie”</i>	81
	R. STOIAN: <i>... și se simplifică scriptologia?</i>	81
	Nicolai TEOTOI: <i>Relațiile dintre bibliotecă și colectură</i>	83

PROFESIA NOASTRĂ

	Constanța CĂLINESCU: „De 8 ani la bibliotecă”	85
	★	
	<i>Raftul cu varietăți</i>	86

BIBLIOTECONOMIE-BIBLIOGRAFIE-DOCUMENTARE

	Ing. Emil ABRUDAN: <i>În sprijinul ridicării nivelului tehnic al producției</i>	88
	Elvira POPP: <i>Așezarea cărților pentru copii în raftul cu acces liber</i>	91
	V. CIMPOCA-CURCĂNEANU: <i>Catalogarea cu ajutorul fotografiei</i>	93
	Mircea TOMESCU: <i>Bibliografia geologică a R. P. Române</i> (Cărți și reviste de bibliologie)	95

★

	<i>Calendar</i> (luna martie)	96
--	---	----

ANUL XVI
nr. 2

COPERTA: „Tipărirea manifestului”, linogravură de Jules PERAHIM (reproducere din albumul „Grivița 1935”).
Ilustrații: Mihail GION.

FEBRUARIE
1963

● REDACȚIA: STR. C. MILLE, 5-7. ● București — Telefon 13.94.04 ●

* 550016001 *

Forța COLECTIVULUI OBȘTESC

Activitatea culturală de masă înscrie astăzi o neîntreruptă dezvoltare și largire, datorită, între altele, și conlucrării fecunde stabilite între instituțiile culturale și cei cărora se adresează ele. Destinația publică a acestor instituții, corespondența dintre țelul lor și năzuința vizibil sporită a întregii populații de a se cultiva — urmare a muncii educative duse de partid în rindul oamenilor muncii — explică atașamentul general față de progresul acestor unități, avîntul cu care sînt susținute în munca lor de zi cu zi. Un program artistic reușit, o carte bună, recomandată cu discernămint, adaugă noi prieteni și ajutoare căminelor culturale și bibliotecilor. Larga mișcare de amatori, în care sînt atrași mii și mii de oameni de diferite vîrste și ocupații, materializează un mod nou de a înțelege rostul activităților culturale.

Caracteristică este și amploarea mobilizării cititorilor în jurul bibliotecilor de masă. Prin orientarea întregii lor munci, prin rolul ce le revine în cuprinderea cercurilor largi ale populației, ele au devenit, în condițiile socialismului, instituții obștesci pentru folosirea colectivă a cărții. Semnificativ apare acum faptul că o seamă de cititori se interesează de viața bibliotecilor nu numai în calitate de beneficiari ai serviciilor acestora, ci încep să le considere drept o cauză proprie, să le consacre multă energie și timp, contopindu-se cu multă dăruire de sine în rindul activităților ce lucrează permanent pe acest tărîm. Din ce în ce mai mult, munca cu cartea capătă importanța unei probleme de ordin public, ca de altfel oricare alte treburi obștesci. Explicația se găsește și în munca bibliotecarilor buni, care au știut să integreze bibliotecile în viața colectivității, să răspundă cerinței cititorilor, să ridice gradul înțelegerii de către tot mai mulți oameni a eficienței și valorii cărților în muncă și conduită, în dezvoltarea noii lor conștiințe socialiste. Bucuriile și foloasele pe care le procură cărțile îndeamnă cititorii să le semnaleze sau să le prezinte și altora, să devină ei înșiși propagandiști ai bibliotecilor. Se încheagă astfel o colaborare între cititori, mai cu seamă cei vechi, și bibliotecari, — ce depășește cadrul relațiilor inițiale — primii de a fi serviți cu cărți, iar ultimii de a le difuza.

Acolo unde sprijinul obștesc al populației este valorificat în mod organizat și permanent, rezultatele muncii bibliotecilor pot fi dintre cele mai bune; „Fiecare bibliotecă — scria N. Krupskaja — trebuie să-și dezvolte activul de cititori, care poate face foarte mult pentru a ridica activitatea bibliotecii la un nivel mai înalt“¹⁾.

V. I. Lenin preconiza în toate domeniile de activitate economică și social-politică rezolvarea sarcinilor construcției socialiste prin larga participare a maseilor. El a apreciat ca deosebit de însemnat și aportul activ al populației la propășirea bibliotecilor. În interesul dezvoltării acestor instituții, marele învățător al proletariatului recomanda, alături de alte măsuri, „atragerea la muncă a populației însăși“²⁾. Tot în această direcție, N. Krupskaja notează următoarele indicații date de Lenin: „Ilici considera că și în domeniul activității bibliotecare... este important ca masele însăși să ia lucrurile în propriile lor mâini. Ele trebuie să fie instruite în mod sistematic asupra sarcinilor curente ale dezvoltării activității bibliotecare“³⁾. V. I. Lenin a îndemnat la antrenarea organizată a maseilor în activitatea culturală. Apreciind că tendința spre instruire și crearea de biblioteci este o forță cu adevărat populară, el punea un mare accent pe „priceperea de a organiza, de a sistematiza, de a da o formă concretă acestei tendințe a poporului, de a da acestei tendințe satisfacția cuvenită...“⁴⁾.

¹⁾ Lenin despre biblioteci, Buc., Ministerul Culturii, 1955, p. 85.

²⁾ Lenin despre cultură și artă. Buc., E.S.P.L.P., 1957, p. 283.

³⁾ Lenin despre biblioteci, Buc., Ministerul Culturii, 1955, p. 85.

⁴⁾ Idem, p. 60.

01 SEP 1955

Lenin arată că atragerea maselor la viața bibliotecilor trebuie să se concretizeze și în informarea cuprinzătoare, prin dări de seamă, a tuturor cetățenilor în legătură cu stadiul muncii acestor instituții. Adresându-se Comisariatului Poporului pentru Învățământ, Lenin releva că o bună organizare a evidentei în biblioteci trebuie să urmărească, alături de alte țeluri, „justa și completa informare atât a Puterii Sovietice cât și a tuturor cetățenilor relativ la ceea ce se petrece în acest domeniu”⁵⁾.

Rezultă, din cele mai sus expuse, că V. I. Lenin înțelegea transformarea bibliotecilor în instituții obștești atât prin noua lor destinație — „patrimoniul masei, mulțimii, străzii”⁶⁾ — cât și prin participarea efectivă a tuturor cetățenilor la bunul mers al acestora. Experiența bibliotecilor din U.R.S.S. și din alte țări socialiste confirmă că indicațiile date de Lenin la înființarea primelor biblioteci socialiste corespund pe deplin rolului acestor instituții în condițiile revoluției culturale, organizate și conduse de partidul marxist-leninist al clasei muncitoare.

În țara noastră, bibliotecile publice, devenite centre culturale vii, arată multă preocupare pentru a trezi activitatea și inițiativa cititorilor pentru a-i antrena în munca cu cartea. Măsura luată de partid cu privire la constituirea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, organ care corespunde în modul cel mai deplin noilor cerințe și nivelului de dezvoltare a culturii și artei, este o expresie semnificativă a fundamentării muncii culturale pe o largă participare a celor mai bune forțe ale culturii și artei la conducerea și rezolvarea problemelor din acest domeniu, a unui larg activ obștesc. În întreaga țară, comitelele de cultură și artă au arătat, de la înființare, o consecventă preocupare față de asigurarea unei baze de masă largite activității culturale, ceea ce a impulsionat progresul acestor instituții. În toate categoriile de biblioteci de masă, inițiativa și aportul cititorilor au căpătat răspundere într-o măsură mai mare sau mai mică, iar în bibliotecile din mediul rural (mai ales în cele sătești), baza oricărui succes este legată tot mai mult de munca obștească. Acolo unde bibliotecarii au știut folosi în mod organizat sprijinul cititorilor, calitatea muncii cu cartea a avut mult de câștigat. Această constatare este ilustrată de către unitățile fruntașe, care au ridicat nivelul activității lor tocmai datorită faptului că au reușit să închege și să permanentizeze largi colective obștești — formă organizată de angrenare a populației în munca culturală — au folosit permanent ajutorul lor și s-au îngrijit de îndrumarea și instruirea fiecărui membru al acestor colective. Exemplele în această direcție sînt fără șir.

În comuna Catanele (regiunea Oltenia), bibliotecarul Petre Vilcan a mobilizat în munca cu cartea un mare număr de cititori, reușind, cu ajutorul lor, să transforme biblioteca în unitate fruntașă. Activul cultural obștesc numără aici 45 de membri. Este un colectiv mare, energetic și bine organizat, care lucrează cu continuitate, valorificînd aportul fiecăruia dintre membrii săi. El grupează cititori din cele mai variate domenii de activitate în producție (27 colectiviști, 13 cadre didactice, 5 funcționari). Aceasta duce la cunoașterea efectivă a cerințelor de lectură ale cititorilor din fiecare sector de activitate, a gradului de influență pe care îl exercită cartea asupra lor. Deși, în majoritate, tineri, membrii activului cultural obștesc au o vechime de 5—6 ani ca cititori. Prin experiența organizatorică acumulată în munca cu cartea, prin rezultatele câștigate, acest colectiv poate servi ca model pentru multe biblioteci de masă din țară.

Prima dintre caracteristicile muncii activului este detalierea și diferențierea sarcinilor pe membri, potrivit cu pregătirea, locul de muncă și timpul lor disponibil. Pentru fiecare dintre problemele importante incluse în planul de muncă, au fost formate grupe de 5—6 oameni, ale căror sarcini sînt așiate la un panou expus în bibliotecă. Cităm, dintre acestea: întocmirea și organizarea informărilor politice; întocmirea recenziilor, organizarea de lecturi în grup, consfătuiri pe teme agrozootehnice, beletristice, de popularizare a științei, mobilizarea cititorilor la manifestări de masă; agitația vizuală; organizarea sălii pentru acțiuni de masă.

Interesant este și faptul că bibliotecarul primește ajutor chiar și în problemele muncii tehnice de bibliotecă. Mici echipe au fost alcătuite pentru clasificarea cărților, întocmirea fișelor de catalog și completarea fișelor de carte, etichetarea cărților nou sosite, lipirea buzunărașelor etc.

⁵⁾ Lenin despre cultură și artă. Buc., E.S.P.L.P., 1957, p. 283.

⁶⁾ Lenin despre biblioteci. Buc., Ministerul Culturii, 1955, p. 43.

Pe același panou, este afișat și planul de muncă al bibliotecii pentru întreg anul, defalcat pe semestre, trimestre, luni și săptămâni. Prin acest plan, fiecărui membru al activului obștesc îi sînt trasate sarcini concrete.

Se remarcă și faptul că activul obștesc se preocupă cu multă atenție de atragerea populației active la bibliotecă și de îndrumarea lecturii acesteia. Fiecare membru al activului cultural are în grijă un număr de colectivști.

În ședințe lunare, sînt prezentate dări de seamă asupra stadiului muncii în fiecare dintre domeniile mai sus menționate. Concluziile lor sînt consemnate în registrul de evidență. Ședințele lunare oferă, totodată, prilejul instruirii organizate a colectivului cultural, desfășurate sub conducerea tovarășului Petre Vilcan, de 11 ani bibliotecar în comuna Catanele. Pe lângă atribuțiile încredințate prin planurile de muncă, întreg activul cultural se preocupă de recușita manifestărilor de masă. În marea lor majoritate, ele sînt inițiate și pregătite de către acest colectiv, care alcătuiește și textele, asigură mobilizarea cititorilor, urmărește influența exercitată de fiecare acțiune asupra calității muncii cu cartea în comună. Printre acțiunile de masă pregătite de colectivul cultural obștesc, amintim: *Cum trebuie să muncim pentru a obține recolte bogate* (seară de întrebări și răspunsuri); *În ce cărți și broșuri se vorbește despre dezvoltarea sectorului zootehnic al G.A.C.* (seară de ghicitori); *De ce nu mai cred colectivștii în superstiții și vrăji* (seară de întrebări și răspunsuri).

Forme variate de sprijinire a bibliotecilor, de propagandă a cărții prin colectivele obștești pot fi notate aproape pretutindeni. Dacă, însă, aceste colective antrenează cei mai buni cititori, interesați într-un grad mai mare în propășirea bibliotecilor, ele pot sluji mult mai fructuos scopul muncii cu cartea. Chiar și în regiunile unde anii trecuți activitatea bibliotecilor a fost, în general, mai slabă (Hunedoara, de pildă), se cunosc, în ultimul timp, rezultate bune, care situează majoritatea unităților din comune și sate la nivelul sarcinilor actuale, tocmai datorită faptului că formele obștești ale muncii cu cartea capătă și aici un caracter organizat.

Comitetul regional pentru Cultură și Artă din Hunedoara a avut în atenție reorganizarea și întărirea colectivelor culturale obștești din comune și sate, dezbaterile în adunări de masă a muncii cultural-educative, cu participarea tuturor factorilor care își pot da aportul la îmbunătățirea ei calitativă. Au fost elaborate și dezbătute planurile de muncă ale unităților culturale pentru perioada lunilor de iarnă. Bibliotecile raionale și biblioteca regională urmăresc, la rîndul lor, activitatea și rezultatele obținute de colectivele culturale obștești, asigurîndu-le o instruire continuă prin bibliotecarii comunali și prin brigăzile metodice care se deplasează la sate. După analizarea unităților respective, aceste brigăzi convoacă deputați și salariați ai sfatului popular și pe membrii activului obștesc care lucrează în munca cu cartea, le prezintă constatările desprinse, dîndu-le apoi îndrumări pentru activitatea de viitor. În multe biblioteci comunale și sătești din regiunea Hunedoara, membrii activelor culturale se intrunesc lunar, pentru a dezbate principalele aspecte legate de orientarea activității cu cartea, alcătuiesc în colectiv planurile de muncă, împart sarcinile pe oameni. Aceasta imprimă o deosebită consistență activității bibliotecii. În comuna Teiuș, de pildă, cei 12 membri ai activului obștesc al bibliotecii, compus din muncitori ceferiști, colectivști, cadre didactice, membre ale comisiei de femei, salariați ai Sfatului popular, elevi ai școlii medii, au reușit să atragă în jurul bibliotecii aproape întreaga populație a satului. Bibliotecara Tatiana Nagy, îndrumată cu multă grijă de către organizația de partid din comună, a știut coordona astfel munca acestui activ cultural, încît participarea numeroasă a colectivștilor la fiecare acțiune cu cartea s-a devinut obișnuință. Fiecărui membru al activului cultural i-au fost stabilite sarcini pe care să le poată îndeplini cu cea mai mare competență, fără a fi stîngerit de la preocupările sale de muncă. Profesoara Zoe Barbu, deputată, răspunde permanent de propaganda cărții beletristice, întocmește materiale pentru seri literare, instruește cititorii artistici și recitatorii. Ca președintă a comisiei pentru Concursul „Iubiți cartea“, și-a format experiența în popularizarea cărților din bibliografia concursului, în îndrumarea lecturii tinerilor. Tovarășa Aurelia Ciortea, președinta Comisiei de femei, ajutată de colectiviste, funcționare și gospodine se ocupă de activitatea cercurilor de citit. În comună, este cunoscută munca de popularizare a cărților agricole desfășurată de către colectivștii Victoria Crișan și Aurel Lazăr. Ei se consultă cu ceilalți colectivști în legătură cu învățămintele din aceste lucrări, știu să

stirnească interesul pentru lectura lor, organizează de câte ori au prilejul mici consultații pe teme agrozootehnice. Utemista Lucia Țălnar, laborantă la baza de recepție, elevele Lucia Mureșanu și Virginia Crișan au în grijă organizarea fondurilor de cărți și agitația vizuală în bibliotecă. În comună, crește și numărul cititorilor care se angajează singuri să întocmească materiale pentru manifestări de masă, folosind cărțile care le-au plăcut cu deosebire. Ceferistul Constantin Poantă, de pildă, a recenzat cartea *Clocote* de A. G. Vaida, a expus-o în fața muncitorilor, la Clubul C.F.R., rugînd apoi biblioteca să-l planifice la stația de radioficare, pentru ca, în cadrul „Orei bibliotecii”, organizată în fiecare vineri, să o prezinte din nou.

Numeroși alți cititori se interesează de mersul bibliotecii chiar dacă nu fac parte din activul cultural obștesc. În mod frecvent, ei se mobilizează reciproc la manifestările de masă, avizează pe cei care au reținut cărțile împrumutate peste termenul stabilit de bibliotecă, propun bibliotecarei să aducă în comună cărțile noi, recenzate în presă. Popularizarea acestor cititori la stația de radioficare și prin alte mijloace are un efect rodnic asupra antrenării altor locuitori la viața bibliotecii. De altfel, noțiunea de cititor fruntaș este tot mai accentuată legată în comuna Teiuș și de contribuția adusă la bunul mers al muncii cu cartea.

În afara cadrelor didactice la care ne-am referit mai sus, biblioteca este susținută efectiv și de alți intelectuali din comună. Varietatea tematică a fondului de publicații din bibliotecă impune bibliotecarului colaborarea apropiată și permanentă cu specialiștii, mai ales cu cei din agricultură, ceea ce nu-l scutește însă de a citi continuu și sistematic. Un rol de neînlocuit în sfătuiră bibliotecarului și-a câștigat inginerul agronom care cunoaște cel mai bine cerințele de carte ale colectivităților, în pregătirea lor profesională.

Sub conducerea și îndrumarea organizației de partid, între bibliotecă și organizațiile de masă din comună (U.T.M., Sindicatul muncitorilor ceferiști, Sindicatul salariaților comunali, Comisia de femei) s-a stabilit o strînsă legătură. Conlucrarea cu aceste organizații, în egală măsură interesate în culturalizarea oamenilor muncii din localitate, este de natură să realizeze o mai bună cunoaștere de către bibliotecă a sarcinilor și preocupărilor fiecărui cititor în parte și să atragă populația în mod organizat spre bibliotecă. Pe de altă parte, bibliotecă este ajutată la toate acțiunile întreprinse, ceea ce mărește prestigiul și valoarea inițiativelor sale. Iese în relief sprijinul acordat muncii cu cartea în comuna Teiuș de către organizația U.T.M. Acest sprijin nu se mărginește la organizarea în comună a „Joiilor tineretului” și la asigurarea bunei desfășurări a Concursului „Iubiți cartea”. Secretarul organizației U.T.M., tovarășul Teodor Trifu, și ceilalți membri ai Biroului U.T.M. inițiază acțiuni cu cartea destinate tineretului, pe care apoi le organizează la bibliotecă și cu concursul bibliotecii. Organizația U.T.M. răspunde oricărei cereri a bibliotecii în legătură cu elaborarea de către utemiști a unor recenzii care să fie expuse în fața tuturor cititorilor.

O formă obștească de legătură între bibliotecă și cititori, cu mare eficiență și tot mai frecvent utilizată în comune și sate, este prezentarea spre dezbatere a dărilor de seamă asupra muncii cu cartea atît în fața Sfatului popular, cît și a întregii populații din localitate. Această formă realizează cel mai veritabil control al cititorilor asupra rezultatelor muncii bibliotecii, rezultate care aparțin, firește, și acestora. Prin dările de seamă, sînt popularizate, totodată, metodele bune generalizate în unitatea respectivă, iar cititorii învață cum să devină propagandiști ai cărților.

La Teiuș, spre exemplu, această adunare a întrunit numeroși locuitori cu diferite preocupări de muncă și de diferite vîrste. Ordinea de zi a fost prezentată de președintele Sfatului popular comunal, tovarășul Rudolf Priplata, înflăcărat sprijinitor al bibliotecii și nelipsit de la acțiunile culturale organizate în comună. După expunerea de către bibliotecară a dării de seamă, a urmat cuvîntul cititorilor. S-a discutat cu multă degajare, așa cum se discută întotdeauna la bibliotecă atunci cînd se împrumută sau se restituie cărți. Bibliotecara a răspuns întrebărilor cu aceeași sollicitudine de care dă dovadă permanent în relațiile cu cititorii.

Mult a plăcut adunării cuvîntul cititorilor colectivîști, care au vorbit cu atîta naturalețe despre legătura dintre cărțile citite și rezultatele muncii lor în gospodărie. Fiecare a ținut să prezinte cîteva dintre cărțile agricole care i-au învățat metode ce pot fi aplicate în sectorul lor de muncă.

Colectiviștii au vorbit și despre contribuția lor la bunul mers al bibliotecii, fără să considere că au făcut lucruri demne a fi relevate, deși este cunoscut că propaganda cărții agricole capătă o mai mare valoare, atunci cînd este susținută de înșiși acei care verifică zi de zi, la locul de muncă, valoarea metodelor agrozootehnice desprinse din broșuri și din alte publicații de specialitate.

S-au spus, în seara aceea, multe lucruri frumoase, din inimă, despre scopul cărților, despre cititori și bibliotecară, folosul fiind reciproc. Cititorii și-au arătat dorința de a face tot ce depinde de ei pentru a menține biblioteca lor la un loc fruntaș.

Firește că exemplele de care ne-am ocupat nu caracterizează încă toate bibliotecile, căci — este cunoscut — nu pretutindeni a fost asigurată în măsură mulțumitoare o largă bază obștească muncii cu cartea, ceea ce se reflectă de altfel în nivelul scăzut al activității unor unități. Rezultatele pot fi bune numai acolo unde bibliotecarii au organizat și permanentizat munca activelor culturale obștești, instruind periodic membrii acestora în legătură cu modul de a-și îndeplini atribuțiile ce le revin ca ajutoare ale bibliotecii. Este, însă, tot atît de adevărat că despre această latură a muncii cu cartea — deși foarte importantă — s-a discutat mai puțin, unii dintre bibliotecari cunoscînd-o doar în linii mari. Prea general a fost ea abordată în revista noastră și cu destulă întîrziere. Comitetele de cultură și artă, bibliotecarii, trebuie să analizeze mai îndeaproape, în condițiile satului socialist, această problemă, urmărind cu aceeași atenție munca activelor obștești ale bibliotecilor orășenești, regionale și raionale, sindicale, școlare, colaborarea cu organizațiile de masă, cu căminele culturale, casele de cultură etc.

Ar interesa foarte mult cuvîntul bibliotecarilor în legătură cu munca activelor obștești din bibliotecile sindicale, unde rolul lor este cu atît mai mare cu cît colective mari de cititori lucrează împreună permanent.

Bibliotecile publice trebuie să-și bazeze activitatea în primul rînd pe contribuția celor mai vechi și mai atașați cititori, antrenîndu-i în acțiunea de dezvoltare a muncii cu cartea.

Prin înseși planurile lor de muncă, bibliotecarii trebuie să aibă în atenție participarea continuă a membrilor activului la viața bibliotecii, să studieze înclinațiile și pregătirea culturală a fiecăruia dintre ei. Trebuie să se evite însă supraaglomerarea onora și acelorași persoane care dovedesc hărnicie, deoarece masa cititorilor oferă un izvor continuu de reimprospătare și lărgire a colectivelor obștești, pentru ca fiecare să participe cu deplină bucurie în această muncă.

PUBLICAȚII PERIODICE ALE MUNCITORILOR CEFERIȘTI ȘI PETROLIȘTI

(1932 — 1933)

Se împlinesc 30 de ani de la eroicele bătălii de clasă ale muncitorilor cefe-riști și petroliști, moment de colitură în istoria partidului și a mișcării muncitorești din țara noastră. Astăzi a devenit evident faptul că luptele din februarie 1933 marchează începutul unei etape noi, superioare, în mișcarea revoluționară din țara noastră. Ele au dezvăluit potențialul revoluționar al clasei noastre muncitoare, pozițiile ei antifasciste și anti-războinice, rolul ei conducător în procesul de desăvârșire a revoluției burghezo-democratice și trecerea la revoluția socialistă. Luptele din februarie 1933 au prezentat proletariatul din țara noastră în adevărata sa lumină de conducător firesc al tuturor maselor populare în lupta pentru transformări sociale, revoluționare, stegarul aspirațiilor antifasciste, anti-războinice și progresiste ale poporului român. Aceste lupte au avut o largă semnificație națională și internațională.

Perioada de pregătire și desfășurare a luptelor din februarie 1933 ca și aceea, imediat următoare acestor evenimente remarcabile se caracterizează printr-o creștere simțitoare a mișcării noastre revoluționare.

În această perioadă, se intensifică activitatea ideologică-politică desfășurată de partid. Ca urmare crește și numărul publicațiilor periodice pe care le edita

partidul. Este deosebit de semnificativ faptul că, în anii 1932—1933, apar cele mai multe organe de presă ale partidului. Față de numărul titlurilor de gazete și reviste editate de P.C.R. în 1929, în 1931 avem o creștere care reprezintă 108%, în timp ce media anilor 1932—1933 se ridică la 184%. În anii 1932—1933, apar peste 130 de titluri de gazete și reviste legale și ilegale editate de Partidul Comunist din România. Presa P.C.R. începe acum să fie editată și într-o serie de noi orașe ca: Alba-Iulia, Bacău, Botoșani, Brașov, Dej, Dorohoi, Huși, Lugoj, Pitești, Roșiori de Vede, R. Vilcea, Sibiu, Sighet, Turnu Măgurele, Turnu Severin etc.

Cadrul restrâns al acestui articol nu permite o prezentare cuprinzătoare a organelor de presă editate de partid în această perioadă de lupte glorioase. Ne vom rezuma la câteva din organele de presă editate de partid pentru muncitorii cefe-riști și petroliști.

Alături de „Scinteia” și alte organe de presă centrale ale P.C.R., ziarele editate de partid pentru muncitorii cefe-riști și petroliști au jucat un rol important în organizarea și educarea lor politică. Dintre acestea menționăm în primul rând ziarele „Lupta C.F.R.” și „Frontul Unic”.

Ziarul „Lupta C.F.R.” a jucat un rol deosebit de important în pregătirea și organizarea eroicelor bătălii de clasă ale cefe-riștilor. De redacția acestui ziar s-a ocupat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, secretar al Comitetului Central de Acțiune al cefe-riștilor. Primul număr al ziarului, editat legal, a văzut lumina tiparului la 1 aprilie 1932. Redacția se afla în str. Popa Radu, nr. 40. Ziarul a fost tipărit inițial într-o tipografie de pe str. Dr. Istrati, nr. 10, apoi pe str. Luterană, nr. 18 și în sfârșit, la un atelier tipografic în str. Justiției, nr. 30. În editorialul primului număr al ziarului, se arată, printre altele: „Lupta C.F.R.”-istă va duce lupta de pregătire și organizare, pe baza frontului unic al tuturor muncitorilor și funcționarilor săraci...” Ziarul publică numeroase articole și materiale care descriu situația muncitorilor feroviari, conțin indicații cu privire la căile de organizare și luptă ale acestora. În materialul „O nouă încercare de spargere a frontului unic” ziarul publică fragmente din cuvântul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej îndreptat împotriva elementelor oportuniste din conducerea sindicatelor C.F.R., pentru unitatea de acțiune a muncitorimii. Atrage atenția spiritului combativ al ziarului, tonul ascuțit al criticii, la adresa regimului burghezo-moșieresc, par-

Anul I, No. 2
Octombrie 1931

Ploiești din 10000 100118 10111-78

Februarie

15 - 16

ORGANUL COMITETULUI NAȚIONAL DIN VERDE AL PARTIDULUI COMUNIST
DIN ROMANIA SECȚIUNEA EUCERISTĂ

Anul I, No. 1 - Mai 1931

PARTIDUL C. L. I.

PROPAGANDA ÎN TOATE TĂRĂRILE

DESCĂTUSAREA

ORGANUL AJUTORULUI ROȘU DIN ROMANIA

tidelor politice burgheze și social-democrației de dreapta. O caracteristică importantă a articolelor publicate de „Lupta C.F.R.” este limpezimea de cristal a argumentației, accesibilitatea, legarea strânsă a sarcinilor luptei economice de lupta politică împotriva regimului burghezo-moșieresc. Referindu-se la deficiențele de miliarde de lei pe care le invocă direcțiunea C.F.R. și guvernul reacționar, ziarul scria: „Unde intră miliardele? O bună parte sînt luate de către

funcționarii înalți, iar o altă parte sînt utilizate pentru înarmări în timp ce văduvelor și pensionarilor nu li se plătesc cu lunile salariile lor de foame...”

Ziarul publică cu regularitate informații muncitorești, relatări ample cu privire la dezbaterile care aveau loc în rândurile muncitorilor ceferiști și ale organizațiilor acestora, rubrici consacrate tineretului etc.

„Lupta C.F.R.” a îndeplinit cu cinste funcția de propagandist, agitator și organizator colectiv al maselor de muncitori ceferiști. Ea a sintetizat cu limpezime năzuințele maselor și a îndrumat cu competență revoluționară lupta acestora. Alături de „Lupta C.F.R.”, în această perioadă au mai fost editate de partid o serie de publicații periodice adresate muncitorilor ceferiști. Dintre acestea, menționăm: „C.F.R. Roșu” (Cluj), „Tinerimea muncitoare C.F.R. (Galați) etc. În lunile care au urmat eroicelor lupte, ca un ecou direct al acestora apar gazetele: „Februarie” (15-16), „Sirena”, „Sirena ceferistă”, „Muncitorul ceferist”, „Văsutas Dolgozo”, „Tinărul C.F.R.”-ist, „Luptătorul ceferist” ș.a.

La Ploiești, în perioada de pregătire a eroicelor lupte din februarie, apărea ziarul semilegal „Frontul Unic”. Deopotrivă cu „Lupta C.F.R.”, așa cum rezultă și din titlu, ziarul militează pentru realizarea frontului unic al muncitorimii. Combătînd tactica reformistă, ziarul pledează pentru ieșirea pe cale revoluționară din criză. Într-unul din articole, se arată: „Calea luptei revoluționare de mase, condusă de

organizațiile de fabrică ale muncitorilor, prin încheierea frontului unic de jos, peste capul și contra celor ce i-au trădat, este singura cale pe care își va cuceri muncitorimea revendicările sale și va putea duce lupta pentru cucerirea puterii politice și înscăunarea guvernului muncitoresc-fărănesc”.

În aceeași perioadă, la Ploiești mai sînt editate alte organe de presă, din care menționăm: „Avangarda Roșie”, organ al U.T.C., „Prahova Roșie”. Imediat după luptele din februarie, apar publicațiile: „Petrolistul Roșu” și „Scinteia Prahovei”, editate ilegal.

Procesul conducătorilor, care a fost o continuare cu alte mijloace a luptelor din februarie 1933, s-a oglindit larg în presa partidului și în presa progresistă din țară și străinătate. Presa burgheză a fost nevoită, la rîndul ei, să publice coloane întregi despre luptele din februarie și procesul ce a urmat. Cu prilejul procesului, partidul a editat la Craiova gazeta legală „Apărarea ceferiștilor”. În toate publicațiile editate de partid, apăreau articole care generalizau experiența revoluționară a luptelor din februarie 1933 și chema masele la acțiuni de solidaritate cu luptătorii arestați.

★

Datele de mai sus constituie o mărturie grăitoare a capacității organizatorice a partidului în anii terorii burgheze și a avîntului generat de luptele din 1933 pe tărîmul presei revoluționare.

Mircea IOANID

ACȚIUNI VARIATE - TEMATICĂ ADECVATĂ

Propunându-și să organizeze o consfătuire cu cititorii, un proces literar sau o seară literară, bibliotecarul trebuie să cunoască interesele și problemele care frământă participanții și, în funcție de acestea, să aleagă cu cea mai mare atenție tema sau cartea respectivă. Este una din condițiile de bază ale reușitei oricărei manifestări de masă, bineînțeles, nepierzind din vedere calitatea.

La biblioteca din comuna Petrești, raionul Sebeș, bibliotecara Ioana Zdrenghea folosește o întreagă gamă de forme în propaganda cărții. Pentru reușita acțiunilor, bibliotecara, împreună cu colectivul obștesc cultural, s-a străduit să le asigure atât conținutul de idei cit și calitatea artistică corespunzătoare. Manifestările de masă organizate au cuprins toate formele indicate activității de masă a bibliotecilor. Observând interesul locuitorilor comunei pentru forma de spectacol a unor acțiuni, bibliotecara a organizat dramatizări, montaje literare, procese literare. În fiecare lună, în afară de recenzii, consfătuiri, seri de întrebări și răspunsuri, seri științifice și alte forme, biblioteca a fost prezentă și cu astfel de acțiuni. Se înțelege că participarea la asemenea manifestări este numeroasă, chiar dacă acțiunea se repetă. Bibliotecara din Petrești are obiceiul, și este bine că i-a intrat în obicei, să prezinte în „reluare” unele manifestări reușite, atât în comună cit și-n comunele vecine (la cererea acestora).

Am avut ocazia să asist la montajul literar *Sub biciul lui Caragiale*. Sala căminului era arhiplină. Prezența numeroasă a colectivităților certifica reușita acestei acțiuni care se prezenta a șasea oară.

Ce cuprindea?

Fragmente din *D-l Goe, Arendașul român*, *O noapte furtunoasă*, *O scrisoare pierdută* și *Năpasta*. Opera lui Caragiale reprezintă în general un „bici” așa că, organizatorii montajului au avut la dispoziție un material vast. În cazul de față, ei au îmbinat criticile clasicului nostru la adresa sistemului de educație burghez, cu critica politicianismului burghez și a vieții mizere dusă de țărănul român în timpurile cînd la conducerea țării se afla coaliția burghezo-moșierească.

A urmat un jurnal vorbit. Dacă am vrea să determinăm tematica jurnalului ar fi foarte greu. El a inclus probleme referitoare la succesele obținute pe plan internațional de politica de pace dusă de Uniunea Sovietică și întregul sistem socialist, apoi o scurtă trecere în revistă a realizărilor economice din țara noastră și, în incheiere, problema așezării rachetelor și întoarcerii lor pe pămînt.

La sfîrșitul manifestării au fost prezentate, pe scurt, două cărți: *Stele în plină zi* și *9 întrebări și 9 răspunsuri*. Expuse liber, într-o manieră atractivă, menită să stîrnească curiozitatea ascultătorilor, aceste prezentări și-au atins scopul: cărțile vor fi citite.

Nu este lipsit de importanță și faptul că întreaga manifestare, variată în conținut, nu a durat decît 85 de minute.

Privind-o în ansamblu, reiese grija bibliotecarei și a colectivului obștesc de a asigura acestei acțiuni nu numai un conținut variat dar și o ținută artistică adecvată. Prin aceasta, însă, nu a fost epuizat scopul manifestării.

A organiza o acțiune complexă, cum a fost cea de la Petrești, este un lucru bun. Varietatea formelor, îmbinată cu o bună dozare a timpului, evită oboseala ce-ar putea apare în rîndul participanților. Dar această varietate trebuie susținută de o unitate a conținutului, a tematicii. Bibliotecarul nu organizează o acțiune la întîmplare, ca s-o aibă trecută în caietul de evidență. Scopul trebuie să-i fie clar de la început. Dacă vrea să prezinte, într-o singură acțiune, trei-patru probleme, care nu au legătură între ele, cert este că înriurirea asupra participanților (transmiterea unor convingeri, învățăminte) va fi mult mai slabă.

Desigur, acțiunea complexă organizată de biblioteca din Petrești a fost apreciată de locuitorii comunei și nici nu se putea altfel, dar ea nu ar fi avut decît de cîștigat dacă montajul ar fi fost urmat, de exemplu, de un jurnal vorbit care să prezinte situația de azi a țărănimii din țara noastră sau spiritul nou, sănătos în care este educată tînăra generație. Mai ales că în final, montajul a creat imaginea prezentului. Întreaga acțiune ar fi avut un caracter unitar, ar fi pre-

zentat prin contrapunere, tabloul vieții de ieri și azi.

La Băilești, centru de raion în regiunea Oltenia, biblioteca a organizat, printre alte manifestări, o consfătuire cu colectivității de la gospodăria agricolă colectivă din localitate. Cu această ocazie, au fost invitați și colectivității de la două gospodării colective din apropiere. Prin tematica ei și anume *Dezvoltarea șeptelului, sursă de venituri în G.A.C.*, consfătuirea a căutat să dea răspuns unor probleme ce prezintă interes deosebit pentru colectivității de la cele trei gospodării. Referatul susținut de dr. veterinar Marin Rotaru a adus în discuție probleme concrete legate de munca la sectorul zootehnic și de necesitatea dezvoltării lui.

Modul în care s-au desfășurat discuțiile a ilustrat faptul că atunci când bibliotecarul pregătește cu grijă o consfătuire, alegând o temă de primă importanță pentru participanți, popularizând-o la timp, mobilizând pe toți cei ce sînt interesați, aceasta poate fi calificată drept reușită. Colectivității au vorbit despre munca lor la sectorul zootehnic. Oameni, ce pînă mai ieri nu acordau importanță decît cultivării pămîntului, discută astăzi despre necesitatea și posibilitatea dezvoltării sectorului zootehnic, relevînd, totodată, caracterul interesant și folositor al muncii la acest sector. Ei au subliniat importanța pe care o are pregătirea teoretică a fiecărui. Și biblioteca le-a fost de un real ajutor. Îngrijitorii de animale Bela Slicinski, Florea Pascu, Nicolae Coconoiu, îngrijitoarea de păsări Maria Măciucă, ca și ceilalți colectiviști, au participat la discuții, au vorbit în cuvinte simple, pornite din inimă, despre lucrurile interesante învățate din broșuri. „Cred c-ar fi bine — spunea îngrijitorul Ion Duță — să ne întilnim mai des în asemenea consfătuiri, să ne spunem fiecare părerea în problemele care ne interesează pe toți. Multe lucruri noi, folositoare se pot învăța“.

Consfătuirea a fost urmată de procesul literar despre romanul *Destin* de Aurel Mihale. Privită în ansamblu, această manifestare a avut un caracter unitar.

Nu numai biblioteca raională Băilești dar și bibliotecile comunale din raion au acordat aceeași atenție problemelor legate de sectorul zootehnic. În comuna Catanele, de exemplu, bibliotecarul Petre Vilcan, sprijinit de colectivul obștesc-cultural, a organizat o gamă variată de manifestări axate pe probleme de primă

importanță: dezvoltarea sectorului zootehnic. Cîteva seri de ghicitori pe teme ca: în ce cărți și broșuri se vorbește despre căile de dezvoltare a sectorului zootehnic, cum se poate dezvolta acest sector și de ce este necesar, au fost urmate de seri de întrebări și răspunsuri, tot pe aceleași probleme. Participarea colectivităților a fost numeroasă, mai ales a celor care lucrau la sectorul zootehnic sau doreau să lucreze.

Aceste manifestări au pregătit terenul pentru organizarea unei acțiuni mai complexe — consfătuirea. Tema, *Vitele — comoara gospodăriei*, a prezentat interes pentru toți colectivității din comună, și în special, pentru cei ce lucrează la fermele de animale. Oamenii au avut prilejul să facă un schimb mai larg de păreri între ei, să reflecteze mai adînc asupra avantajelor dezvoltării în cadrul gospodăriei colective a unui sector zootehnic puternic.

Bibliotecarul din Catanele, convins de eficacitatea consfătuirilor cu cititorii, a extins problematica acestora și în domeniul literaturii de popularizare a științei și-n cel al literaturii beletristice. Putem menționa consfătuirile: *Originea și evoluția omului, Despre vrăji, doftoroaie și leacuri băbești, Neamul Șoimăreștilor*.

Consultînd programul manifestărilor de masă organizate de cele trei biblioteci de-a lungul întregului an se remarcă, în primul rînd, varietatea formelor folosite (mai ales la biblioteca din comuna Petrești).

Oricine e de acord. Însă, că forma nu reprezintă totul. O manifestare este reușită, în primul rînd, prin conținutul ei. Atunci cînd își propune să organizeze o acțiune, bibliotecarul trebuie să-i fie clar scopul și locul ei în ansamblul muncii sale, rezultatele pe care crede că le va obține. În nici un caz să nu limiteze acest scop doar la simpla popularizare a unei cărți sau a altuia. Orice manifestare de masă a bibliotecii trebuie să trezească în rîndurile participanților interesul pentru un șir întreg de cărți legate de tema prezentată, să-i determine să reflecteze asupra importanței pe care tema respectivă o are în activitatea lor. Pentru aceasta, bibliotecarul i se cere să fie la curent cu orice problemă care frămîntă pe cei din jurul său. Exemplele furnizate de bibliotecile vizitate vin să întărească această afirmație. Atunci cînd colectivității au fost interesați să afle cît mai multe despre sectorul zootehnic,

biblioteca din Catanele, cea din Băilești sau altă bibliotecă din raion au organizat asemenea acțiuni, prin mijlocirea cărora participanții și-au lămurit o serie de probleme. Ei au continuat acest proces de clarificare, adresându-se din ce în ce mai des, broșurilor agrozotehnice. Discutarea unei cărți sau a unui grup de cărți trezește interesul pentru altele și oamenii nu-și fixează limite atunci când vor să cunoască cit mai mult.

Ce cărți să aleagă bibliotecarul, ce probleme să dezbătă? În ceea ce privește literatura beletristică, trebuie să se adreseze, în primul rând, celor mai de seamă realizări pe acest tărâm. O carte bună, realizată din punct de vedere al conținutului și al forme artistice, va transmite omului pe cale emoțională cele mai înaintate idei, îi va modela convingerile, caracterul. De aceea, bibliotecarul trebuie să aleagă nu numai cărțile cele mai izbutite din punct de vedere artistic dar, în măsura posibilităților, să fie lucrări noi, axate pe problematica de actualitate. În acest fel cititorul este ajutat și pe această cale, să-și lămurească multitudinea de probleme ridicate de epoca în care trăiește.

La biblioteca din Petrești, se remarcă tendința de a se adresa, în special, operelor clasice române. *Vizita* — proces literar, *Sub biciul lui Caragiale* — montaj literar, *Luceafărul*, *Arendașul român*, *Mircea și Baiazid* — dramabizări. Singura temă ce-ar prezenta o apropiere de epoca noastră, și aceasta parțial, este montajul literar *De vorbă cu eroii lui Mihail Sadoveanu*. Chiar și simpoziioanele, în număr de șapte, sînt dedicate, în majoritate, tot clasicii noștri.

Este bine că valorificăm moștenirea literară lăsată de înaintașii noștri, fără de care nici n-am putea concepe formarea unei culturi multilaterale a cititorilor. Dar să nu neglijăm lucrările contemporane. Se pare că biblioteca din Petrești consideră că o recenzie la un roman nou apărut, o seară literară din poezia românească contemporană epuizează posibilitățile de popularizare a creațiilor literare contemporane.

S-a încetățenit obiceiul, mai ales la bibliotecile comunale, ca popularizarea literaturii beletristice să se facă, în special, prin seri literare, procese literare, dramatizări, montaje literare. Aceste forme necesită o pregătire numai din partea organizatorilor iar din partea colectivităților, principalii participanți, doar o simplă asistență. Tot atât de adevărat este și faptul că, de multe ori, punctul de atracție al unei acțiuni organizate de

bibliotecă este elementul de spectacol pe care-l include. Este o cale mai accesibilă prin intermediul căreia biblioteca reușește să transmită cititorilor săi și celorlalți participanți o parte din bogăția de idei cuprinsă în paginile cărților. Dar nu trebuie să uităm că pe măsură ce populația comunei este atrasă tot mai mult spre lectură, avem de-a face cu un număr sporit de colectivități, posesori ai unui bagaj valoros de cunoștințe în diferite domenii. Pentru aceștia, mai ales, consfătuirile pe marginea lucrărilor de literatură beletristică, fără a mai vorbi de cele organizate pe teme agricole, de popularizare a științei, sînt un prilej de a face un schimb util de idei.

Să ne gândim numai la faptul că în cadrul unor asemenea consfătuiri cititorii participanți nu numai că sînt la curent cu cărțile recomandate dar le judecă de pe propriile lor poziții. Se creează climatul cel mai prielnic de a discuta semnificația unor cărți și a personajelor lor. Din schimbul de idei efectuat între participanți, va ieși mai clar în evidență din ce punct de vedere trebuie apreciată cartea respectivă. Desigur, bibliotecarul trebuie să fie capabil să îndrepte firul discuțiilor pe drumul cel mai bun, astfel ca concluziile să fie clare, fiecare dintre participanți să plece cu „ceva” nou. Ei se vor simți mult mai legați de bibliotecă în urma unor asemenea discuții. Când vor avea o carte în mână, cititorii nu vor mai trece atât de ușor peste filele ei; îi va interesa evoluția unor personaje, în ce măsură sînt reflectate aspecte din viața cotidiană în care trăiesc, anumite pasaje de neasemuită frumusețe literară, stilul autorului și cite alte probleme.

De multe ori, în focul discuțiilor (ne referim la consfătuirile organizate pe teme beletristice) se uită că o carte bună poate trezi la cititor anumite emoții artistice, cu singura condiție ca acesta să se oprească cu luare aminte asupra pasajelor descriptive de peisaje, stări sufletești. Bibliotecarul poate interveni, mai ales, cînd se face prezentarea temei spre discuție, atrăgînd atenția asupra acestor calități ale cărții.

Ori cît de bine ar fi pregătită o consfătuire ea va inhiba o parte din participanți prin atmosfera sa oficială, festivă. Dacă un proces literar, un montaj, o dramatizare necesită cel puțin o scenă, de multe ori și decor, o consfătuire cu cititorii trebuie să se desfășoare într-un cadru intim, propice discuțiilor deschise de la om la om. Bibliotecarul să nu uite

această condiție, ce-ar părea neînsemnată la prima vedere.

Atunci când bibliotecarul se hotărăște să organizeze o asemenea consfătuire, prima problemă pe care trebuie s-o rezolve este: ce temă să aleagă. Dar nu trebuie să uite un lucru: și formularea temei are o mare importanță. Folosind la infinit o serie de enunțări stereotipe, interesul cititorilor va scădea, neputând sesiza, încă din faza de popularizare a acțiunii, care este esența consfătuirii, ce problemă cheie își propune să pună în discuție. Formularea temei trebuie să fie mobilizatoare, largă, să includă pe cât e posibil probleme din 4-5 cărți etc. De exemplu: *Viața noastră ieri și azi, Tinerete, prietenie, dragoste, Educația socialistă prin colectiv, Frumusețea muncii în viața omului, Ce înseamnă să fi comunist și altele.*

Și în cazul poeziei se ridică aceeași problemă. Bibliotecarii se plâng, deseori, că versurile nu se prea citesc. În schimb biblioteca, în cadrul manifestărilor pe care le organizează, le folosește, cum s-ar spune din plin, mai ales atunci când este vorba de montaje literare sau seri literare. Care să fie explicația? Se pare că n-au fost folosite toate genurile de manifestări ce se pot organiza pe baza poeziilor și, de multe ori, ceea ce s-a organizat n-a avut o tematică precisă.

La biblioteca din Catanele, de exemplu, am întâlnit o seară de ghicitori literare care cuprindea fragmente din poeziile lui V. Alecsandri, M. Eminescu, D. Deșliu, E. Jebeleanu fără a urmări o anumită tematică. O asemenea manifestare nu poate decît să ducă la înrădăcinarea ideii că poezia este făcută să ne încinte urechea prin muzicalitatea ei și frumusețea cuvintelor, participanții pierzînd din vedere toată ceea ce este esențial — mesajul ei. Dacă se stabilește însă o tematică și între aceasta și preocupările participanților există o corespondență, seara de ghicitori va fi reușită. Tot așa

de bine se poate organiza și o consfătuire cu cititorii despre poezie. Temele pot fi variate: *Imnuri de slavă partidului, Epopeea socialismului în poezia noastră, Creația tinerilor poeți, Dragostea în versurile poezilor noștri contemporani, Poezia și dragostea de viață etc.* În cadrul discuțiilor, mesajul poeziilor va deveni mai clar, participanții le vor înțelege și le vor îndrăgi. Nu poți iubi ceea ce nu cunoști, nu vei simți atracție spre versuri dacă nu le vei înțelege sensul. Bibliotecarul ajutat de colectivul său obțesc, în special de profesori, poate netezi drumul cititorilor spre poezie. Să încerce însă.

★

Bibliotecile comunale dispun de condițiile necesare desfășurării unei activități de masă la nivelul cerințelor actuale: fonduri bogate de cărți, un larg activ de cititori. Acestea se cer întregite de munca creatoare a bibliotecarului, în permanență căutare a cărții sau a temei celei mai importante, a formei celei mai potrivite astfel ca, fiecare manifestare de masă să prezinte în fața cititorilor ceea ce este mai reprezentativ în literatură (din toate domeniile), mai esențial pentru epoca noastră.

Ana Maria MIHIȚ

La biblioteca din comuna Petrești, raionul Sebeș, se pregătește o seară literară

LUNA CĂRȚII

O LARGĂ MANIFESTARE CULTURALĂ

Organizată de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă și Centrocoop, cu activă participare a Ministerului Învățământului, Consiliului Superior al Agriculturii, Ministerului Economiei Forestiere, Comitetului Central U.T.M., Consiliului Central al Sindicatelor, Consiliului Național al Femeilor și Uniunii Scriitorilor, „Luna cărții la sate” este o manifestare culturală a cărei amploare oglindește prețuirea ce o acordă satul colectivizat culturii cărții.

Cartea a devenit un prieten apropiat al oamenilor muncii de la sate.

Bibliotecile comunale și sătești sînt frecventate de peste 20% din locuitorii satelor. Cererea de carte crește an de an.

Necesitatea organizării în fiecare an a unei asemenea „luni” izvorăște din însăși noul mod de trai al colectivizatorilor care reclamă exigențe culturale sporite.

Alături de biblioteci, care dispun de peste 17 milioane de volume, în satele patriei noastre există o largă rețea de librării sătești (714) dintre care 34 funcționează pe bază de autoservire, raioane de librării în cadrul cooperativelor (5 600),

autolibrării și 5 secții „cartea prin poștă” în centrele regionale.

Nu mai librăria „Cartea prin poștă” din Capitală a difuzat în anul 1962 cărți în valoare de peste 2 800 000 lei. O dovadă în plus a prețuirii cărții o reprezintă și cele aproape 5 000—7 000 de corespondențe primite lunar de aceste librării din toate regiunile țării, care, conțin tot atîtea mii de cereri de cărți.

Dacă luăm pentru anul 1960 cifra de 100, vom vedea că procentul cărților vindute în mediul rural în anul 1961 se ridică la 150%, iar în anul 1962 la 195%. La realizarea acestor cifre și-au adus contribuția și cei 6 000 de difuzori de carte printre care se numără și mulți bibliotecari comunali.

„Luna cărții la sate”, manifestare ce se integrează în planul de măsuri stabilit de partidul și statul nostru pentru intensificarea activității culturale la sate în timpul iernii, urmărește stimularea popularizării și difuzării cărții, sprijinirea procesului de îmbunătățire a producției editoriale prin cunoașterea părerilor cititorilor de la sate, cu prilejul diferitelor acțiuni, extinderea celor mai eficace metode de popularizare și difuzare a cărților la sate.

Planurile comisiilor regionale și raionale, care se ocupă de „Luna cărții la sate”, cuprind nenumărate acțiuni, inițiative valoroase, demonstrînd încă o dată importanța acestei sărbători a cărții în viața culturală a satului nostru.

În această lună, în toate regiunile țării sînt în curs de desfășurare o serie de acțiuni deosebit de interesante, variate. Planurile elaborate de comisiile regionale, care conțin un ansamblu de acțiuni culturale, prind viață.

În fiecare regiune au loc întîlniri între scriitori și cititori, redactorii editurilor organizează discuții despre cărțile nou apărute.

Consfătuirile cu cititorii pe teme agrotehnice organizate în regiunea Bacău, ca și în celelalte regiuni de altfel, seriile de întrebări și răspunsuri *Cine citește, folosește*, bine organizate, cum sînt cele din raioanele Cimpulung, Vatra Dornei (regiunea Suceava) ca, și cele din regiunile București, Constanța și altele, își arată roadele.

În raioanele Sibiu și Agnita (regiunea Brașov) colectivizatorii au ocazia să se întîlnească cu scriitorii locali în cadrul unor manifestări reușite.

În regiunea Mureș-Autonomă Maghiară au loc numeroase întîlniri cu scriitorii și redactorii de carte (planul prevede un număr de 15 întîlniri).

Alcătuirea unui program de manifestări complexe, organizate de biblioteci și cămine, astfel ca în fiecare zi a săptămânii cartea să fie prezentă, sub diferite forme, în mijlocul colectivităților, a imprimat acestei acțiuni de popularizare a „cuvîntului scris” un caracter organizat, metodic.

Pentru prima oară, în cadrul acestei „Luni a cărții la sate”, au luat ființă librăriile obștești, amenajate în incinta gospodăriilor colective fiind deservite de activiștii culturali din comună.

Rezultatele obținute în cadrul acestei luni vor veni să ateste, încă odată, că una din principalele căi de irradăcinare a culturii socialiste la sate este cartea.

RIDICĂM NIVELUL ACTIVITĂȚII BIBLIOTECILOR SĂTEȘTI

În raionul Sibiu s-a extins an de an rețeaua bibliotecilor comunale. Astăzi în 18 din cele 37 de centre de comune, sînt astfel de biblioteci, care alături de căminele culturale, cinematografele sătești și stațiile de radioficare, aduc o contribuție importantă la educarea socialistă a maselor de țărani colectivști și a tineretului, la sprijinirea rezolvării problemelor economice-organizatorice ale G.A.C.

Dezvoltarea rețelei bibliotecilor comunale a însemnat în același timp ridicarea rolului și importanței muncii cu cartea, în ansamblul activității culturale-educative de masă. Fondurile de cărți ale bibliotecilor comunale au crescut, atît prin dotarea cu publicații de către Fondul de Stat al cărții, cît și prin completarea regulată, ritmică, cu publicații procurate din alocațiile bugetare și din venituri extrabugetare locale. Încadrarea acestor biblioteci cu bibliotecari salariați, care încă de la început, prin practica efectuată la biblioteca raională, au primit un minim de cunoștințe necesare muncii lor, completate ulterior prin cursurile de perfecționare, seminariile raionale, organizarea studiului individual, schimburile de experiență etc., au dus la creșterea în satele noastre a unor importante centre de răspîndire a cărții în mase. Activitatea acestora s-a îmbunătățit și perfecționat continuu. Importanța bibliotecilor comunale în munca de educare și culturalizare a oamenilor muncii de la sate se oglîndește și în faptul că 78,2% din totalul cititorilor din întregul raion, atrași spre lectură se datorează bibliotecilor comunale și celor 13 filiale ale lor și numai 21,8% celor 290 biblioteci sătești neafiliate. Și mai grăitor, în această direcție, este faptul că 82,2% din totalul cărților difuzate cititorilor în satele raionului revine tot bibliotecilor comunale.

Un apont remarcabil în opera de culturalizare a maselor îl dau și unele biblioteci sătești. Munca entuziastă a intelectualilor de la sate, sprijinul susținut al organizațiilor obștești, au ridicat activitatea unora dintre bibliotecile sătești la nivelul cerințelor culturale actuale.

Este adevărat că sfaturile populare comunale s-au preocupat în mai mică măsură de crearea condițiilor materiale bibliotecilor sătești față de cele comunale. Aceasta face ca în ansamblu, activitatea bibliotecilor sătești să se mențină la un nivel scăzut, ogîndit în special în procentul redus de cititori și în indicele de citire mic, realizate în această categorie de biblioteci. În raionul nostru, media cititorilor la fiecare bibliotecă sătească este de 200, iar indicele de citire de 5,3 cărți. Această situație se explică prin faptul că multe biblioteci sătești nu au condiții pentru a desfășura activitatea. Astfel, o parte a acestor biblioteci funcționează în săli de clasă, fondurile lor de cărți fiind destul de incomplete, atît în ce privește tematica cît și varietatea de titluri și numărul de exemplare. Aceasta, pe de o parte din cauza alocațiilor relativ mici ce revin fiecărei biblioteci sătești, pe de altă parte, datorită numărului insuficient de exemplare din titlurile noi editate care intră la Colectura bibliotecilor. O altă greutate constă în fluctuația cadrelor de bibliotecari. Puține sînt bibliotecile sătești, unde bibliotecarii cu activitate obștească stau în această muncă 2-3 ani în continuare. Sînt chiar sate unde în decurs de un an, munca de bibliotecar este încredințată succesiv la 2-3 cadre didactice.

Considerînd că o parte însemnată a populației rurale este și va fi un timp îndelungat deservită de această categorie de biblioteci, Comitetul de cultură

PE TEME CULTURALE

și artă raional și-a propus o serie de măsuri pentru a asigura o îndrumare competentă și sistematică a bibliotecilor sătești. În acest scop pe lângă îndrumarea metodică desfășurată de biblioteca raională și de activul cultural de la centrul de raion, am luat măsuri ca și bibliotecile sătești neafiliate să fie sprijinite în activitatea lor și de bibliotecile comunale. Încă de la începutul anului au fost repartizate pentru îndrumare celor 7 biblioteci comunale (care nu au biblioteci afiliate) 1-3 biblioteci sătești învecinate. Această repartitie s-a făcut în funcție de pregătirea și practica în muncă a bibliotecarilor comunali. Ei au fost instruiți ca periodic — odată la două săptămâni — să se deplaseze la bibliotecile sătești, unde pe lângă indicații privind munca cu cititorii și organizarea de acțiuni de masă, să completeze și fondurile cu cărți din dubletele bibliotecii comunale sau prin împrumut interbibliotecar. Rezultatele obținute n-au fost însă cele dorite. Sprijinul dat de bibliotecarii comunali a fost uneori formal și nu a influențat în fiecare comună în mod egal asupra activității bibliotecilor sătești îndrumate. În comunele unde bibliotecarii comunali au îndeplinit conștiincios sarcina lor de îndrumare, și bibliotecarii sătești cu muncă obștească au lucrat cu tăgare de inimă, rezultatele sînt frumoase. Așa de exemplu, cu sprijinul bibliotecii comunale din Orlat, biblioteca sătească de la Gura Rîului a reușit să atragă spre lectură 600 cititori și să difuzeze 4000 de cărți, iar biblioteca sătească din Săcel să înscrie 300 cititori care au împrumutat, în medie, fiecare cite 9 cărți. Biblioteca sătească din Aciliu, îndrumată de biblioteca comună din Săliște, a organizat pentru colectivități, acțiuni de masă interesante și a difuzat 2500 cărți la cei 400 de cititori pe care i-a înscris la bibliotecă.

Afilierea bibliotecilor din satele aparținătoare la unele biblioteci comunale din centrul de comună (în raionul nostru există 2 biblioteci comunale cu cite 2 biblioteci sătești afiliate și 9 biblioteci cu cite o bibliotecă afiliată) ar fi trebuit să contribuie în mod firesc la dezvoltarea activității bibliotecilor afiliate la nivelul celor comunale mai ales în ce privește indicile de lectură, îndrumarea diferențiată a cititorilor, componența lecturii și activitatea de masă. Nu s-a reușit însă nici în cadrul acestui sistem ca toate bibliotecile comunale să facă, cu regularitate, aprovizionarea cu cărți noi a filialelor și să asigure îndrumarea susținută a bibliotecarilor cu

muncă obștească. Dacă la bibliotecile sătești neafiliate au intrat trimestrial 40-100 cărți noi, o parte din bibliotecile sătești afiliate a fost în situații chiar mai dezavantajoase, deoarece bibliotecarii comunali nu au împorspătat măcar cu aceeași regularitate fondurile filialelor cu cărți. Lipsa de exemplare suficiente din titlurile noi de cărți, a determinat pe bibliotecarii comunali să-și rețină lucrările noi pentru biblioteca lor ca să asigure astfel, în centrul de comună, o literatură mai variată și un indice de activitate ridicat, fără să se preocupe și de îmbunătățirea fondurilor de cărți în aceeași măsură și în satele învecinate. Această manifestare de formalism a fost combătută încă cu ocazia analizei primei etape a celui de-al II-lea concurs bienal, dar n-a fost înlăturată din practica bibliotecarilor comunali. Avem cazuri unde deși bibliotecarii comunali s-au preocupat de înnoirea regulată a fondurilor bibliotecilor afiliate, activitatea acestora n-a crescut în mod corespunzător din lipsa de interes a bibliotecarilor respectivi. Așa este cazul bibliotecii sătești din Nou, afiliată la biblioteca comună din Roșia, sau a bibliotecii sătești din Bradu, afiliată la biblioteca comună din Avrig. Nici directorii căminelor culturale din aceste sate, care au de fapt sub îndrumarea lor și bibliotecile sătești, nu s-au îngrijit de buna lor funcționare. Propaganda cărții în bibliotecile sătești, organizarea activității de masă cu cartea rămîne, în general, în urma nivelului atins în bibliotecile comunale. Nici munca de masă a bibliotecilor sătești afiliate nu a fost îndrumată în suficientă măsură de bibliotecarii comunali. Bibliotecile comunale din Avrig și Săliște au organizat acțiuni de masă reușite, la care au participat și colectivități din satele învecinate, ceea ce dovedește că munca cu cartea se poate ridica la nivelul corespunzător și în aceste sate. Din păcate nu a existat o preocupare și din partea altor bibliotecarii comunali de a organiza sau îndruma colectivele filialelor lor să organizeze cu regularitate manifestări de masă cu cartea.

Majoritatea bibliotecilor comunale din raionul Sibiu, au reușit în adevăr să desfășoare o muncă corespunzătoare condițiilor noi create în satul colectivizat. Însă cerințele culturale ale colectivizatorilor sînt identice și în satele unde nu funcționează bibliotecile comunale. Și în fața muncii cu cartea din aceste sate se ridică probleme tot atît de complexe ca și în centrele de comună. De aceea se impune o legătură mai strînsă a bi-

biotecilor comunale cu cele sătești și o serie de alte măsuri care pot determina o învioreare și o îmbunătățire simțitoare a muncii cu cartea și în satele cu bibliotecari voluntari.

Pornind de la această constatare, Comitetul pentru cultură și artă din Sibiu, în urma analizei făcute recent, în plenara sa lărgită, în legătură cu munca de îndrumare metodică efectuată de biblioteca raională, a luat măsuri pentru organizarea a 5 biblioteci comunale ca centre metodice, atât pentru celelalte biblioteci comunale, dar mai ales pentru bibliotecile sătești din raza fiecărui centru. În aceste centre, biblioteca raională, cu sprijinul casei raionale de cultură, va organiza schimburi de experiență cu bibliotecarii și colectivele lor, acțiuni de masă model cu cartea, care să constituie exemple pentru bibliotecile comunale, și cele sătești.

Cu sprijinul Comitetului executiv al Sfatului popular raional, vom urmări asigurarea deplină a condițiilor materiale a bibliotecilor de la sate, reînnoirea și îmbogățirea fondurilor lor de cărți, completând alocațiile bugetare din veniturile extrabugetare locale. Totodată ne

vom îngriji de preschimbarea regulată a cărților din bibliotecile filiale, la termene bine stabilite (cel puțin trimestrial). Vom asigura o stabilitate mai mare a bibliotecarilor sătești cu muncă obștească, propunând, în această funcție, în strînsă legătură cu Secția de învățămînt raională, cadre didactice care dovedesc dragoste și atașament pentru munca cu cartea. O atenție deosebită vom acorda îndrumării directorilor căminelor culturale, în sensul de a manifesta interes și răspundere sporită față de activitatea bibliotecilor sătești, considerindu-le ca parte integrantă a activității căminului cultural. Măsura luată de a lărgi activul secției metodice a bibliotecii raionale și de a organiza pe lângă aceasta un colectiv obștesc format din specialiști în agricultură, cadre didactice și bibliotecari din raion, va duce de asemenea la intensificarea muncii de masă cu cartea, la creșterea continuă a rolului bibliotecilor în ansamblul muncii cultural-educative.

Constantin DUMITRESCU
Secretar al Comitetului
pentru Cultură și Artă — raionul Sibiu

LA BIBLIOTECI in lunile de iarnă

Zăpada și vîntul aspru aleargă nestingheriți peste ogoare. Acum, la gospodăriile colective este mai puțin de lucru. Totuși, seara, pe numeroși colectivști și familile lor ai să-i găsești negreșit la bibliotecă sau la căminul cultural. Ei vin să mai împrumute o carte sau să participe la diferitele acțiuni cultural-educative de masă. În această perioadă bibliotecile și-au intensificat activitatea. Acest lucru l-am constatat răsfoind și scrisorile sosite la redacție de la corespondenții noștri. Împreună cu ei, să poposim deci prin cîteva sate.

Primul popas îl facem în comuna Șercaia din raionul Făgăraș.

Biblioteca comunală prezintă montajul literar intitulat *Spre stele*. Peste 200 de colectivști, care au primit din timp invitații scrise, așteaptă nerăbdători începerea acestei manifestări, închinată eroicelor zboruri ale oamenilor sovietici în spațiul astral. Acțiunea are loc în sala de festivități a căminului cultural și este organizată în colaborare cu acesta. Sala este excepțional de frumos pavoazăată și aranjată. La aceasta au con-

tribuit colectivul bibliotecii, cadrele didactice, directorul căminului cultural. În

fața scenei împodobită cu drapele tricolore și roșii se află expuse 2 rachete cosmice (una în lungime de 3 metri și

alta de 1 metru), confecționate din lemn și îmbrăcate în aluminiu și bronz. Alături, pe două panouri mari sînt înscrise datele în legătură cu lansarea în Cosmos, de către U.R.S.S. a tuturor rachetelor, sputnicilor, Vostok 1—4, Marte-1. Nu lipsește nici expoziția de cărți de popularizare a științei, frumos amenajată pe o masă,

RĂSFOIND SCRISORILE SOSITE LA REDACȚIE

PE TEME ACTUALE

impodobită cu pînză roșie și flori. Pe fundalul scenei luminat de reflectoare, pe o pînză albastră licăresc stele, ca și pe bolta cerului. Taraful căminului cultural, care execută melodii populare românești și sovietice, este întrerupt de vocea crainicului care citește la difuzoarele instalate în sală, „Comunicatul Agenției Tass“, despre primul zbor al omului în Cosmos, efectuat la 12 aprilie 1961 de pilotul cosmonaut Iuri Alexeevici Gagarin, cetățean al Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice. Cu această introducere, începe montajul literar. Rînd pe rînd, în fața participanților se perindă pe scenă prezentatorul, recitatorul artistic și corul U.T.M.-iștilor care prezintă, recită sau citește fragmente din texte literare ale scriitorilor noștri, despre eroicii constructori ai comunismului care au condus, calculat și efectuat epocalele zboruri ale omului în Cosmos.

„Aplauzele îndelungate — încheie bibliotecara Wonner Hedvig — au răsplătit din plin munca întregului nostru colectiv, care a pregătit și prezentat o acțiune care s-a bucurat de un succes atât de frumos“.

★

— „Să ne grăbim că încep lectiile“ — așa ne spune tovarășa Georgeta Filip, de la biblioteca raională Buzău.

Ne-am gîndit, că este vorba, probabil, de vreo oră de curs de la școala din comuna Smeieni, unde ne aflăm acum.

— „Da! La cursurile agrozootehnice la care învață colectivii din gospodăria colectivă din această comună. Aici, vom întîlni negreșit pe bibliotecara Aurica Neacșu, care este prezentă la fiecare lecție, de două ori pe săptămînă, difuzînd cîte 30—40 de cărți legate de lecțiile predate, sau organizînd expoziții de cărți. Pentru sprijinirea învățămîntului agrozootehnic de masă ea a întocmit liste de recomandare pentru anumite lecții, rafturi ajutătoare cu cărțile recomandate cursanților de bibliografia fiecărui cerc și planuri de lectură individuale“.

Ca tovarășa Aurica Neacșu procedează și alte bibliotecare de la bibliotecile comunale din raionul Buzău, ca de exemplu Stela Ardeleanu din comuna Stîlpu, Floarea Mardelî din comuna Brădeanu.

★

Împreună cu tovarășul Corneliu Dincoțu, de la biblioteca raională Răcari, regiunea București, participăm la o consfătuire model pe marginea broșurii *Cultura porumbului*, organizată în cadrul schimbului de experiență cu bibliotecarii

din raionul Răcari, la biblioteca comună din Butimanu. Consfătuirea s-a bucurat de sprijinul efectiv al inginerului agronom al G.A.C. Interesant la această consfătuire a fost cuvîntul unor bibliotecari frunțași (de la Buftea, Cio-cănești, Crevedia, Balotești), care au vorbit despre experiența lor în munca de îndrumare a cititorilor, relevînd importanța folosirii unor metode variate și eficiente, ca planuri de lectură, discuții individuale cu fiecare cititor în parte și recomandarea cărților legate de preocupările și preferințele cititorilor.

★

În biblioteca comună Bazna, raionul Mediaș, bibliotecara Ileana Sas tocmai făcea panoul cititorilor frunțași. Printre aceștia este și președintele G.A.C., tovarășul Valer Cimpeanu. El a citit numeroase broșuri care au contribuit la îmbogățirea cunoștințelor sale profesionale ca de exemplu: *Cultura sfeclii de zahăr*, *Îngrijirea viilor*, *Cultura porumbului*, *Cultura cartofului* și altele.

Interesantă este și lectura bătrînului colectivist Mihai Teutsch, căruia îi place foarte mult să se ocupe de livada de pomi. El a citit pe lîngă numeroase cărți de literatură beletristică și unele cărți ca: *Tăierea pomilor*, *Cum putem obține fructe mari și gustoase*, *Tehnica altoitului*, *Dăunătorii pomilor* etc.

Tovarășa Ileana Sas ne prezintă și alți cititori frunțași ca de pildă pe colectivii Gheorghe Ciobanu, Gheorghe Suciu, Roman Simbășan. Cititorii sînt atrași la această bibliotecă de bogata și variata activitate ce o desfășoară. Interesante sînt, de exemplu temele tratate în cercurile de citit, ai căror responsabili sînt în majoritate cadre didactice. La cercul de citit nr. 2 s-a prelucrat de curînd tema *Cum să mărim producția de ouă*. Cele însușite de colectivii au fost aplicate apoi în practică, la locul de muncă.

La cercul de citit nr. 1, la care participă femei, s-au pus și probleme legate de educația copiilor. Astfel, una din temele care a stîrnit un viu interes a fost *De ce minte copilul meu*.

★

Dar călătoria noastră nu se oprește la sfîrșitul acestor rînduri. Zilnic sosesc la redacție mereu alte scrisori de la corespondenții noștri, care ne vorbesc despre activitatea bibliotecilor ce se desfășoară în aceste zile de iarnă. Împreună cu aceștia, vom face în curînd o altă călătorie.

CERCURILE DE CITIT DIN REGIUNEA SUCEAVA

Una din formele eficace pentru popularizarea și răspîndirea cunoștințelor științifice, agrozootehnice sau din alte domenii, o formează cercurile de citit. Bucurîndu-se de sprijinul organizațiilor de partid și al organizațiilor de masă, cercurile au devenit adevărate nuclee culturale, în fiecare circumscripție electorală. Cele 5868 de cercuri de citit cuprind în sfera lor de activitate peste 87.700 de participanți.

Cercurile de citit sînt conduse de cadre didactice, delegate ale comisiilor de femei, deputați, utemiști. Ceea ce caracterizează activitatea lor este legătura cu viața și frămîntările satului. În perioada încheierii colectivizării agriculturii, prin prezentarea unor materiale interesante, ele au contribuit la lămurirea multor țărani muncitori de a păși pe calea agriculturii socialiste. Au fost prelucrate articole din presă, documentele Consfătuirii pe țară a țăranilor colectivști, materiale de popularizare a avantajelor și roadele muncii în comun și s-au inițiat discuții interesante legate de fondul de bază, de retribuirea și organizarea muncii în gospodăria colectivă. Lectorii au folosit în explicarea problemelor dezbătute hărți, diafilme, calcule, audiții la radio.

În condițiile încheierii colectivizării agriculturii, a crescut și însemnătatea muncii educative și implicit ponderea activității cu cartea. Aceasta nu se reduce numai la transmiterea de cunoștințe. Propaganda prin cercurile de citit trebuie să corespundă cerințelor și necesităților satului nou, colectivizat, contribuind la lărgirea cunoștințelor științifice ale colectivștilor, la educarea lor în spiritul patriotismului și internaționalismului socialist, la dezvoltarea spiritului lor colectivist. Un accent deosebit se pune pe informarea politică și calificarea profesională a colectivștilor. Pentru a răspunde tuturor acestor probleme tematica planurilor de lectură pentru cercurile de citit a fost orientată în primul rînd spre popularizarea documentelor de partid și a broșurilor agrozootehnice. În lunile de vară, cînd colectivștii erau angrenați în campaniile agricole de recoltare și treieris, activitatea cercurilor de citit s-a mutat la locul de muncă al acestora, la brigăzi și echipe. Aici, în timpul pauzelor de prînz s-au organizat lecturi în grup din presă, urmate de discuții legate de mersul lucrărilor agricole și de realizările în producție a unor gospodării colective din

regiune și din țară. Pentru mobilizarea colectivștilor la obținerea de recolte bogate, în comuna Arborea din raionul Rădăuți, pe timpul campaniilor de vară s-a folosit intens foaia volantă *Munca noastră*. Formă eficace, extinsă mai firziu și în alte localități, foaia volantă cuprinde aspecte din munca colectivștilor pe timp de o săptămînă, planuri de lectură, liste bibliografice și prezentări de cărți. Lectorii cercurilor de citit, activînd în mijlocul colectivștilor, adunau date și sugestii pentru întocmirea foii volante, care apoi se citea și se prelucra în cadrul brigăzilor și echipelor.

În activitatea cercurilor de citit au fost atrași cei mai buni cititori colectivști, brigadieri sau șefi de echipă. La Bălcăuți, brigadierul Ion Mandiuc împreună cu oamenii din brigada sa au pus în practică cele citite, reușind să fie primii la recoltatul și căratul griului la arie. Biblioteca a confecționat un panou intitulat: *Fruntași la carte, fruntași la zile-muncă*.

Aplicînd cunoștințele dobîndite prin cercurile de citit, referitoare la aplicarea îngrășămintelor, efectuarea lucrărilor de întreținere, recoltare la timp și în bune condițiuni, colectivștii din comunele Bucecea, Dobîrceni, Vlăsinești, Ilîșești, au reușit să depășească media planificată la multe culturi. În comuna Cordăreni activitatea unuia din cercurile de citit se desfășoară la sectorul zootehnic unde există și un „Colț al zootehnistului“, care cuprinde broșuri despre îngrijirea și creșterea animalelor. În raionul Gura Humorului, la Stulpicani, cercul de citit fruntas pe comună este condus de colectivista Eftimia Răcilă. Fiind o pasionată cititoare, ea organizează o activitate interesantă și atractivă în cadrul cercului de citit, reușind să antreneze un număr mare de femei.

Preocupîndu-se în permanență de a fi la curent cu sarcinile locale, responsabilii cercurilor de citit în o strînsă legătură cu consiliile de conducere ale gospodăriilor colective, cu inginerii și tehnicienii agronomi, consultîndu-se cu ei în alegerea materialelor pentru lectură. Mai mult încă. În comuna Vama se organizează consfătuirii pe grupe de cercuri de citit, asupra unor broșuri agrozootehnice sau de știință popularizată, unde își dau concursul inginerul zootehnist sau medicul.

Unele cercuri din comuna Bucecea își au sediul în casele colectivștilor fruntași.

Un asemenea cerc de citit funcționează la președintele gospodăriei colective, Alexa Gheorghe.

Comitetele comunale de femei acordă un sprijin permanent la organizarea și funcționarea cercurilor de citit.

Tematica cercurilor de citit este variată. Problemele contribuției voluntare, a acțiunilor de folos obștesc pentru înfrumusețarea satelor, a vieții de familie, a educării tineretului, a respectării legilor statului, au stat și stau în atenția lectorilor cercurilor de citit.

Pentru a evita monotonia și didacticismul, în majoritatea cercurilor de citit sînt folosite materiale intuitive, grafice, planșe, albume și diafilme, care ajută la lămurirea temelor prezentate. La sfîrșitul lecturilor și discuțiilor în cercurile de citit din Boroaia, Vama, Arborea, Marginea, Zvoriștea, Bucecea și altele, se prezintă scurte programe artistice, au loc audiții la radio, ghicitori.

★

Am arătat cîteva din realizările cercurilor de citit din regiunea noastră, dato-

rite în mare măsură stimulării activității lor prin organizarea concursului „Pentru cercul de citit cu cea mai bună activitate”. Ședințele de analiză care au avut loc la sfîrșitul acestui concurs și care s-a încheiat la 15 noiembrie 1962, au scos în evidență aportul adus de lectura în colectiv la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid și guvern, dovedind eficacitatea acestei forme de activitate.

Pentru extinderea experienței bune și pentru lărgirea continuă a activității desfășurate prin cercurile de citit, Comitetul regional de cultură și artă a holărit inițierea celui de-al doilea concurs „Pentru cercul de citit cu cea mai bună activitate”, care se desfășoară între 1 decembrie 1962 și 1 decembrie 1963.

Baza activității noastre o constituie desigur educarea și formarea cititorilor care frecventează bibliotecile și care citesc organizat și sistematic. Cercurile de citit le considerăm ca o treaptă pentru atingerea acestui scop, fiind convinși că ele trebuie să rămînă mai departe un mijloc important de răspîndire a culturii la sate.

Ion BELDEANU.

DIN ACTIVITATEA SECȚIILOR TEHNICE ALE BIBLIOTECILOR REGIONALE BACĂU ȘI CRIȘANA

În biblioteca regională Bacău activități cu cartea tehnică și agrotehnică i se acordă importanța cuvenită. În primul rînd căutăm să asigurăm completarea fondului de publicații tehnice și agrotehnice care să răspundă cerințelor de producție, introducerii tehnicii noi și documentării specialiștilor de diverse profesii din oraș și regiune.

Secția tehnică a bibliotecii regionale Bacău dispune în prezent de un fond de cărți tehnice și agrotehnice de 8000 de volume, abonamente la toate publicațiile Institutului de Documentare Tehnică (I.D.T.), și ale Consiliului național al inginerilor și tehnicienilor din R.P.R. (C.N.I.T.), conferințe tehnice, stas-uri. Sîntem de asemenea abonați și la un număr destul de important de reviste de specialitate în limbile romină, rusă, germană și franceză. Aceste materiale sînt puse la dispoziția muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor fie prin împrumut acasă, fie la sala de lectură.

Panouri expuse la toate întreprinderile mari din oraș popularizează existența

secției noastre și a fondului său de publicații. Tot în același scop am întocmit 2000 de afișe bibliografice pentru principalele ramuri industriale, specifice regiunii Bacău: industria chimică, petroliferă, textilă și economie forestieră. Aceste afișe, cuprinzînd și titlurile celor mai noi lucrări din ramurile respective, au fost difuzate în fabricile și întreprinderile din oraș și în cuprinsul regiunii.

Un alt mijloc folosit de colectivul secției tehnice pentru popularizarea literaturii tehnice de specialitate îl constituie bibliografiile de recomandare elaborate pentru diferite profesii. Am trimis astfel de bibliografii pe temele: *În ajutorul mecanicului auto*, la Întreprinderea „Utilaj transport”-Bacău, *În ajutorul textilistului la fabricile „Proletarul”-Bacău și „Textila”-Buhuși*, *În ajutorul electricianului, lăcătușului etc.*

Cataloge sistemate și alfabete al secției tehnice, ținute la zi, oferă cititorilor noștri posibilitatea de a cunoaște materialul de specialitate ce se află în bibliotecă. Pentru popularizarea periodică

lor am întocmit cataloagele publicațiilor I.D.T. și C.N.I.T., fișierul pe sectoare al stas-urilor, fișierul conferințelor I.D.T., iar în curs de organizare este catalogul fișelor I.D.T. În munca de îndrumare a muncitorilor, tehnicienilor și maștrilor în orașul Bacău, folosim *Fișierul pe profesii*, întocmit pentru meseriile cu o pondere mai mare (electricieni, strungeri, lăcătuși etc.). În prezent lucrăm la organizarea și definitivarea catalogului colectiv al tuturor lucrărilor tehnice existente la cabinetele tehnice de la marile întreprinderi din oraș și regiune.

Pentru a înlesni cercetarea marelui număr de materiale cuprinse în revistele de specialitate care apar în limbi străine, biblioteca regională Bacău, cu sprijinul unor profesori de la școlile medii din oraș a luat inițiativa organizării unor cursuri de limba rusă, germană, franceză și engleză. La cursuri participă 100 de cursanți — ingineri, tehnicieni, maștri, economiști — de la marile întreprinderi: „Steaua roșie”, „Proletarul”, „Partizanul”, „Uzina metalurgică”, Întreprinderea regională de electricitate.

Pe lângă secția tehnică activează un colectiv voluntar, format din ingineri de diferite specialități, care dau consultații, la cerere, tuturor solicitanților în problemele în care doresc să se documenteze.

Programul orelor de consultații și nou-tățile tehnice în biblioteca noastră sînt popularizate la locul de muncă în întreprinderi.

Cu ajutorul inginerilor organizăm acțiuni de masă cu cartea tehnică pentru popularizarea și generalizarea tehnicii avansate la locul de muncă. Printre aceste acțiuni, de o deosebită apreciere s-au bucurat manifestările organizate cu prilejul inițierii de către biblioteca orașenească Onești a „Săptămîinii cărții tehnice”. La deschiderea acestei săptămîni am organizat o seară tematică pentru mecanici, în cadrul căreia a fost făcută expunerea pe tema *Cartea tehnică, factor important în îndeplinirea sarcinilor de producție și ridicarea calificării muncitorilor*. Tot cu această ocazie au fost prezentate și lucrările *Cartea rectifcătorilor*, referatul asupra cărții *Aparate și utilaje în industria chimică* etc.

La inițiativa secției tehnice a fost organizată consfătuirea cu cititorii pe tema *Cum sprijină cartea tehnică producția noastră* la Întreprinderea mecanică-Roman, unde este și un cabinet tehnic frun-țas pe regiune. La consfătuire au participat peste 200 de muncitori, tehnicieni, maștri, ingineri, inovatori. La această acțiune am antrenat și biblioteca raională

Roman. În curs de pregătire se află o consfătuire similară la Fabrica de postav-Buhuși, la care avem concursul cabinetului tehnic și a comitetului sindicatului din fabrică. De asemenea pregătim un concurs „Cine știe câștigă” cu lucrătorii cooperativei de radio-televiziune și fotografii din Bacău.

În cadrul universităților populare din oraș organizăm prezentarea unor filme documentare tehnico-științifice. Acest lucru se realizează cu concursul Întreprinderii cinematografice regionale cu care avem contracte. La Fabrica de încălțăminte „Partizanul” am prezentat filmele *Primul raid spre stele* și *Realizări în domeniul tehnicii sovietice*, iar la Fabrica textilă „Proletarul” filmul *Mase plastice și rețon*.

Pentru satisfacerea cerințelor de lucrări de specialitate care ne lipsesc din fondul tehnic, folosim împrumutul interbibliotecar. În acest sens scoatem în evidență, în mod special, sprijinul pe care îl primim de la Biblioteca centrală universitară „M. Eminescu”, de la Institutul politehnic și Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad” din Iași. Pînă în prezent au fost deserviți în acest fel peste 50 de cititori (ingineri, profesori, studenți de la cursurile fără frecvență).

În ce privește propaganda cărții agro-zootehnice, care face de asemenea obiectul unei activități largi și de care ne ocupăm în mod special, au fost întocmite în ultimul timp materiale bibliografice pentru unitățile agricole din regiune. Pentru specialiștii din agricultură (inginerii agronomi, zootehniști, tehnicieni), am elaborat un *Indicator bibliografic*, cuprinzînd cărțile de specialitate mai importante intrate în semestrul I/1962 în biblioteca Institutului de cercetări agronomice din Iași. Acest material a fost trimis la Stațiunea experimentală agricolă din Secueni (Roman), la Școala agricolă din Trifești, precum și la toate G.A.S. din regiune. De asemenea, la majoritatea G.A.C., au fost trimise scrisori, însoțite de bibliografia cărților agrotehnice de nivel superior care se adresează specialiștilor. La fel procedăm pentru popularizarea periodicelor și a conferințelor agro-zootehnice.

Materiale bibliografice au fost întocmite și pentru muncitorii, maștrii și tehnicienii din industria forestieră și lucrătorii din construcții.

Pentru bibliotecile de la sate am întocmit și trimis texte pentru organizarea manifestărilor de masă cu cartea agro-zootehnică, prezentări metodicobibliografice cuprinzînd concursuri-ghicitoare, recenzii etc. Ele au fost incluse și în bu-

letinele *Din experiența noastră*, editate de biblioteca regională.

La Casa agronomului din Călugăra am organizat o bibliotecă mobilă. De asemenea, am prezentat filme documentare agrozootehnice: *Construiți cu mijloace proprii*, *Despre creșterea de vite*, *Viață nouă în satele Patriei*, *Cronică la Tîbucani*, *Creșterea științifică a animalelor* și altele.

Rezultatele activității noastre de pînă acum se concretizează în numărul sporit al cititorilor cărții tehnice și al cărților citite din acest domeniu.

Valentina CEPALIS
Biblioteca regională Bacău

★

Secția de documentare tehnică și agrotehnică a bibliotecii regionale Crișana a elaborat o serie de bibliografii de recomandare pentru învățămîntul agrozootehnic de masă. În aceste materiale, sînt indicate cele mai noi cărți din domeniul agricol (cultura plantelor de câmp, creșterea animalelor, legumicultura, viticultura, pomicultura), cit și articolele din revistele de specialitate. Bibliografiile servesc la întocmirea lecțiilor de către lectori, cit și la ușurarea însușirii de către cursanți a cunoștințelor predate. Ele au fost difuzate și bibliotecilor raionale, pentru a fi puse la dispoziția tuturor gospodăriilor colective din regiune, publicațiile recomandate putînd fi procurate de către cursanți și lectori prin bibliotecile comunale sau raionale.

Lucrările bibliografice se bucură de succes în rîndurile lectorilor și cursanților. În numeroase comune (Seleuș, Epis-

copia Bihorului, Podgoria etc.), ei au făcut aprecieri elogioase despre aceste materiale. Secția tehnică și agrotehnică a bibliotecii regionale acordă o mare atenție aprovizionării bibliotecilor din rețeaua de stat cu literatura de specialitate necesară, precum și abonării tuturor acestor unități la publicațiile periodice cu caracter agricol (*Grădina*, *via și livada*, *Probleme zootehnice și veterinare*, *Probleme agricole*, *Agricultura nouă* și altele).

Pentru informarea și documentarea agronomilor din gospodăriile agricole colective, gospodării agricole de stat, stațiuni de cercetare și experimentare, a economiștilor și altor cadre din agricultura regiunii, secția tehnică și agrotehnică a bibliotecii regionale a popularizat *Buletinul documentar* editat de Institutul central de cercetări agricole, care reproduce în traducere cele mai interesante studii și articole despre cultura cerealelor și a plantelor tehnice. Bibliotecile din regiune au fost îndrumate și ajutate de către secția tehnică să amenajeze „Colțul colectivistului”, vitrine și panouri pe teme corespunzătoare specificului fiecărei gospodării agricole colective, rafturi tematice pe brigăzi și echipe etc. Ca rezultat, în multe comune (Tinca, Dumbrăveni, Tileagd, Periceș etc.) numărul cărților citite din domeniul agrotehnic a crescut sensibil.

Pentru a veni în ajutorul bibliotecilor comunale și raionale, biblioteca regională a luat măsuri în vederea elaborării și tipăririi mai multor materiale de agitație vizuală (planșe, grafice, panouri etc.), care vor putea înlesni propaganda cărții agrozootehnice.

L. RITTINGHER
Biblioteca regională Crișana

Propaganda cărții tehnice **LA COMBINATUL SIDERURGIC HUNEDOARA**

Combinatului nostru îi revine sarcina de bază de a asigura cea mai mare parte a materiei prime necesare industriei constructoare de mașini, prin exploatarea din ce în ce mai intensă a furnalelor și cuptoarelor Siemens Martin de mare capacitate și a instalațiilor de laminare. Documentarea tehnică trebuie să capete aici o continuare extinsă, pentru a asigura cu cărți și reviste tehnice

de specialitate masa largă a salariaților noștri, să informeze la timp și corect întregul colectiv asupra realizărilor celor mai recente ale științei și tehnicii din țară și de peste hotare, să folosească forme din ce în ce mai interesante de răspundere și însușire a metodelor și procedurilor avansate de muncă.

Dacă, în anii trecuți, popularizarea cărții tehnice, informarea colectivelor

noastre asupra noutăților din literatura tehnică de specialitate și atragerea în rândul cititorilor a noi muncitori, ingineri și tehnicieni erau sporadice, în cursul anului 1962 situația s-a schimbat mult. Propaganda și informării tehnice i s-a acordat, față de anul 1961, o atenție corespunzătoare. Acum numărul cititorilor noi înscriși la biblioteca tehnică a crescut cu 150%. Publicațiile imprumutate s-au ridicat la 17 000 de volume, iar circulația revistelor tehnice este foarte intensă. În cadrul Combinatului, funcționează și biblioteca sindicală, care posedă peste 40 de mii de volume. Cei 10 400 de cititori ai acestei biblioteci și ai celor 45 de biblioteci mobile din uzină au consultat 83 000 de cărți.

În Combinat, a fost amenajat un panou central, unde, la intervale scurte, se afișează coperti false de cărți și reviste tehnice, care atrag atenția în mod sugestiv tuturor acelor ce îl consultă. Periodic, se întocmesc liste bibliografice pe meserii, care popularizează cărțile nou intrate în biblioteca tehnică. Listele se afișează în secții, direct la locul de muncă al cititorilor.

Pentru aproape toate meseriile, au fost întocmite liste bibliografice de recomandare (*Ce este indicat să citească laminatorul, oțelăria, furnalistul; Cartea tehnică în sprijinul ridicării calificării muncitorilor din centrale electrice* etc.) Cu diverse ocazii, ele sînt prezentate în secții, constituind un îndrumător util în activitatea bibliotecarului și a celor care cercetează anumite probleme. De pildă, la ședințe de producție, în cadrul constăturilor sau cu ocazia prezentării de filme tehnice documentare, bibliotecarii au popularizat în fața colectivelor respective recomandări bibliografice. În ultimul timp, cu sprijinul Comitetului sindicatului, această acțiune a fost lărgită. Prezentările bibliografice sînt citite săptămînal și la stația de radioamplificare a Combinatului.

O metodă inițiată în cursul anului și care a avut o eficacitate mai mare a fost difuzarea cărții tehnice direct la locul de muncă. După un program dinainte stabilit, bibliotecarii se deplasează în secții, unde, cu sprijinul Comitetului sindicatului, recomandă și împrumută cărțile cele mai adecvate, în funcție de pregătirea și necesitățile de ridicare a calificării muncitorilor respectivi.

Informarea întregului nostru colectiv asupra lucrărilor apărute în literatura de specialitate a îmbrățișat forme din ce în ce mai largi. Începînd din luna aprilie 1962, se editează un buletin pentru documentarea tehnico-economică. El cu-

prinde în prima parte, rezumatul a cca. 50 de articole apărute în diverse reviste și publicații în limbi străine, articole strîns legate de rezolvarea a diverse probleme ridicate de producție. În partea finală a buletinului, se găsesc liste ale cărților și revistelor nou intrate în biblioteca tehnică. Buletinul se difuzează în 120 de exemplare, ceea ce permite să fie consultat de un număr mai mare de salariați.

Pentru informarea la timp a cadrelor tehnice asupra noutăților din literatura tehnică, s-a inițiat traducerea în întregime a sumarelor revistelor ce sosesc de peste hotare. Aceste sumare se difuzează tuturor celor interesați, atît în serviciile centrale, cît și în secții. În felul acesta, la intervale scurte după intrarea revistelor în bibliotecă, șefii de secții, tehnologii, serviciile de cercetări, studii, serviciile tehnice etc. pot consulta publicațiile periodice cunoscînd, în prealabil, conținutul lor.

Aceste acțiuni au contribuit efectiv la creșterea numărului cititorilor, la ridicarea nivelului lor tehnic, ceea ce s-a materializat în rezultatele din ce în ce mai bune înregistrate în producție și în aplicarea unor lucrări importante de tehnică nouă.

La Oțelăria S.M. nr. 1, de pildă, au fost construite și sînt folosite camere de șgură mobile, care au redus simțitor timpul de staționare al cuptoarelor în cazul reparațiilor; la Oțelăria nr. 2, a fost introdusă metoda de încărcare a cuptoarelor cu minereu pe vatră, ceea ce a determinat un spor de producție de aproximativ 40 000 tone oțel anual. Metoda sudării vetrelor prin ardere superficială a stratului a adus, de asemenea, un spor la producția de oțel de aproximativ 7 000 tone. În uzina cocschimică, s-a aplicat o nouă metodă (prăbușirea pneumatică automată a cărbunilor în silozuri), care a dus la îmbunătățirea simțitoare a condițiilor de muncă și de exploatare etc.

Pentru a obține în viitor rezultate mai bune în activitatea cu cartea tehnică, vom generaliza și mai mult experiența pozitivă cîștigată, lărgind-o cu noi acțiuni. Folosind sprijinul Comitetului sindicatului și al organizației de tineret, sîntem convinși că vom reuși să atragem noi cititori ai cărții tehnice și astfel vom contribui mai substanțial la acțiunea de ridicare continuă a nivelului tehnic al producției și la introducerea noilor cuceriri ale științei și tehnicii în secțiile Combinatului nostru.

Ing. Traian GHEORGHÎA

VĂ PREZENTĂM • VĂ RECOMANDĂM

ÎN ÎNTÎMPINAREA ALEGERILOR DE DEPUTAȚI ÎN SFATURILE POPULARE

Alegerile de deputați pentru sfaturile populare comunale și ale orașelor raionale constituie o acțiune politică și organizatorică de mare complexitate, un eveniment important în viața oamenilor muncii.

Desfășurându-se în condițiile când socialismul a biruit definitiv în patria noastră, alegerile din 3 martie și perioada de pregătire a lor oferă posibilitatea desfășurării unei intense activități politico-educative în rândurile celor mai largi mase de cetățeni de la orașe și sate.

Bibliotecile vor folosi, cu acest prilej, fondul lor de publicații pentru a populariza politica marxist-leninistă a partidului nostru, succesele obținute în dezvoltarea economiei socialiste, a științei și culturii, superioritatea orânduirii socialiste. Materialele documentare despre realizările obținute în anii puterii populare de oamenii muncii din regiunea, raionul, comuna sau orașul respectiv vor trebui să fie larg popularizate și difuzate cititorilor. În sprijinul propagandei electorale, bibliotecarii se vor îngriji să organizeze în cercurile de citit lecturi din broșuri, ziare, reviste, despre înfăptuirile regimului nostru în toate domeniile de activitate. Materialele electorale, editate pe plan central (afișe, lozinci, chemări, îndrumări pentru alegători) și cele tipărite pe plan local (pliante, foi volante etc.), vor fi folosite la organizarea expozițiilor de cărți, a panourilor, a fotomontajelor etc., cât și la ornarea sediului bibliotecii și a caselor de citit. Fiecare bibliotecă comunală, sătească sau orașenească din orașele raionale va organiza manifestări de masă cu cititorii alegători, având ca orientare tema adecvată propagandei electorale.

Publicăm mai jos textul pentru o seară literară și indicații metodice pentru o expoziție de cărți, dedicate alegerilor de la 3 martie:

PREZENTATOR I :

Întreaga țară a îmbrăcat haine de sărbătoare.

La 3 martie, cetățenii Republicii noastre vor pași din nou în fața urnelor pentru a-și exercita unul din drepturile fundamentale înscrise în Constituție: alegerea deputaților în organele locale ale puterii de stat din orașele raionale și comunele patriei noastre.

PREZENTATOR II :

Însuflețirea cu care oamenii muncii întâmpină alegerile, constituie dovada cea mai vie a atașamentului de nezdruncat al poporului față de politica partidului și guvernului nostru, un act de neîntărmurită dragoste față de cuceririle regimului democrat-popular.

Participarea activă la campania electorală a sute și mii de cetățeni, prilejuiește o amplă dezbateră asupra realizărilor și perspectivelor din fiecare localitate, a-

supra căilor de dezvoltare a economiei naționale, ridicării multilaterale a comunelor și orașelor țării.

PREZENTATOR I :

Desfășurându-se într-un moment de importanță istorică pentru dezvoltarea țării, a vieții poporului nostru, în condițiile victoriei definitive a socialismului la orașe și sate, și a elanului creator al maselor muncitoare îndrumate de partid, pentru desăvârșirea construcției socialismului, aceste alegeri constituie pentru noi un bilanț, dar și prilejul de a vedea mai departe, în viitor, perspectivele mereu mai luminoase ale patriei noastre socialiste.

PREZENTATOR II :

Dragi cititori, v-am invitat în această sală pentru a vă prezenta, cu ajutorul unor pagini literare, câteva imagini grăitoare ale minunatelor transformări ce au loc sub ochii noștri și pe care un eveniment ca acesta ni le face și mai prezente.

PREZENTATOR I :

La 3 martie se va prezenta în fața urinelor și tinăra generație care de curând a împlinit 18 ani și pe care ne place s-o numim cu drag „Generația Eliberării”. Ea a atins majoratul politic sub soarele strălucitor al socialismului. Acestui moment solemn îi închină scriitorul Zaharia Stancu cuvintele pe care le veți auzi.

UN CITITOR :

„Tinărul, dragul meu prieten, ai împlinit nu de mult majoratul tău politic. Acest majorat al anilor tăi tineri coincide cu majoratul politic după care a tinjit cu ochii arși de febră Bălcescu, majoratul politic al poporului nostru.

Trăiești într-o lume nouă, într-o lume tinăra, plină de viață, însuflețită de toate elanurile creației. Să fim toți, cei cu tîmplele bătrîne și cei cu obrazele tinere, demni de această tinerețe a patriei noastre scumpe. Să ne încordăm toți puterile, și la capătul fiecărei zile să putem număra, cu îndrituită mîndrie, succesele noastre. Aceste izbînzii înscrise pe răbojul marilor șantiere, în vastele uzine ridicate în anii puterii populare, pe largile tarlale ale gospodăriilor colective sau în

laboratoarele în care cercetătorii caută să smulgă necunoscutului noi secrete închinăte binelui obștesc, toată această muncă uriașă și pașnică, de o nobilă îndirjire, constituie răspunsul socialist pe care poporul nostru îl dă cu hotărîre și demnitate tuturor uneltirilor la războaie, tuturor naufragiaților istoriei”.

PREZENTATOR I :

În Republica Populară Romînă puterea aparține oamenilor muncii de la orașe și sate.

Eliberat pentru totdeauna de exploatare, poporul nostru se bucură de drepturi și libertăți cu adevărat democratice. El este stăpînul deplin al uzinelor și ogoarelor înfrățite, al țării și al vieții sale. Aceasta este o mare cucerire a poporului muncitor, condus de partid.

PREZENTATOR II :

Transformările profunde care au avut loc în viața politică, economică și culturală a R.P.R., victoriile istorice obținute în construirea socialismului, fac ca cetățenii patriei noastre să se prezinte la vot cu mîndria de a se ști oameni cu adevărat liberi.

Statul nostru democrat-popular înlesnește și garantează tuturor oamenilor

muncii exercitarea deplină a dreptului de a alege și de a fi ales.

UN CITITOR :

Constituția Republicii Populare Române. Articolul 94 :

„Toți oamenii muncii, cetățeni ai Republicii Populare Române, care au împlinit vârsta de 18 ani, fără deosebire de rasă, naționalitate, sex, religie, grad de cultură, profesiune sau durata domiciliului, au dreptul de a lua parte la alegerea deputaților... Poate fi ales deputat al Marii Adunări Naționale și al sfaturilor populare oricare om al muncii, cetățean al Republicii Populare Române cu drept de vot, care a împlinit vârsta de 23 de ani“.

PREZENTATOR I :

Mărturie a profundului democratism al orînduirii noastre stă faptul că la conducerea treburilor statului sînt chemați să ia parte cei mai buni fii ai poporului. Ei rezolvă cu competență și însușește cele mai variate și complexe probleme de stat. Lor le acordă alegătorii deplină încredere pentru că ei sînt exponenții lor adevărați, oameni porniți din rîndul maselor și reprezentînd masele.

PREZENTATOR II :

Sfaturile populare, organe locale ale puterii de stat, cele mai largi organizații de masă ale oamenilor muncii, cuprind peste 140 000 de deputați din rîndul celor mai gospodari și harnici muncitori, țărani, intelectuali. Ele conduc astăzi sectoare importante din cele mai diferite domenii, ajută la întărirea și dezvoltarea continuă a industriei și agriculturii regiunilor, la buna gospodărire a orașelor și comunelor ¹⁾.

PREZENTATOR I :

De aceea, alegeîndu-și deputații, masele de oameni ai muncii își aleg proprii lor reprezentanți.

Acestei idei îi este consacrată poezia tinărului poet Gheorghe Tomozei, intitulată *Sub neînvînse flamuri*.

UN CITITOR :

*Ce-nseamnă să alegi? Din mii de stele,
sub una numai, fruntea să-ți așezi
și să te ningă albele zăpezi
vibrînd sub purpurile drapele.*

*Alegi pe cel mai bun și se cuvîne,
întreagă, bucuria să i-o spui,
iar visul, logodește-l cu al lui
și-alegeîndu-l — te alegi pe tine!*

(Poezia se va citi integral din: Gazeta literară, VIII (1961), 9 (23 febr.), p. 1).

PREZENTATOR I :

Ascultînd această poezie, mulți dintre dumneavoastră și-au adus poate aminte, prin contrast, de un trecut nu prea îndepărtat cînd, aidoma unui spectacol de circ, apăreau în arenă fel de fel de saltimbanci și jongleri de fraze pompoase, care cereau votul „națiunii”, răgușind de-atîtea făgădueli și jurăminte.

PREZENTATOR II :

„Eu... cu cine votez?“ — se întreba cetățeanul de rînd, turmentat de iureșul alegerilor de altădată.

Îl asculta pe Cațavencu.

UN CITITOR :

(În: Caragiale, I. L. *O scrisoare pierdută*. Buc., E.S.P.L.A., 1955, p. 106—107).

PREZENTATOR II :

Și bietul nostru cetățean nu mai înțelegea nimic. Nedumerit, se întreba din nou: „Eu... cu cine votez?“. Și pînă la sfîrșit, n-avea cu cine să voteze, pentru că, așa cum spune maestrul Tudor Arghezi în poezia sa *Boierii*:

UN RECITATOR :

*În țară, două soiuri de boieri
Impart puterea între ele,
Boieri de-o zi, boieri de ieri.*

¹⁾ Se va vorbi despre realizările obținute pe plan local și activitatea deputaților din sfaturile populare.

*Stăpînitorii vieţii mele,
Şi unii, şi-alţii de pripas,
Şi nu le poţi mai da de nas.*

(Poezia se citeşte integral din : Arghezi, T. 1907. *Peisaje*. Buc., Editura tineretului, 1955, p. 72—73).

PREZENTATOR I :

Folosind demagogia cea mai deşănţată, ajutîndu-se de bită, alcool şi mită, „aleşii naţiunii“ îşi ocupau locurile în parlamentul ţării sau cum mai era denumit „palavramentul“.

O imagine grăitoare a ceea ce însemna aceasta instituţie, ne-a lăsat scriitorul progresist N. D. Cocea în articolul *Camerele s-au deschis : comedia incepe*.

UN CITITOR :

(În : Cocea, N. D. *Pamflete şi articole*. Buc., E.S.P.L.A., 1960, p. 38—40. De la „În bubuitul tunurilor“... pînă la „Punga lui de contribuabil păcălit“).

PREZENTATOR II :

Dar aceste moravuri sînt de domeniul trecutului şi nu le-am fi pomenit dacă printre noi nu s-ar afla mulţi tineri care au avut fericirea să nu cunoască acele mizerabile timpuri.

PREZENTATOR I :

Astăzi în sfatul ţării au păşit adevăraţii stăpîni ai bogăţiilor ei : muncitori, ţărani, intelectuali.

Scriitorul George Călinescu, în cuvîntul luat la Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale de anul trecut, adresîndu-se deputaţilor şi invitaţilor, a spus pe bună dreptate.

UN CITITOR :

(În : *Victoria socialismului în agricultură*. Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale. 27—30 aprilie 1962. Buc., Editura politică, 1962, p. 267—268. De la „Cum puteaţi voi“... pînă la... „în stăpînirea celor ce muncesc“).

PREZENTATOR I :

„Omul a fost creat pentru fericire, întocmai ca pasărea pentru zbor“. Aceste cuvinte le-a spus cîndva un mare scriitor rus, dar ele se potrivesc mai bine ca oricînd astăzi cînd, omului îi sînt deschise cele mai nebănuite şi luminoase căi.

PREZENTATOR II :

Construim, construim mereu, ridicăm peste noapte uzine, fabrici, şantierul trepidează de zgomotul buldozerelor şi escavatoarelor.

Complexul chimic de la Brazi, Oneştiul, Hidrocentrala „V. I. Lenin“, Roznovul şi Săvineştiul, Laminorul din Roman şi Fabrica de antibiotece din Iaşi şi-atîtea alte obiective industriale, stau mărturie acestui ritm nemaiîntîlnit.

Dar pe lângă această muncă uriaşă de construire a bazei tehnice-materiale a socialismului, noi făurim şi oameni.

Iată ce scrie tinărul inginer Eugeniu Marin în însemnările creionate într-unul din numerele revistei „Luceafărul“ şi intitulată : *15 ani pe schele*.

UN CITITOR :

(În : Luceafărul, VI (1963), I (1 ian.), p. 9. De la „Am înţeles, în anii din urmă...“ pînă la... „reconstrucţia morală a omului, desăvîrşirea lui“).

PREZENTATOR I :

Primăvara anului 1962 va rămîne înscrisă cu litere de aur în cartea istoriei noastre. Ea ne-a adus adevărata „primăvară“ : victoria definitivă a socialismului la oraşe şi sate.

Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale a consemnat încheierea procesului de colectivizare a agriculturii, moment istoric al construcţiei socialismului în patria noastră.

PREZENTATOR II :

Urmaşii ţăranilor căzuţi la 1907 scriu astăzi, sub părinteasca îndrumare a Partidului clasei muncitoare, un nou şi măreţ poem. Ascultaţi ce-a spus, abia stăpînindu-şi emoţia, ţăranca Dobriţa Dima, preşedinta G.A.C. Platoneşti, regiunea Bucureşti :

UN CITITOR :

(În : *Victoria socialismului în agricultură*. Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale. 27—30 aprilie 1962. Buc., Editura politică, 1962, p. 135. De la „Stau citeodată şi mă gîndesc...“ pînă la... „îşi făuresc o viaţă îmbelşugată“).

PREZENTATOR I :

Noua faţă a patriei noastre, realizările epocale înfăptuite în oraşe şi comune, a inspirat şi continuă să inspire pe poetul popular care cîntă în versuri înaripate, ca cele pe care le veţi auzi, bucuria unei vieţi fericite

UN RECITATOR :

*Frunză micşunea,
Mindră-i ţara mea,
Şi mai mindr-o fi
Mai mult o-nflori
Şi-o fi mai bogată*

Și mai lăudată.
Floare între flori
Cu alte țări surori.
Bătrâni și nepoți,
Astăzi merg cu toți
Pe drum însoțit,
Conduși de partid.
Pe drum luminat,
Cum ne-a arătat,
Partidul iubit
Și nebiruit.

(Poezia *Minără-i țara mea* se va citi integral din vol.: *Te cîntăm Republică*. Culegere de materiale. Buc., Editat de Casa centrală a creației populare, 1962, p. 74—76).

PREZENTATOR I :

Succesele obținute în dezvoltarea economiei naționale, au creat toate posibilitățile îndeplinirii în mod sistematic a măsurilor destinate ridicării nivelului de trai material și cultural al poporului.

Socialismul se construiește tocmai pentru ca cei ce muncesc să se bucure de o viață tot mai bună, de un nivel de civilizație tot mai înalt.

PREZENTATOR II :

Dintr-o țară „eminamente agricolă”, înapoiată și spoliată la sînge de hrăpăreții exploatare străini sau indigeni, România a devenit un puternic stat industrial-agrar, care uimește pe orice vizitator al plaiurilor sale.

Din nenumăratele impresii culese de la aceștia, am ales aceste versuri ale poetului cuban Pablo Neruda :

UN RECITATOR :

Pe tine mai cu seamă te cînt
o, Romînie,
cînd nobila-ți savoare de vin și de pămînt
și darnica ta piine
și marea bucurie
pe care o împarți poporului tău blind.

(Se va citi poezia *Zeitățile fluviului* din *Luceafărul*, VI (1962), 1 (1 ian.), p. 12).

PREZENTATOR I :

Făcînd bilanțul realizărilor noastre, gîndul ni se îndreaptă cu legitimă admira-

ție și mîndrie către Partid, ochiul clar-văzător, mintea care gîndește mărețele planuri ale fericirii și viitorului. Lui îi sîntem datori pentru viața noastră mereu mai frumoasă, pentru sușul pe culmi și mai înalte, spre zorile comunismului.

PREZENTATOR II :

Poetul Ion Bănuță în poezia *Partidului* îi sînt dator, se face interpretul nostru, al tuturor, în aceste versuri înflăcărâte.

UN RECITATOR :

De-adun puteri de fluvii mari
spumoase-n val, de simt că-s jar,
de merg pe drum înoitor —
Partidului îi sînt dator.

(Poezia se va citi integral din vol.: *Cîntare Partidului*. Buc., E.S.P.L.A., 1960, p. 47).

PREZENTATOR I :

Seara noastră literară se apropie de sfîrșit.

Ne despărțim înaintea evenimentului de la 3 martie convinși că votul dat candidaților Frontului Democrației Populare, va fi un vot pentru întărirea continuă a regimului nostru democrat-popular, pentru cucerirea de noi piscuri, un vot pentru pace.

Acestor simțăminte poetul Nicolae Tăutu le închină versurile din poezia *Am votat!*

UN RECITATOR :

Am votat pentru săgeata hulubului în
larguri
pentru tăria betonului turnat în palate,
pentru noile cargouri cu pașnice
catarguri,
pentru antenele înfipte, pe case noi,
la sate.

Am votat pentru puritatea iubirilor
noastre,
pentru poemele noi ce vor cuprinde-n ele
întîiul zbor de flăcări, înaripat spre astre,
cînd vom străbate ceruri de brume și
de stele!

(Poezia se va citi integral din : *Gazeta literară*, VIII (1961), 11 (9 martie), p. 1).

Indicații metodice pentru expoziția de cărți :

REALIZĂRI ȘI PERSPECTIVE ÎN CONSTRUIREA SOCIALISMULUI ÎN PATRIA NOASTRĂ

În cadrul manifestărilor de masă organizate de biblioteci în cinstea alegerilor de deputați în sfaturile populare, ce vor avea loc la 3 martie a.c., expozițiile de cărți oferă posibilitatea de a populariza și a prezenta tematic, într-un mod propriu și atractiv, cele mai reprezentative lucrări, existente în fondurile bibliotecilor, legate de acest eveniment.

Expoziția de cărți intitulată *Realizări și perspective în construirea socialismului în țara noastră*, a cărei alcătuire o recomandăm, are ca scop să infățișeze principalele realizări ale desăvârșirii construcției socialiste în țara noastră.

Planul tematic cuprinde două secțiuni: *Republica Populară Română — stat al oamenilor muncii de la orașe și sate și Pentru fericirea poporului*. În cadrul fiecărei secțiuni, materialele se orânduiesc în așa fel încât ideile de bază să fie scoase în evidență. Acest lucru se realizează prin crearea de spații în jurul exponatelor principale sau prin așezarea lor pe suporturi, care să atragă atenția prin forma sau culoarea lor. Tot în acest scop se folosesc inscripțiile și adnotările.

Fotomontajele, diagramele, tabelele, hărțile și fotografiile, folosite judicios, întregesc conținutul de idei al expoziției și o fac mai accesibilă cercurilor largi de cititori. Este recomandabil ca materialul ilustrativ să fie prezentat pe panouri, iar cărțile pe mese sau etajere.

Materialele ilustrative înserate în acest plan tematic pot fi mărite, colorate și aplicate pe panouri mari sau cașerate pe cartoane de dimensiuni convenabile, iar titlurile secțiunilor și textele pot fi realizate din litere decupate din carton sau placaje, aplicate pe panouri ori scrise cu tuș, culori tempera sau cretă colorată pe fișii de hârtie, carton sau alt material. În cazul folosirii culorilor tempera sau a cretei colorate, textul trebuie protejat împotriva degradării prin acoperirea lui cu o peliculă transparentă de fixator pentru culori tempera. Aceasta se aplică cu ajutorul unui simplu pulverizator pentru apă de toaletă, sau cele folosite de apicultori

(fixatorul poate fi procurat din librării, papetării sau magazine de specialitate).

Caracterul festiv al expoziției trebuie subliniat printr-o așezare frumoasă și îngrijită a exponatelor, prin folosirea unor elemente decorative (steaguri, covoare, flori) și a unor ornamente adecvate.

Pentru a se realiza un aspect mai viu și atractiv, textele, cifrele și materialul ilustrativ vor fi aplicate pe panouri cu un fond colorat. De regulă, textele și cifrele se scriu cu o singură culoare saturată și numai acele elemente ce trebuie scoase în evidență în mod deosebit se scriu cu o altă culoare sau alt caracter de literă. Pentru suprafețele de fond se folosesc de obicei culori pastelate (care se obțin prin adăos de alb la culoarea folosită), cu tonuri calde — gama de nuanțe de la roșu spre galben.

Deosebit de important este faptul că în expoziție să și găsească reflectarea aspectele locale ale realizărilor pe tărîmul construcției socialiste. În acest scop pot fi folosite fotografii, cărți postale ilustrate și materiale din presa regională și raională, sau din alte publicații — cărți, periodice — care vorbesc despre regiunea, raionul, comuna, întreprinderea sau instituția unde se află biblioteca. Aspectele locale pot fi oglindite și prin materiale ilustrative, confecționate cu mijloace proprii (diagrame, scheme, fotografii), care să infățișeze realizările gospodăriilor agricole colective din comună, creșterea bunăstării colectivităților, perspectivele de creștere a producției agricole animale și vegetale, realizările din întreprindere, instituție etc. Aceste materiale îmbinate cu cele editate de Consiliile F.D.P., prezintă un interes deosebit pentru reușita expoziției.

Bibliotecile regionale, sindicale și majoritatea bibliotecilor raionale, vor putea realiza integral planul tematic al expoziției. Bibliotecile mai mici vor realiza o serie de expoziții de proporții mai mici, la intervale de o săptămână. Așa cum, de exemplu, poate fi organizată o expoziție tematică: *Industrializarea so-*

VĂ PREZENTĂM • VĂ RECOMANDĂM

cialistă a țării, folosindu-se indicațiile din prezentul plan tematic. Alte expoziții pot fi consacrate realizărilor din gospodăriile agricole colective, ridicării nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

În cazul folosirii materialelor ilustrative locale (fotografii, cărți poștale, decupări din periodice), să se alcătuiască

inscripții explicative pentru fiecare exponat. Planul tematic nu include și bibliografia publicațiilor — cărți, broșuri, reviste — referitoare la obiectul expoziției, considerind că fiecare bibliotecă își va putea alcătui bibliografia adecvată temelor alese.

În continuare, prezentăm planul tematic al expoziției:

TITLU: REALIZĂRI ȘI PERSPECTIVE ÎN CONSTRUIREA SOCIALISMULUI ÎN ȚARA NOASTRĂ

SECȚIUNEA I-a

TITLU: REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ — STAT AL OAMENILOR MUNCII DE LA ORAȘE ȘI SAȚE

PANOUL 1°

CITAT: „În Republica Populară Română puterea aparține oamenilor muncii de la orașe și sațe, care o exercită prin Marea Adunare Națională și sfaturile populare.

Sfaturile populare constituie baza politică a Republicii Populare Române“.

(CONSTITUȚIA R.P.R. — art. 4)

Ilustrație: — Stema Republicii Populare Române. [Aspecte de la Ședința solemnă a Marii Adunări Naționale consacrată celei — Popescu, M. *Fotomontaj.* — În: *Ro-de-a XV-a aniversări a proclamării minia liberă*, XX (1962), 5665 (30 dec.), R.P.R./ În: Flacăra, 1963, 1 (5 ian.), p. 4.

PANOUL 2

CITAT: „În Republica Populară Română socialismul a învins definitiv la orașe și sațe.

Această victorie ridică pe o treaptă mai înaltă alianța muncitorească-tărănească și unitatea moral-politică a întregului popor. Cele două clase sociale prietene, clasa muncitoare, conducătoare a tuturor oamenilor muncii și clasa țărănimii colectiviste, împreună cu intelectualitatea, merg umăr la umăr înainte, sub conducerea încercată a partidului, spre desăvârșirea construirii societății socialiste și trecerea treptată la construirea comunismului“.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Ilustrații: — *Angajamente însuflețite — Despre calitate e vorba.* În: *Flacăra în întrecerea socialistă.* În: Flacăra, 1962, căra, 1962, 9 (3 mai), p. 3. 7 (17 febr.), p. 2-3.

SECȚIUNEA A II-a

TITLU: PENTRU FERICIREA POPORULUI

PANOUL 3

INDUSTRIALIZAREA SOCIALISTA A ȚĂRII

CITAT: „A rămas de domeniul trecutului imaginea vechii României înapoiate economic, anexă agrară și furnizoare de materii prime pentru puterile imperialiste. Tot mai clar se profilează înfățișarea nouă a țării, cu o industrie în continuă dezvoltare, cu o agricultură socialistă mecanizată, cu o cultură înfloritoare, unde viața economică, politică, socială pulsează cu vigoare pretutindeni, în toate regiunile și raioanele, în toate orașele și comunele“.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

**Diagrama 1. CREȘTEREA VOLUMULUI
PRODUCȚIEI INDUSTRIALE**

1950 = 100
 *1955 = 202
 1959 = 294
 1962 = 55% mai mare decât în 1959

În 1965 de 2,1 ori mai mare decât în 1959.

În 1960 s-a realizat numai în 11 săptămâni întreaga producție industrială din 1938 a României, iar în 1962, întreaga producție a construcțiilor de mașini și prelucrării metalelor, din 1938, se realizează în mai puțin de 25 zile.

Diagrama 1.

PANOUL 4

DEZVOLTAREA AGRICULTURII

TEXT: Una dintre trăsăturile cele mai importante ale procesului de construire a socialismului la sate în țara noastră o constituie creșterea continuă a producției agricole vegetale și animale.

Diagrama 2.

**Diagrama 2. LA SFÎRȘITUL ANULUI
1965 VOR LUCRA ÎN AGRICULTURĂ:**

- peste 70.000 de semănători
- circa 100.000 de tractoare fizice
- peste 43.000 de combine pentru cereale păioase
- peste 8.000 combine pentru porumb.

**Diagrama 3. REALIZĂRI LOCALE ÎN
PRODUCȚIA AGRICOLĂ.**

Ilustrații: — Fotografii cuprinse în anexa volumului *Consfătuirea pe țară a țăranilor colectivști*. Buc., Editura politică, 1962. (Se vor alege fotografiile reprezentând pe membrii delegației din regiune).

— *Universitatea ogoarelor*. În: Flacăra, 1962, 5 (3 febr.), p. 16—17.

PANOUL 5

CREȘTEREA BUNĂSTĂRII OAMENILOR MUNCII

CITAT: „Succesele obținute în dezvoltarea economiei naționale și în sporirea venitului național dau partidului și guvernului posibilitatea să înlăptuiască în mod sistematic măsurile destinate ridicării nivelului de trai material și cultural al poporului, scop al întregii noastre activități. Socialismul se construiește tocmai pentru ca cei ce muncesc să se bucure de o viață mai bună, de un nivel de civilizație tot mai înalt“.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Diagrama 5.

Diagrama 4. CREȘTEREA VENITURILOR POPULAȚIEI.

În ultimii trei ani salariile oamenilor muncii au crescut cu peste 20%.

Diagrama 5. CHELTUIELI SOCIALE CULTURALE (în miliarde lei)

1950	1960	1965
3,4	13,4	20

Ilustrații: — Anastasiu, A. *Și la noi va arde lampa lui Ilici.* (Reproducere). În: „Artele plastice în România după 23 August 1944”. Buc., Editura Academiei R.P.R., 1959, pl. 30.

— *Caravana cinematografică a sosit în sat.* În: Flacăra, 1962, 37 (15 sept.), cop. 1.

— Hatmanu, D. *Muncitori la teatru.* În: „Artele plastice în România după 23 August 1944”. Buc., Editura Academiei R.P.R., 1959, pl. 42.

— *Muzeul din comuna noastră.* În: Flacăra, 1962, 40 (6 oct.), p. 20—21.

Fișier bibliografic

BEZIMENSKI, I. A. *Generalii germani cu și fără Hitler.* Buc., Editura științifică, 1962. 545 p.

Scrisă pe baza unui vast și interesant material bibliografic, lucrarea dă un răspuns categoric asupra rolului jucat de casta generalilor germani, vinovații principali în dezlănțuirea celor două războaie mondiale și în pregătirea turbată a unui al treilea război mondial. Complotul împotriva păcii, organizat de Hitler și generalii săi, este pus în lumina lui adevărată, arătându-se totodată rolul monopolurilor germane cit și al celor engleze, franceze și americane. Autorul subliniază că generalii germani n-au fost simpli executanți ai ordinelor lui Hitler, ci autorii planurilor sale agresive.

Lucrarea se adresează atât specialiștilor cit și marelui public, contribuind la înțelegerea și mai profundă a politicii nefaste de reinarmare a R.F.G., dusă de revanșarzii de la Bonn, în cîrdășie cu imperialismul anglo-franco-american.

★

Dialectica marxistă și științele moderne. Buc., Editura politică, 1962. 392 p.

Culegere de studii și articole pe probleme de astronomie, mecanica cuantică,

cibernetică, genetică și psihologie, teoria relativității — traduse din revistele „Voprosi filosofii”, „Uspehi fiziceskih nauk”, „Deutsche Zeitschrift für Philosophie”, „La Pensee” sau extrase din lucrări mai mari ale unor oameni de știință.

Lucrarea se adresează cercetătorilor, profesorilor și studenților cit și celor ce studiază materialismul dialectic și științele naturii.

★

BOTEZ, DEMOSTENE, *Noaptea luminată.* Buc., Editura pentru literatură, 1962. 252 p.

Poet apreciat prin creația sa valoroasă, Demostene Botez a fost atras și de genul prozei. Primul roman publicat a fost *Ghiocul.* Acestuia i s-au alăturat romanele *Înălțarea la cer*, *Obsesia*, *Bucuria tinereții* etc. Noul său volum de proză *Noaptea luminată*, cuprinde zece nuvele dedicate vieții socialiste a satului.

Lirismul caracteristic poetului, se menține și în nuvelele acestui volum, înglobînd alături de peisajele caracteristice satului, poezia muncii eliberate în orînduirea socialistă.

IVANOV, ANATOLI. *Buruiana*. Roman. Buc., Editura pentru literatură universală, 1962. 588 p.

Romanul *Buruiana* înfățișează un tip descompus, venal și egoist — Grigori Borodin — strecurat în viața nouă a satului sovietic. Demascat pînă la urma de lamina sa, de cozinocnici care scot la iveală trecutul odios, acesta este smuls ca o buruiana primejdioasă.

MSTISLAVSKI, S. *In ajun*. Buc., Editura pentru literatură universală, 1962. 320 p.

Vecni militant bolșevic, S. Mstislavski a luat parte la trei revoluții și la războiul civil din Rusia. Făcînd parte dintr-o frescă mai largă a revoluției ruse, romanul istoric *In ajun* aduce în paginile sale, marturiile unui martor ocular al furtunoaselor evenimente din preajma Marii Revoluții Socialiste din Octombrie (sfîrșitul anului 1916 și începutul anului 1917). În această încheiere pe viață și pe moarte între forțele revoluției și contra-revoluției, se desprind numeroase figuri eroice de revoluționari, puternic conturate.

PAUSTOVSKI, KONSTANTIN GHEORGHEVICI. *Ani îndepărtați*. Buc., Editura tineretului, 1962. 336 p.

Născut în anul 1892, Paustovski a dus viață grea, ciștigîndu-și existența de la 15 ani. A fost pe rînd, mînnar, muncitor în fabrici, scriitor, profesor și ziarist.

Volumul *Ani îndepărtați* este prima parte a trilogiei autobiografice *Povestea unei vieți*. Autorul își povestește în acest volum amintirile din copilărie și primii ani ai tinereții. Figurine evocate sînt înrești, descrise cu dragoste și căldură, în mijlocul cărora scriitorul este mereu prezent. „Mă străduiam să descopăr pretutindeni urmele binelui și deseori îl și găseam”.

TOI HO SE. *Spovedania unui fugar*. Buc., Editura pentru literatură universală, 1962. 248 p. (Colecția „Meridiane”).

Scriitorul coreean Toi Ho Se s-a format la „școala noii orientări” care are un rol însemnat în dezvoltarea literaturii proletare în patria sa. Operele scriitorilor, grupaj în această școală, relevă cu putere contradicțiile economice ale orînduirii bazate pe exploatare, răsună în paginile lor protestul poporului coreean împotriva cîmpirii și asupririi japoneze.

În volum sînt reunite 17 povestiri ale lui Toi Ho Se, care au cunoscut o largă răspîndire în „țara dimineților liniștite”, ca de pildă *Dorul de patrie*, *Treisprezece voini*, *Nebunul*, *Spovedania unui fugar* etc.

Mic curs de legătorie

CUM SE LEAGĂ O CARTE (II)¹

ELEMENTE COMPONENTE ALE CĂRȚII

Pentru a învăța cum se leagă o carte sau cum se repară un volum legat, este necesar să se cunoască felul în care a fost confecționată cartea, precum și părțile componente ale volumului legat.

O carte este formată dintr-o serie de foi de hîrtie tipărite, așezate într-o anumită ordine, prîse între ele și acoperite cu un înveliș mai rezistent, denumit *copertă*. Succesiunea filelor tipărite se obține prin fîlțuirea (îndoirea) colilor de tipar, care constituie laolaltă elementul de bază al cărții, *corpul* sau *blocul* cărții.

Fiecare coală de tipar cuprinde un număr de pagini așezate simetric între ele, în așa fel încît prin fîlțuirea (îndoirea) colii de un anumit număr de ori, să se obțină ordinea dorită a paginilor. În funcție de dimensiunile hîrtiei și de formatul textului tipărit, coala de tipar cuprinde un anumit număr de pagini, de obicei un multiplu de 4.

Colile de tipar au diferite formate, din care cele mai obișnuite sînt: 61×86 cm, 70×100 cm, 84×108 cm. Dimensiunile textelor tipărite sînt stabilite în Stas-uri, care prevăd și spațiile albe din jurul textelor. Aceste spații albe sînt într-o anumită proporție, atît între ele cit și față de text și au o mare importanță pentru legătorul de cărți. Astfel, la paginile fără soț, spațiul alb din stînga textului tipărit trebuie să fie mai mic decît cel din dreapta lui, iar cel de deasupra textului, mai mic decît cel de dedesubtul său. La paginile cu soț, regula este aceeași în privința spațiilor albe de sus și de jos; în schimb, marginea netipărită din dreapta textului va fi mai mică decît cea din stînga lui și egală cu aceea din stînga textului din pagina alăturată. Proporția dintre spațiile albe, determină aspectul interior al volumului și trebuie respectată de orice legător de cărți.

După cum s-a arătat mai sus, coala tipărită se fîlțuiește de un anumit număr de ori, dînd naștere unei fascicule, de

¹ Vezi „Călușa bibliotecarului”, nr. 11/1962, p. 28—30.

dimensiuni corespunzătoare numărului de îndoituri la care a fost supusă coala. Astfel, coala avînd formatul 61×86 cm, fîlțuită de 4 ori devine 21,5×15,7 cm, ceea ce corespunde formatului *brut* al cărții; coala de 70×100 cm, fîlțuită în 5, capătă formatul *brut* de 12,5×17,5 cm.

După asamblarea lor, volumele sînt finisate. Cu acest prilej, ele se rotunjesc, adică se taie în trei părți, pentru a se îndrepta marginile lor neregulate, volumele luînd astfel forma lor *finită*. La exemplele de mai sus, formatul *finit*

Fig. 1

al celor două coli este 20,5×14,7 cm și, respectiv 12×16,5 cm. Aceste elemente sînt cuprinse în nota tipografică a fiecărui volum și ele trebuie ținute în seamă, fie la repararea cărților, fie la legarea lor din nou.

Pe prima pagină, în partea stîngă de jos a fiecărei coli de tipar (cu excepția primei coli), se află o cifră, semnatura, care indică numărul fascicolei respective. Astfel, la colile formate din 16 pagini, semnatura se află la paginile 17, 33, 49 etc.; colile care cuprind un număr mai mare de pagini (de exemplu 32) pot avea semnatura tot la paginile 17, 33, 49 etc. În acest caz se va avea în vedere numărul real al paginilor care formează fascicola respectivă.

După ce au fost adunate în ordinea lor numerică, fasciculele sînt prinse laterală cu ață, sîrmă sau clei, alcătuiind astfel *blocul* cărții, care se îmbracă în *copertă*. În cazul cînd coperta este formată dintr-o singură bucată de carton (de obicei, subțire) care învește blocul de jur împrejur, avem de-a face cu un volum *broșat* — ceea ce reprezintă forma cea mai simplă în care se poate lega o carte. Dacă, însă, coperta este formată din mai multe bucăți, articulate între ele și alcătuiind o *scoarță*, volumul este *legat*. De obicei, în acest caz coperta este confecționată dintr-un material mai rigid, cașerat (îmbrăcat) la rîndul său cu alt material (piele, pînză, pegamoid, hîrtie etc.). Scoarța poate fi cașerată pe toată suprafața ei, cu un anumit material (piele, pînză etc.), în care caz

volumul este *complet legat* (în piele, pînză etc.). Atunci cînd coperta este cașerată numai pe anumite porțiuni (de obicei, la cotor și colțuri), volumul este pe *jumătate legat* (în piele, pînză etc.).

La volumele broșate, prima coală cuprinde o foaie albă (uneori) denumită *foaia de gardă*, *foaia de titlu fals* (pe care este tipărit numai titlul lucrării sau colecția din care face parte), *foaia de titlu* (avînd toate elementele bibliografice: titlu, autor, ediție, localitate, an de apariție etc.). Urmează apoi textul propriu-zis.

La volumele legate, prima și ultima coală, au cîte o pereche de file în plus — denumite *forțat* — o filă din fiecare pereche fiind lipită de copertă, cealaltă rămînd liberă.

Așa dar, volumul *legat* se compune din două elemente principale: a) *blocul* cărții și b) *scoarța*. Pentru înțelegerea explicațiilor ulterioare, vom descrie fiecare din aceste elemente:

a) *Blocul cărții* este format din supra-punerea, în ordinea lor numerică, a fasciculelor sau colilor care alcătuiesc cartea.

În partea stîngă a blocului, aceste fascicule formează *cotorul blocului* (fig. 1). Partea din dreapta opusă cotorului, reprezentată prin suprafața laterală formată de tăietura filelor se numește *fața blocului* (la volumele mai groase *fața* are forma convexă). Suprafețele laterale de sus și de jos, sînt denumite, respectiv, *capul* și *piciorul blocului*.

În afară de cotor, toate celelalte laturi ale blocului sînt rotunjite (tăiate).

Totalitatea filelor cărții reprezintă *grosimea blocului*, distanța între *cotor* și *față* — *lățimea* lui, iar cea dintre *cap* și *picior* — *înălțimea* blocului (vezi fig. 1).

b) *Scoarța* este formată din două fețe (superioară și inferioară), articulate fiecare cu cotorul scoarței. La rîndul său, acesta din urmă este captușit în interior cu o fisă de carton, denumită *rădăcina scoarței*.

La volumele broșate, coperta se rotunjește în același timp cu blocul, în cît dimensiunile ei sînt egale cu ale blocului cărții. Sore deosebire de volumele broșate, cele legate au *scoarța* ceva mai mare decît blocul cărții, diferența dintre ele formînd *cantul* cărții. (vezi fig. 1).

Prin asamblarea blocului cu *scoarța* (fiecare din aceste elemente fiind confecționate separat), precum și pentru a mări rezistența volumului *legat* se folosesc: *șforile pentru cusut*, *capitalbandul* și *forzatul* — acestea două din urmă avînd și un rol decorativ.

(Continuare în numărul viitor)

PE MARGINEA ARTICOLULUI

"MAI PUȚINĂ SCRIPTOLOGIE"

În luna noiembrie a anului trecut, am avut ocazia să vizitez secția de împrumut a Bibliotecii Centrale de Stat. Ceea ce m-a impresionat de la început a fost atmosfera de liniște și calm desăvârșit în care se desfășura operația de împrumut a cărților, cu toate că la ora aceea numărul cititorilor era însemnat. Mă gindeam la sistemul de lucru al secției de împrumut a bibliotecii noastre, sistem folosit și la celelalte biblioteci din țară, care răpește minute prețioase atât bibliotecarului cât și cititorului. Oare la care secție de împrumut doi bibliotecari sau chiar unul singur pot deservi în condiții optime 300 de cititori într-un interval de 6 ore? Cînd spun condiții optime, înțeleg timp suficient pentru îndrumarea cititorului în fața rafturilor cu cărți și înregistrarea rapidă a cărților împrumutate, evitînd aglomerația și urmările ei.

Desigur, trecerea la sistemul nou de evidență a cărților împrumutate necesită, la început, un efort în plus. Dar reducerea timpului de 3—4 minute necesar unui împrumut în sistemul actual la numai 30 de secunde, cit necesită un împrumut în sistemul nou, este un avantaj ce-și va da roadele imediat și anume, mai mult timp pentru îndrumarea lecturii.

Deciși să-l punem în practică la începutul acestui an, o parte din colectivul secției noastre de împrumut a plecat imediat la București pentru a studia îndeaproape noul sistem aplicat la Biblioteca Centrală de Stat.

Reîntorcîndu-se, a trecut imediat la efectuarea lucrărilor pregătitoare. Atelierul de legătorie al bibliotecii a confecționat buzunărașe pentru fișele cărții și plicuri pentru cititori. Lipirea buzunărașelor pe copertile cărților s-a făcut cu ajutorul întregului colectiv al bibliotecii și cu participarea activului obștesc care, ca și-n alte ocazii, ne-a ajutat cu dragă inimă. Completarea fișelor cărților o vom face concomitent cu împrumutul lor, astfel că, vom avea posibilitatea să aplicăm acest sistem în cel mai scurt timp.

Ne-am gîndit că întocmirea pentru fiecare carte a două fișe (eventual diferite

colorate) ar crea posibilitatea de a ști, în orice moment, la cine se află o anumită carte. Astfel, cu ocazia împrumutului putem așeza o fișă a cărții în plicul cititorului (plicuri așezate pe termene de restituire), iar cealaltă fișă (pe care notăm numărul de înscriere al cititorului) o așezăm în ordinea alfabetică a titlului.

Marele avantaj al acestui sistem nou de evidență a cărților împrumutate îl constituie tocmai eliberarea bibliotecarului de o serie de lucrări birocratice. În condițiile folosirii accesului liber al cititorilor la raft, bibliotecarul trebuie să îndrume cititorii spre cataloage, să le atragă atenția asupra unor cărți sau să discute cu ei asupra planurilor de lectură. Toate acestea necesită timp iar simplificarea evidenței ne permite desfășurarea unei asemenea activități.

Unii bibliotecari consideră că lipsa fișei cititorului va îngreuna urmărirea cărților citite de fiecare cititor în parte. Acest argument este adevărat. Dar să recunoaștem că, și în cadrul sistemului folosit de noi în momentul de față, urmărirea lecturii pe baza fișei cititorului se realizează rareori. Timpul nu ne permite. În schimb, sistemul nou de evidență creează bibliotecarului mai mult timp liber pe care-l folosește mai util îndrumînd lectura cititorilor săi.

Desigur, sistemul nou de evidență a cărților împrumutate nu este fără cusur. Dar perfecționarea lui nu se va putea face decît în practică.

Barbara HALÁSZ

...ȘI SE SIMPLIFICĂ SCRIPTOLOGIA?

Nu cred că a purta o discuție în jurul formelor de evidență — a cititorilor și a cărților eliberate — indiferent dacă acestea sînt mai puțin sau mai mult corespunzătoare, înseamnă a ataca „una din problemele vitale ale activității bibliote-

cilor publice", așa cum scrie tovarășul W. Auerbach în articolul *Mai puțină scriptologie, mai multă muncă de îndrumare* (Călăuza bibliotecarului nr. 9/1962).

Este adevărat că actualul sistem de evidență al cititorilor și în special al cărților eliberate implică o mare cantitate de muncă din partea bibliotecarilor, poate chiar mai multă decât cea care se depune pentru îndrumarea și deservirea cititorilor.

În dorința de a simplifica aceste forme de evidență, tovarășul W. Auerbach propune un nou sistem, care mi se pare chiar mai complicat decât cel folosit în majoritatea bibliotecilor și aceasta după ce se renunță la câteva elemente pe care deocamdată, le consider necesare în munca noastră. În noua formă de evidență, scriptologia capătă o altă variantă, ea nu se înlătură ci din contră, se resfringe și asupra altor secții din cadrul bibliotecilor și culmea, chiar și asupra cititorului.

Imputația ce se face actualului sistem de evidență este aceea că se pierde prea mult timp cu înregistrarea cărților în fișa cititorului. Și așa și este.

Noul sistem nu reușește să înlăture această pierdere de timp. În primul rând, apare din nou fișa cărții, dispărută încetul cu încetul din practica de bibliotecă, datorită slabei ei eficacități. De asemenea, confecționarea, completarea ei inițială și apoi mînuirea de fiecare dată cînd cartea se împrumută, necesită cheltuieli și muncă în plus. Cartea trebuie să aibă un buzunăraș în care să se păstreze fișa cărții. Deci, încă o operație care trebuie să se execute în bibliotecă. Apoi confecționarea buletinelor de împrumut, a carnetelor cititorilor și completarea acestora pe parcurs (probabil de către cititor). Dar nu numai în asta constă volumul mai mare de muncă ci și în faptul că, bibliotecarul trebuie să opereze cu altele elemente noi și probabil de diverse culori.

Și toate acestea, susține tovarășul W. Auerbach, nu numai că se efectuează în același timp folosit pentru înregistrarea cărții în fișa cititorului, ci într-un timp mult mai scurt (căci atunci n-ar avea rost propunerea de înlocuire a unui sistem cu altul). Acest lucru nu este convingător și se poate constata chiar și fără cronometru. Numai înregistrarea în carnetul cititorului necesită aproape același timp ca și cel folosit pentru înregistrarea în fișă. Dacă se aduce argumentul că fișa e completată de bibliotecar, iar carnetul de către cititor, atunci să dăm și fișa să o completeze cititorul.

Păreră mea este că a vorbi despre înlăturarea scriptologiei nu înseamnă a avea în vedere numai pe bibliotecarul de

la sala de împrumut ci, în primul rînd pe cititor, căci el este acela ce așteaptă să fie îndrumat și servit cît mai prompt.

În momentul de față, singurul formular care i se eliberează cititorului la înscrierea sa la bibliotecă este permisul de intrare. Cu toată exigența bibliotecarilor de la sălile de împrumut, mulți cititori vin la bibliotecă fără permisul de intrare.

Cei care nu țin minte numărul fișei (căci în ultima instanță la atît se reduce folosirea permisului) recurg imediat la repertoarul cititorilor. Și după toate astea îi mai dăm cititorului un carnet, cu obligația ca el să și-l completeze pe parcurs și trei buletine de împrumut (de care trebuie să aibă o grijă deosebită). Cîți din cititorii unei biblioteci se vor prezenta de fiecare dată cînd împrumută o carte cu toate aceste formulare? Și sistemul propus impune cititorului să respecte anumite obligații pe care le va considera inutile.

Se mai ridică și alte probleme în legătură cu propunerea tovarășului Auerbach. Este adevărat că importanța fișei cititorului nu este „copleșitoare” în munca de îndrumare a lecturii cititorilor, dar nici nu trebuie redusă la nimic. Lipsa acesteia face ca fiecare sau aproape fiecare cititor să fie pentru bibliotecar un cititor nou, deși acesta a citit anterior multe cărți din bibliotecă. Carnetul cititorului este departe — și la propriu și la figurat — de a-și aduce vre-un aport în această problemă pe care și-o pune bibliotecarul. În „Minimum de tehnică de bibliotecă” (1958) se specifica într-o notă că fișa cititorului se poate înlocui cu carnetul cititorului, care se păstrează la cititor. Acest carnet trebuie completat ori de bibliotecar ori de cititor. Și atunci unde este vorba de vreo simplificare a scriptologiei?

Și o altă problemă. De la o bibliotecă se raportează, să zicem, 200 000 de cărți difuzate, pentru o anumită perioadă, repartizate pe categoriile cunoscute. Ce bază de control există în această direcție? Cred că punem la o prea mare încercare sinceritatea unor bibliotecari. Cît privește carnetul cititorului nu poate nici de data aceasta să folosească prea mult deoarece nu se află la bibliotecă ci asupra cititorilor.

În sfîrșit, greșelile care ar putea să le facă bibliotecarul operînd cu atîtea formulare. Așa cum se argumentează că bibliotecarul înregistrează uneori greșit în fișa cititorului, și aceasta fără urmări prea grave, să ne gîndim ce s-ar întîmpla cînd fișele cărților se introduc din greșeală în alt plic, sau ce garanție

există pentru exactitatea datelor din carnetul cititorului etc.

Faptul că se introduc atâtea formulare noi, care cer mai multă atenție nu numai din partea bibliotecarului ci și a cititorilor, este încă un argument în plus (cel puțin pentru mine) că sistemul de evidență propus de tovarășul W. Auerbach, și care se folosește la Biblioteca Centrală de Stat a R.P.R. nu este deloc practic.

Cred că nu trebuie să umblăm prea mult pentru inventarea unui sistem de evidență. Să vedem în primul rând dacă actualului sistem nu-i puteam aduce îmbunătățiri, în sensul ca bibliotecarul să aibă mai mult timp pentru îndrumarea și servirea cititorului și să nu se înlăture nici elementele pe care ni le dă fișa cititorului în scopul informării.

Propun: în primul rând fișa cărții să nu se mai folosească pentru motivele deja cunoscute (muncă multă, eficacitate scăzută).

Un alt formular care nu folosește la nimic este registrul cititorilor — o copie a fișelor cititorilor — și de care am putea să ne lipsim.

La înscrierea cititorului să se completeze: fișa cititorului (formularul actual), permisul de intrare, și repertoarul alfabetic al cititorilor. Pentru împrumut, biblio-

tecarul predă cititorului fișa sa oprindu-i permisul de intrare ca semn că fișa se află asupra cititorului. După ce cititorul și-a ales cărțile, le trece singur în fișă, semnează pentru ele, apoi dă bibliotecarului de la masa de împrumut fișa și cărțile pentru verificarea datelor trecute. După această verificare, bibliotecarul oprește fișa și eliberează cititorului permisul, iar pe foaia de termen aplică ștampila cu data de restituire. La restituirea cărții bibliotecarul aplică pe fișă — la rubrica respectivă — ștampila cu data când s-a făcut restituirea, fără nici o altă semnătură.

De altfel, la sălile de lectură există sistemul ca cititorul să-și completeze singur buletinul de cerere și nu bibliotecarul, atunci ce ne împiedică să-l aplicăm și la secțiile de împrumut, chiar și la aceea pentru copii?!

Sînt convins că prin acest sistem se creează posibilitatea ca bibliotecarul să fie mereu în mijlocul cititorilor și să-i servească prompt; nu are grijă de o mulțime de formulare — din care jumătate sînt la cititori — dispune de datele necesare unei bune îndrumări; există elementele necesare pentru efectuarea unui control asupra datelor raportate.

R. STOIAN

Biblioteca regională Bacău

RELAȚIILE DINTRE BIBLIOTECA ȘI COLECTURĂ

În regiunea Crișana, completarea fondului de cărți al bibliotecilor raionale și comunale este asigurată direct prin biblioteca regională. Alocațiile bugetare pentru achiziții de cărți ale bibliotecilor de lectură publică din întreaga regiune sînt centralizate la această unitate, care contractează sumele prevăzute pentru cărți cu Colectura regională a bibliotecilor, pe trimestre și pe categorii de unități (în afara celor rezervate abonamentelor la publicațiile periodice). Această centralizare atrage după sine necesitatea completării de către secția metodic-bibliografică a comenzilor de tiraj (pe baza planurilor de publicații ale editurilor) pentru toate bibliotecile din regiune, recepționarea cărților și repartizarea lor pe unități.

Ideal ar fi ca bibliotecile comunale sau raionale să-și completeze singure fondurile de publicații, în funcție de golerile pe care le au, de cerințele de carte ale cititorilor și de perspectivele dezvoltării

localității servite. Bibliotecarii au putința de a cunoaște nevoile de carte mai bine decît oricare bibliograf sau metodist de la biblioteca regională. Cu toate acestea, noi considerăm că, în prezent, dirijarea aprovizionării unităților din regiune, de către biblioteca regională, este cea mai potrivită, întrucît lipsa de continuitate a bibliotecarilor la aceeași unitate nu oferă posibilitatea cunoașterii în amănunt a elementelor necesare unei completări corespunzătoare a fondului de cărți.

Deoarece, în prezent, nu există un instrument de informare operativă asupra noilor apariții (cum au fost buletinele de precomandă), mijlocul cel mai sigur pentru bibliotecarii de a cunoaște din timp ce cărți au intrat la colectură este deocamdată răsfoirea acestor cărți, în momentul sosirii lor. Întrucît bibliotecarii din regiune nu se pot deplasa lunar la Colectura regională, preocuparea aceasta continuă să cadă în sarcina metodiștilor bibliotecii regionale.

Sistemul mai are avantajul de a evita folosirea nejudicioasă a fondurilor bugetare, completarea întâmplătoare a fondurilor de cărți, situație frecvent întâlnită în condițiile descentralizării bugetului și ale fluctuației de cadre din bibliotecile comunale și raionale. Este necesar ca execuția ritmică a bugetului și repartizarea cărților pe unități să cadă în sarcina unei singure instituții din regiune și datorită faptului că de aprovizionarea cu cărți a tuturor categoriilor de biblioteci se ocupă un singur centru de difuzare — Colectura regională.

Există însă și aici un neajuns. Lucrătorii bibliotecii regionale care au sarcina să repartizeze cărțile la colectură pentru unitățile din regiune pot cunoaște doar câteva date necesare aprovizionării unei biblioteci cu cărți: numărul populației (adică volumul de carte necesar), specificul economic al localității, nivelul cultural, limba maternă a cititorilor etc. Ei nu pot însă cunoaște dacă o bibliotecă oarecare posedă sau nu o ediție mai veche a unei cărți reeditate (și sosite la colectură), numărul exemplarelor, dacă la această bibliotecă există volumele anterioare ale unei serii de cărți, spre a evita dubletele sau lipsurile de volume din serie. În parte, aceste limite au fost înlăturate, prin câteva măsuri foarte utile.

La biblioteca regională Oradea, există următoarele mijloace de informare pentru bibliotecarii ce se ocupă de repartizarea cărților:

1) Tabele nominale ale tuturor unităților din regiune, după numărul populației deservite, componența națională, numărul satelor aparținătoare fiecărei comune etc. Potrivit acestui tabel, unitățile din regiune sunt grupate în următoarele categorii:

a) biblioteci din comunele cu peste 4000 de locuitori (Sîntana, Valea lui Mihai, Săcuieni, Tileagd, Nușfalău, Tinca ș.a.), pentru care au fost prevăzute sume bugetare mai mari (3500—4000 de lei anual), urmărindu-se trimiterea a cîte 3—5 exemplare dintr-un titlu de interes general (din domeniul social-politic, științific, agrotehnic etc.) și o mai mare varietate de titluri.

b) bibliotecile comunale cu populație românească, cu populație românească și maghiară și comune cu populații diverse: români, maghiari, slovaci, germani etc.

c) biblioteci comunale ce deservesc o singură localitate (pentru care sînt suficiente 2—3 exemplare dintr-o carte de circulație mai largă) și biblioteci comunale cu filiale în 1—6 sate aparținătoare, pentru care se trimit atîtea exemplare dintr-un titlu cîte filiale are biblioteca

comunală, scopul fiind aprovizionarea simultană a tuturor unităților afiliate cu cărți noi din diferite domenii.

2) Tabele nominale ale comunelor cu profil economic special, cum ar fi: cultivarea sfeclii de zahăr, a viței de vie, creșterea albinelor, piscicultura, pomicultura, exploatarea forestiere, industrie extractivă, diverse industrii.

Pe baza acestor evidențe, se poate stabili cu precizie cîte exemplare sînt necesare dintr-o anumită carte, în limba română, maghiară etc., după specificul economic, după numărul satelor deservite. În funcție de aceste date, se fac comenzi ferme la edituri și repartizarea cărților prin colectură.

Pentru cărțile beletristice, social-politice și științifice, la alegerea titlurilor și stabilirea numărului de exemplare se ia în considerație numai criteriul de limbă și necesarul exemplarelor, aceste cărți fiind citite în oricare sat. Pentru cărțile agrotehnice și tehnice, se ține seama și de specificul economic. În acest scop, la colectură se fac specificații separate pentru fiecare unitate.

La sosirea cărților noi, personalul lecturii regionale întocmește fișe pentru fiecare titlu în parte. Pe aceste fișe, lucrătorii bibliotecii regionale menționează destinația fiecărei cărți, notînd numerele casuțelor în care trebuie așezate, cît și numărul exemplarelor (la colectura regională, fiecare bibliotecă din regiune pentru care s-a încheiat contract are casuță, unde se așază cărțile repartizate). După ce s-au umplut casutele, lucrătorii bibliotecii regionale verifică încă o dată conținutul lor, iar personalul lecturii trece la întocmirea specificațiilor și la expedierea cărților. Specificațiile sînt din nou revizuite de lucrătorii bibliotecii regionale, care le semnează pe fiecare în parte și numai după aceea acele sînt predate la contabilitate pentru virarea sumelor. (Fără semnătura bibliografului însărcinat cu repartizarea cărților, contabilitatea bibliotecii regionale nu achită facturile).

În cursul anului trecut, biblioteca regională a întreprins o anchetă în toate unitățile din comunele regiunii, pentru cunoașterea următoarelor date: volumul și componența fondurilor de cărți, situația fondurilor agrotehnice, după diviziunile clasificării zecimale (numărul titlurilor și al exemplarelor din fiecare titlu după subdiviziunile grupej 63). Au fost urmărite, de asemenea, 32 de titluri din domeniul social-politic avînd ca temă consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective. Rezultatele anchetei au fost foarte concludente

pentru noi. Cartea agrotehnică, spre exemplu, este bine reprezentată în fondurile de cărți, și ca varietate de titluri, și ca număr de exemplare. În schimb, la cartea social-politică și de economie agrară, există lipsuri care trebuie lichidate în cel mai scurt timp.

În orice caz, metoda anchetei s-a dovedit a fi eficace pentru cunoașterea fondurilor de cărți și aprovizionarea bibliotecilor cu publicațiile necesare. Anul acesta, vom lua ca obiect de anchetă fie grupe de cărți din toate unitățile, fie cite un număr de unități cu profil economic variat, ale căror fonduri de cărți le vom studia în întregime.

Faptul că, în anul acesta, acțiunea de completare a fondului bibliotecilor din regiunea noastră s-a îmbunătățit, rezultă și din scăderea numărului de cărți restituite de bibliotecari la colectură, ca necorespunzătoare specificului localității respective.

Pentru o mai bună repartiție a cărților prin colectură, vom folosi și pe viitor în mod riguros repartizarea prin fișe pentru fiecare titlu. Metoda este cu atât mai necesară, cu cât mai multe publicații sosesc la colectură în 2—3 tranșe. Aceasta impune o evidență clară a unităților care n-au primit cartea în primele transporturi.

Nicolae TEOTOI

PROFESIA NOASTRĂ

„...DE 8 ANI LA BIBLIOTECĂ”

Pe bibliotecara Rodica Voinea o știam de la seminariile raionale, la care participă cu regularitate. Totdeauna este ascultată cu multă atenție de tovarășii ei de muncă, deoarece cuvântul unui bibliotecar cu o experiență îndelungată are multă greutate. Cu entuziasmul care o caracterizează, vorbește de metodele de muncă pe care le folosește, de participarea activă la viața comunei, de bucuria ei, pentru fiecare succes al gospodăriei, al colecțiilor, al cititorilor.

Am vizitat-o de curind pe tovarășa Voinea la locul ei de muncă — la biblioteca comunală din Topologu, o așezare frumoasă la poalele unui deal. Toți cei care o cunosc o prețuiesc pe Rodica Voinea pentru rezultatele muncii ei. De la 493 de cititori citiți existau la bibliotecă în anul 1956 și 2618 cărți difuzate, s-a ajuns astăzi la peste 1000 de cititori și 7000 cărți difuzate. Prin perseverența cu care a muncit de-a lungul anilor și-a câștigat un prestigiu binemeritat, situându-se fruntașă între tovarășele de muncă din alte biblioteci comunale din raionul Hirșova.

Dacă este întrebată despre sentimentele pe care le nutrește pentru profesia aleasă, ea răspunde, așa cum mi-a răspuns și mie:

— „Îmi iubesc meseria și n-o voi părăsi așa ușor. 8 ani am dăruit bibliotecii și mă simt legată de oamenii cu care muncesc. Caut mereu metode potrivite de muncă pentru a le dovedi acest lucru. Sînt o statornică cititoare a revistei „Călăuza biblio-

tecarului” unde găsesc multe metode noi și interesante. Colectiviștii din comuna noastră m-au făcut să-mi iubesc meseria. Cînd am văzut că în fiecare casă pătrunde cartea, m-am simțit fericită. Interesul colecțiștilor pentru lectură, pentru a-și îmbogăți mereu cunoștințele, crește zi de zi. Mulți dintre ei sînt cititori pasionați. Astăzi stau de vorbă despre descoperirile geografice cu Teodor Bincă, despre strămoșii omului cu Gheorghe Coman — legumicultor, — despre Mihail Sadoveanu cu Maria Vlad, șefă de echipă în brigada I-a”.

Activistă neobosită, ea poate fi văzută la diferite brigăzi și echipe ale G.A.C., înconjurată de colecțiștii, la căminul cultural vorbind zecilor de participanți, la cercurile de citit...

Întrebînd-o căror acțiuni de masă acordă mai multă importanță — celor organizate la bibliotecă sau celor organizate la locul de muncă — m-am fost de loc surprinsă cînd mi-a răspuns:

— „Îmi pregătesc manifestările de masă cu multă grijă convinsă fiind de importanța lor. Am organizat seri literare, un concurs-ghicitoare pe tema „Pentru o producție sporită de porumb boabe la ha, în cultură neirigată sau concursul „Drumeții veseli” pe tema Fiecare tînr — un participant activ la introducerea științei și tehnicii în producție, acțiuni importante pentru îmbogățirea cunoștințelor cititorilor. Consider

însă că acțiunile organizate la locul de muncă, pe sectoare, sînt mult mai eficace (lecturile în grup, prezentări de cărți, expuneri bibliografice, discuții tematice), chiar dacă nu sînt de amploarea celor organizate la bibliotecă sau la căminul cultural. Pentru că ele nu necesită mult timp de pregătire, se pot organiza mai des și cuprind grupuri de oameni legați prin preocupări comune. N-am simțit nici o greutate în organizarea lor, căci am fost ajutată de intelectualii satului; învățătoarea Valeria Munteanu, inginerul agronom Victor Alexe, medicul veterinar Cornel Burilă, farmacistul

Marina Vlad. Un sprijin permanent îl primesc din partea Comitetului comunal de partid, al consiliului de conducere al gospodăriei colective și din partea Sfatului popular comunal, care de curînd a amenajat pentru bibliotecă o nouă clădire".

Este evident faptul că bibliotecara din comuna Topologu își iubește meseria și că oamenii din comună îi apreciază activitatea. Biblioteca s-a integrat în viața și munca colectivștilor și este prezentă acolo unde este nevoie de ajutorul cărții.

Constanța CALINESCU

● **Importanța economică a informării tehnico-științifice.** Din unele calcule făcute cu privire la activitatea de cercetare științifică s-a stabilit că oamenii de știință „consumă” 1/3 din timpul destinat cercetărilor pentru culegerea informației necesare studiului. Valoarea acestui timp astfel consumat echivalează cu 1/5 din totalul fondurilor alocate pentru știință.

● **Centrul european pentru traduceri** — E.T.C. Ca urmare a interesului crescînd pe care țările occidentale îl manifestă față de realizările statelor socialiste, s-a creat în Olanda, la Delft, Centrul european de traduceri. Din acest centru fac parte Belgia, Danemarca, R. F. Germană, Franța, Anglia, Italia, Luxemburg, Olanda, Norvegia, Austria, Portugalia, Spania, Elveția, la care s-au asociat Canada și S.U.A. Se traduc lucrări din domeniul științei și tehnicii, în special din limba rusă în limba engleză.

Fondul de traduceri crește anual cu cca. 4.000 de traduceri noi.

E.T.C. urmărește să creeze legături permanente cu Institutul de Documentare Științifică al Academiei de Științe din Moscova, cu Academia Germană de Științe din R.D.G. și cu diferite organizații științifice internaționale.

● **Din experiența bibliotecilor din învățămîntul superior.** Printre acțiunile documentare întreprinse de biblioteca Institutului de arhitectură „Ion Mincu” se înscrie și organizarea unor prezentări documentar-profesionale, în colaborare cu catredrele. Astfel, au fost

expuse în fața studenților îndrumări cu privire la însușirea și posibilitatea de aplicare în arhitectură a documentației de specialitate străine.

În cele două ședințe care au avut loc în sala de lectură a bibliotecii, profesori cu experiență au comunicat studenților sfaturi prețioase, insistîndu-se asupra criteriilor științifice de care aceștia trebuie să țină seamă la consultarea materialului de specialitate. Este necesar, ca studentul să-și formeze discernămintul profesional, bazat pe cunoașterea profundă a condițiilor țării noastre și a posibilităților reale de adaptare a soluțiilor constructive.

În același cadru se organizează ședințe scurte, în care membrii corpului didactic prezintă cărți noi de specialitate intrate în biblioteca Institutului. Într-una din ședințe au fost prezentate cărți noi sovietice de arhitectură.

Aceste acțiuni se dovedesc a fi deosebit de utile pentru îndrumarea lecturii studenților.

Pentru o mai operativă documentare a proiectelor pe care le întocmesc studenții, biblioteca experimentează în prezent „bibliografia microfilmată”. După întocmirea listei bibliografice referitoare la tema proiectului, în laboratorul fotografic se trece la microfilmarea fotografiilor și a planurilor, care se găsesc răspîndite în diferite publicații. Acest film este consultat de studenți cu ajutorul aparatului de citit microfilme „Dokumator” (care permite și proiectarea microfilmului pe un ecran).

Diapozitivul poate fi consultat individual și mai ales în grup, prin proiectarea lui într-o nișă a bibliotecii, special

amenajată. *Bibliografia microfilmată* are următoarele avantaje: strânge laolaltă materialul bibliografic dispersat în numeroase publicații; suplinește lipsa exemplarelor necesare; conservă fondul de publicații; permite consultarea în grup. Metoda este indicată atât pentru disciplinele care folosesc material ilustrativ, cât și pentru cercetarea colecțiilor vechi sau rare.

● *Universitatea experienței înaintate.* În cadrul Bibliotecii de Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin” s-a deschis la 23 octombrie 1962 Universitatea experienței înaintate a muncii în bibliotecă. Cuvîntul de salut din partea Ministerului Culturii al R.S.F.S.R. a fost rostit de către N. N. Gudkov. În continuare, a fost susținut referatul despre *Problemele ideologice ale muncii în etapa actuală.*

G. P. Fonotov, bibliograf principal la biblioteca „V. I. Lenin” a vorbit despre popularizarea materialelor și hotărîrilor Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. în rîndul bibliotecilor de masă. În încheiere, participanții au vizionat un film documentar despre biblioteca „V. I. Lenin”.

Programa universității va permite auditoriului, format din bibliotecari și activiști voluntari, să fie la curent cu experiența înaintată a bibliotecilor de diferite tipuri și din diferite sisteme. Prezentăm câteva teme ce vor fi dezbătute: *Rolul organizațiilor obștești în munca bibliotecilor, Munca cu tineretul în bibliotecile de masă, Munca individuală cu cititorii în condițiile accesului liber la raft, Folosirea bibliografiei de recomandare în îndrumarea lecturii, Colaborarea bibliotecarilor și cititorilor în munca de popularizare a literaturii beletristice și altele.*

Lecțiile vor fi susținute de specialiști de la Biblioteca de

Stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin”, profesori de la Institutul de biblioteconomie din

Moscova, cei mai buni bibliotecari de la bibliotecile unionale, regionale și republicane și din cele distinsse cu titlul de „Bibliotecă cu activitate deosebită”.

● *Tot despre fișele de catalog tipărite.* Revista cubană „Nuestra industria tecnológica” tipărește și difuzează odată cu revista și fișele adnotate ale articolelor cuprinse în fiecare număr. Fișele sînt editate pe cartoane pe care sînt trasate conturile fișelor. Fiecare bibliotecă le decupează potrivit mărimii fișei utilizate în cataloagele sale.

INFORME SOBRE EL ESQUEMA TECNICO ESTRUCTURAL DE LA ISLA DE CUBA

Valencia, Daniel S

C.D.U
5513

El Esquema Técnico Estructural está de acuerdo con los estudios geofísicos realizados por la Sección de Geofísica del ICRM. Se basa además en los aportes de datos geológicos. La recopilación ulterior de más datos geológicos pudiera introducir algunas variaciones en el esquema, pero no en los rasgos técnicos generales bosquejados que son, prácticamente, inamovibles. La parte meridional de Cuba es un gran alto estructural. Predominan en esta área los sedimentos de tobos. Se describen las distintas unidades estructurales así como las áreas de Depresión y Transversales. Las dos áreas de Depresión longitudinal son estudiadas y delimitadas. Del bosquejo de rasgos se elaboran conclusiones.

AZUCAR

Pedraza Poerts, Raimel
Jimia, Manuel

C.D.E
6641

Decisión de azúcar crudo. La azúcares es un factor principal para el trabajo de toda fábrica. La alcalización debe ser racional. Se muestra la preferencia por el sistema de dos templeas y después de exponer las características del semilaminado se elevan conclusiones para que el trabajo sea eficiente y se fabrique azúcar de calidad.

Azúcar refinado. En Cuba existen tres tipos de refineras. Se emplean dos tipos de fabricación: sistema normal de cuatro templeas y sistema de ocho o más templeas. La calidad del azúcar crudo que se va a refinar debe tenerse en cuenta y considerarse otros factores además de los tradicionales de polarización, humedad y materia insoluble. Los datos básicos para la producción de miel al refinar un azúcar crudo son: el pol, los azúcares invertidos y las sales minerales. Estos datos se relacionan en una fórmula matemática designada Comercial Raw. La afinación es la primera operación que se realiza en una refinería y es necesario tener en cuenta los factores determinantes de la misma. La disolución, clarificación y filtración son las etapas siguientes en la refinación. Cada una de estas etapas está influida por determinados factores que se exponen. Concentración, los técnicos no dan importancia a esta parte de la fabricación pues en muchas fábricas existen concentradores y no se usan debidamente. El cocinado de templeas, el purgado del azúcar y el lavado son etapas últimas de la refinación. Al final se ofrece una norma de colores para un sistema de fabricación de cuatro templeas.

● RAFTUL CU VARIETĂȚI ● RAFTUL CU VARIETĂȚI ●

ÎN SPRIJINUL RIDICĂRII NIVELULUI TEHNIC AL PRODUCȚIEI

Pe baza indicațiilor din Hotărârea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri privind ridicarea nivelului tehnic al producției, în tot mai multe întreprinderi se organizează și-și desfășoară activitatea birourilor de documentare tehnică.

Un birou de documentare cu activitate bine organizată, al cărui colectiv își aduce contribuția la ridicarea nivelului tehnic al producției este cel de la fabrica de hirtie „Steaua Roșie” din Bacău. Despre munca sa relatăm în cele ce urmează.

ORGANIZAREA FONDULUI DE MATERIAL DOCUMENTAR

Biblioteca tehnică, subordonată direct nevoilor de documentare, dispune de o sală de lectură și un depozit de cărți, reviste și standarde. Colecțiile de reviste sînt depozitate separat, pe limbi; standardele de asemenea.

Biblioteca posedă un fond de peste 10 mii volume cărți, colecțiile a circa 60 titluri de revistă în limba română și în limbi străine, precum și colecțiile altor publicații ca: referatele de progrese în tehnică, broșurile periodice de nivel mediu ale I.D.T., standardele românești și străine.

Pentru asigurarea unei folosiri eficiente a materialului documentar destul de vast de care dispune, biblioteca tehnică ține la zi următoarele instrumente de informare:

— un catalog sistematic al cărților și broșurilor;

— un catalog tematic al articolelor de revistă;

— evidența standardelor, pe grupe, potrivit clasificării alfanumerice (oficială).

Întreaga organizare a fondului de material documentar este adaptată nevoilor întreprinderii. Astfel, fișele articolelor de revistă sînt întocmite și grupate pe principalele faze și operații ale procesului tehnologic, pe materii prime, utilaje, produse finite etc. În catalog sînt inserate fișe divizionare pentru fiecare temă importantă.

De pildă, la diviziunea *Materii prime pentru fabricarea celulozei* au fost create următoarele subdiviziuni:

— lemn (generalități); lemn (deșeuri); lemn (foioase); lemn (transport); lemn

(mașini pentru cojit și tăiat); tocarea lemnului.

La diviziunea *Procesul tehnologic al fabricării celulozei* există următoarele subdiviziuni:

— arderea piritei; leșie sulfit; celuloză sulfit (fierbere); metode de obținere a celulozei; celuloză cu mare randament; recuperarea SO₂ etc.

Catalogul cuprinde diviziuni pentru istoricul hirtiei, materii prime pentru fabricarea hirtiei, diferite sortimente de hirtie. De remarcat sînt diviziuni ca: depozitarea hirtiei, probleme de ambalare și transport, defectele hirtiei, determinări, analize, protecția muncii în industria hirtiei și celulozei, ape reziduale.

În felul acesta, prelucrarea și fișarea materialului documentar se extinde asupra tuturor problemelor curente și de perspectivă ce privesc dezvoltarea tehnică a întreprinderii și cuprinde atît cărțile cit și articolele de revistă, standardele, comunicările de la sesiuni tehnico-științifice etc.

Prelucrarea articolelor de revistă are un caracter selectiv, cu alte cuvinte, se întocmesc fișe numai pentru principalele articole, care se adaptează profilului întreprinderii.

Pornind de la acest criteriu, prelucrarea articolelor de revistă se face în modul următor:

— pentru revistele de strictă specialitate („Hirtie și Celuloză”, „Revista de chimie”, revista sovietică „Bumajnaia promišlennost”, precum și încă un număr de 6 reviste în limbi străine) se întocmesc fișe analitice după toate articolele fără excepție;

— la revistele al căror conținut privește parțial sau tangențial întreprinderea, se întocmesc fișe numai pentru principalele articole, ținînd seama de importanța lor pentru întreprindere. În această ordine de idei, se întocmesc fișe pentru articolele importante din revistele și caietele selectiv de interes general (revista „Metrologie aplicată”, „Mecanizare și automatizare”, „Coroziunea și protecția suprafețelor”, „Protecția muncii și igiena industrială”, „Laboratorul de uzină”). Parțial se fișează caietele selectiv I.D.T. tehnico-economice: „Conducerea, organizarea și aprovizionarea

rea întreprinderilor", „Probleme de organizare a muncii și salarizare” etc. precum și unele articole din reviste de altă specialitate, dar al căror conținut privește activități auxiliare ale întreprinderii, ca de pildă revistele de electricitate și energetică, de industrie a lemnului, materiale de construcție.

În prezent, cititorii bibliotecii găsesc cu ușurință în fișele catalogului de articole de revistă indicații bibliografice privind problemele urmărite, fie că e vorba de cele legate de fabricarea celulozei și hîrtiei, fie că sînt probleme ale serviciului mecanic, energetic, de metrologie etc.

INFORMAREA CURENTĂ A COLECTIVULUI ÎNTEPRINDERII

Alături de cataloage, biroul de documentare mai elaborează și alte instrumente de informare. Între acestea un loc important îl ocupă *Buletinul de noutăți tehnice*.

Destinat pentru o circulație internă, cu apariție lunară, *Buletinul* cuprinde o tematică variată, de mare valoare pentru progresul tehnic al întreprinderii.

— traduceri de articole din revistele străine;

— recenzii de cărți noi intrate în bibliotecă;

— lista titlurilor de cărți noi intrate în bibliotecă;

— lista titlurilor și numerelor noi de revistă intrate în bibliotecă;

— noutăți din industria hîrtiei și celulozei (rezumate și prelucrări sintetice a unor noutăți apărute în reviste străine, care interesează colectivul întreprinderii);

— reproduceri de semnalări (rezumate) după *buletinul Documentare tehnică* al I.D.T., dintre cele care interesează întreprinderea.

Buletinul se multiplică și se difuzează conducerii întreprinderii (directorului și inginerului-șef), șefilor serviciilor tehnice și ai sectoarelor, precum și altor ingineri care au prioritate în informare. Totodată, se urmărește ca *buletinele* să fie consultate de un număr cît mai mare de persoane interesate din întreprindere.

Cîte un exemplar al *buletinului* întreprinderii este trimis Direcției generale tutelare din minister, Centrului de documentare al industriei petrolului și chimiei și Institutului de documentare tehnică. În felul acesta, instituțiile centrale sînt informate despre traduceri efectuate în întreprindere, evitîndu-se repetarea traducerii.

În legătură cu efectuarea traducerilor merită să facem cîteva observații:

Biroul de documentare ține o strînsă legătură cu conducerea întreprinderii și a sectoarelor de producție, cu toate persoanele cu munci de răspundere. În acord cu ei se stabilesc problemele tehnice importante care trebuie urmărite pe linia documentării. În același timp, la biroul de documentare există o copie a planului de cercetări tehnico-științifice și de studii tehnico-economice, precum și a altor planuri tehnice. Pe baza acestora se stabilește ce anume trebuie tradus sau ce documentație urmează să fie elaborată în primă urgență.

Astfel, activitatea de documentare se orientează după nevoile curente ale producției și problemele de perspectivă, aflate în fază de documentare, studiu sau cercetare.

Iată unele exemple:

A fost tradus și publicat în *buletin* articolul *Reglarea gramajului hîrtiei pe mașină*, după revista sovietică „*Teliulozno bumajnaia promișlennost*”, în care se descrie un dispozitiv automat de reglare. Tema articolului corespunde unei teme din planul tematic de inovații al ministerului tutelar, intitulată: *Reglarea automată a gramajului hîrtiei pe mașină*, motiv pentru care a și fost tradus.

Datorită faptului că se axează pe problemele importante ale întreprinderii, *buletinul* aduce adesea foloase nemijlocite. Astfel, în nr. 2/1960 al *buletinului*, la rubrica *Scurte știri* a apărut o notă după o informație din „*Revista construcțiilor și materialelor de construcție*”, în care se anunță adaptarea la mașina de producere a cartonului de la fabrica Teleajen a unei instalații de uscare cu ajutorul razelor infraroșii și creșterea productivității muncii pe această bază cu cca. 20 la sută. Informația a fost reținută de direcția întreprinderii, care a dat dispoziție biroului de documentare să producă documentația completă în legătură cu procedeul semnalat. În prezent, în fabrică s-a proiectat și pus în funcțiune o instalație similară, ale cărei avantaje tehnico-economice sînt foarte importante. Economii anuale, numai la o mașină se evaluează la 125 000 lei. Totul a pornit de la informația de cîteva rînduri publicată în *buletinul Noutăți tehnice*.

Un mijloc eficace de informare, cu caracter mai larg a colectivului, constă în întocmirea de liste bibliografice care semnalează principalele materiale documentare intrate în bibliotecă. Aceste liste se difuzează în sectoare și se afișează la locuri vizibile, la gazetele de perete și se reînnoiesc la intervale scurte.

Biroul de documentare desfășoară o informare rapidă și pe calea anunșurilor telefonice sau pe calea scrisului. Se trimit note de informare către persoanele interesate pe măsură ce se procură materialul documentar de care au nevoie. Iată de pildă o notă trimisă inginerului-șef adjunct:

„Vă informăm că la biblioteca tehnică au intrat următoarele materiale:

— Frantisek Maka — Condiționarea aerului — 4 volume.

— Lucrări de verificare și întreținere la cazane și turbine cu abur, fără întreprinderea funcționării.

— Izolarea anticorozivă a conductelor.

— Coroziunea și protecția oțelurilor.

— În ajutorul muncitorilor și maeștrilor electricieni.

Se fac informări și în legătură cu intrarea în vigoare a unor noi standarde, cu anularea, completarea standardelor etc.

Note speciale se trimit spre a informa cu privire la periodicele pentru care urmează să fie făcute abonamente, cerându-se indicarea titlurilor și numărului de exemplare necesar fiecărui sector.

CERCETAREA MATERIALULUI DOCUMENTAR PE PROBLEME IMPORTANTE DE PRODUCȚIE

În principiu, pentru fiecare din temele de studiu și cercetare, ca și pentru temele importante din planurile tehnice și planul de inovații, biroul de documentare întocmește liste bibliografice. Aceste liste se întocmesc din vreme, pentru ca persoana căreia îi este incredințată spre rezolvare tema să-și poată face documentarea în timp util. Astfel, pentru probleme din planul de cercetări care urmează a fi rezolvate în trim. III, se stabilește faza de documentare cu un trimestru înainte, ceea ce înseamnă că încă la începutul aceluși trimestru, lista bibliografică trebuie să fie întocmită.

Lista cuprinde toate materialele existente în bibliotecă pe tema indicată, inclusiv articole de revistă și standarde.

Datorită bunei organizări a materialului documentar, listele bibliografice se întocmesc repede. În caz că este vorba de un proces tehnologic mai complex, se determină întâi cu specialiștii fazele lui și apoi se cercetează diviziunile respective ale cataloagelor de cărți, articole de revistă precum și standardele.

Pentru multe din temele studiate, biblioteca tehnică dispune de suficient material documentar. Astfel pentru tema *Îmbunătățirea și uniformizarea calității pastei mecanice* a fost întocmită o listă de 14 materiale documentare, dintre care

9 cărți de specialitate, iar restul — articole de revistă apărute în circa 3 ani precedenți studierii temei.

O temă deosebit de importantă a fost *Studierea condițiilor pentru întreținerea celulozelor și semicelulozelor din plante anuale la fabricarea hirtiei*. Studiul a fost inițiat pe linia sarcinilor tratate de partid în ce privește valorificarea superioară a masei lemnoase. Introducându-se în procesul de fabricație plante anuale, se evită folosirea unor cantități corespunzătoare de lemn de rășinoase, cărora li se pot da destinații superioare.

Lista de materiale documentare puse la dispoziția celor ce au primit sarcina de a efectua studiul a cuprins un număr de 24 titluri de cărți și articole din reviste de specialitate. Folosindu-se aceste lucrări, s-a definitivat un studiu pe baza căruia s-au făcut probe cu celuloză din paie pe mașinile de fabricație. S-au fabricat 10 sorturi noi de hirtie și carton, având la bază între 15 și 50 la sută paie sau stuf. Calitatea produselor finite obținute s-a încadrat în limitele prescrise de standarde.

Asemenea studii se fac în permanență și scopul lor principal este de a confrunța nivelul procesului de fabricație și al produselor finite ale întreprinderii cu nivelul procedeelor și produselor similare realizate peste hotare.

COMPARAREA CU NIVELUL TEHNICII MONDIALE

Unul din cele mai eficace mijloace de cunoaștere a nivelului tehnicii mondiale este compararea caracteristicilor produselor și proceselor din întreprindere cu caracteristicile corespunzătoare realizate în străinătate, pe baza indicațiilor date în standarde.

Comparatia se face atât cu standardul românesc cât și cu cele străine. În acest scop se întocmește o listă comparativă. Aici, pe verticală se enumeră caracteristicile, iar pe orizontală, diferitele standarde. În felul acesta, la fiecare caracteristică, în linie orizontală rezultă datele corespunzătoare înscrise în standardele analizate.

★

Caracterul concret și operativ al activității biroului de documentare tehnică de la fabrica de hirtie „Steaua Roșie” din Bacău, face din aceasta un bun exemplu, demn de a fi luat în considerare și urmat de către cabinetele tehnice și unitățile de documentare din alte întreprinderi.

Ing. Emil ABRUDAN

AȘEZAREA CĂRȚILOR PENTRU COPII ÎN RAFTUL CU ACCES LIBER

În bibliotecile de orice categorie există astăzi tendința de a se folosi noul sistem de servire a cititorilor prin accesul liber la raft.

Acest sistem poate fi aplicat cu rezultate bune și în bibliotecile sau secțiile pentru copii, dând posibilitate astfel micilor cititori să-și aleagă singuri cartea direct de la raft (bineînțeles sub îndrumarea competentă a bibliotecarului).

În condițiile accesului liber la raft este necesar ca publicațiile care se recomandă copiilor între 5—14 ani să formeze un fond aparte, deoarece atât îndrumarea cit și deservirea cititorilor va fi înlesnită.

Bibliotecarii și-au pus adeseori întrebări cu privire la forma cea mai potrivită de organizare a fondului pentru copii. Unii au ales următoarea modalitate: așezarea tuturor cărților pentru preșcolari și pentru școlari din clasele a I-a—a IV-a în ordinea alfabetică a autorilor sau a titlurilor, iar cărțile pentru elevii din clasele a V-a — a VII-a în ordinea sistematică (după clasificarea zecimală).

Ținând seamă de faptul că tematica publicațiilor pentru cititorii între 5—14 ani este mult mai restrânsă decât la maturi, așezarea după clasificarea zecimală, după părerea noastră, nu este cea mai potrivită. Sînt o serie de diviziuni și subdiviziuni chiar și unele clase din clasificarea zecimală care nu se pot completa cu cărți destinate acestei categorii de cititori. Sistemul de clasificare zecimală este în general prea complicat pentru bibliotecile pentru copii.

Experiența acumulată pînă acum în domeniul activității cu copiii, ne determină să opinăm pentru o grupare mai simplă și mai potrivită cărților pentru copii, atât la raftul cu acces liber cit și în depozit.

Înainte de a trece la această grupare, vom face mai întâi împărțirea cititorilor pe vîrste, întrucît în funcție de acestea vom orîndui și cărțile în raft. O categorisire a micilor cititori, care ține seama de criteriile pedagogice moderne este aceasta:

- preșc. = preșcolari (5—7 ani)
- cat. I = clasele I—IV (7—10 ani)
- cat. II = clasele V—VII (11—14 ani)

În așezarea noastră vom folosi literele alfabetului de la A—Z, fiecare marcînd o grupă de cărți, respectiv o temă.

Cărțile pentru preșcolari fac parte din Grupa X. Deoarece cititorii din categoria preșcolariilor nu au preferințe deosebite

privind un gen literar sau altul, ci pe ei îi interesează mai ales ilustrațiile din carte și mai puțin textul, toate cărțile destinate lor le putem așeza deci într-o singură grupă.

La categoria I-a (clasele a I-a—a IV-a), cărțile sînt despărțite în funcție de tematică. Vom alcătui următoarele grupe:

A. *Povești și basme* (cu zmei, feți frumoși, balauri, zine, animale etc.). De pildă: Creangă, Ion. *Capra cu trei iezi*, *Punguța cu doi bani*; Ispirescu, Petre. *Sarea în bucate*; Odobescu, Alexandru. *Jupîn Rânică vulpoiul*; Frații Grimm: *Croitorul cel viteaz*; Perrault, Charles. *Scufița roșie*, *Motanul încălțat*; Hauff, Wilhelm. *Muc cel mic* etc.

B. *Legende și mituri* (cărțile în care o serie de întîmplări sînt redată sub formă de legende sau mituri. De exemplu: Odobescu, Alexandru. *Zece basme mitologice* etc.)

C. *Povestiri* (se includ cărți cu diverse povestiri despre viața copiilor sau a oamenilor maturi, povestiri despre animale, care au ca eroi principali personaje reale. De exemplu: Petrescu, Cezar. *Fram ursul polar*; Girleanu, Emil. *Povestiri*; Gaidar, Arcadie. *Ciuc și Ghec*; Durov, V. *Animalele mele* etc.)

E. *Poezii, fabule, ghicitori* (orice carte cu versuri, fabule și ghicitori. De exemplu: Topirceanu, George. *Rapsodii de toamnă*; Arghezi, Tudor. *Prisaca* etc.)

M. *Lucru manual. Jucării* (cărți în care se dau sfaturi practice pentru confecționarea jucăriilor din diverse materiale. De exemplu: Covaliu, A. și Apostol, C. *Jucării cu material din natură*; Ulmeanu, E. *Tipare pentru jucării* etc.)

V. *Ziare și reviste* („Scinteia pionierului“, „Luminița“, „Cravata roșie“, „Napsugar“ și alte periodice care apar pentru copii).

La categoria a II-a (clasele a V-a — a VII-a), cărțile vor fi împărțite în mai multe grupe, deoarece atât interesul cititorilor din această categorie, cit și fondul de cărți care le este destinat, este mai variat și mai bogat. Vom avea deci următoarele grupe:

A. *Povești și basme* (recomandabile acestei vîrste, ca exemplu: O mie și una de nopți repovestite de Camilar, Eusebiu; Șahighian, A. *Povești dunărene*; Prișvin, M. M. *Drumul împăratului*).

B. *Legende, mituri*. (De exemplu: Bolidineanu, Dimitrie. *Legende istorice*; Mitru, Al. *Legendele Olimpului*).

C. *Povestiri, nuvele, scrisori, satiră și umor* (De exemplu: Agîrbiceanu, Ion. *Din copilărie*; Arghezi, Tudor. *Simple povestiri*; Caragiale, Ion Luca. *Momente și schițe* etc.).

D. *Romane* (de exemplu: Sadoveanu, Mihail. *Baltagul, Mitrea Cocor*; Fadeev, Al. *Tinăra gardă*; Gaidar, Arcadie. *Școala* etc.).

E. *Poezii* (poeme, balade, ghicitori, snoave, fabule (De exemplu: Eminescu, Mihail. *Poezii*; Alecsandri, Vasile. *Poezii*; Odobescu, Alexandru. *Fabule*; Tvardovski, Al. *Vasile Tiorkin* etc.).

F. *Cărți de aventuri și științifico-fantastice, fapte de vitejie*. (de exemplu: Verne, Jules. *Căpitan la 15 ani*; Kastner, E. *Emil și detectivii*; Contantin, Th. *Urmărirea abia începe*; Obrucev, V. *Țara lui Sannikov*; Adamov, Gr. *Taina celor două oceane*).

G. *Geografie, note de călătorie, expediții, frumusețile patriei* (De exemplu: Heyerdal, Thor. *Kon-Tiki, Aku-Aku*; Nansen, F. *Prin noapte și gheață*; Zadornov, N. *Spre ocean și cărțile apărute în colecția „Patria noastră”*).

H. *Biografii* (viața oamenilor de seamă: conducători ai mișcării muncitorești, scriitori, compozitori, artiști etc. Exemplu: Ghil, S. K. *Șase ani cu Lenin*; Sadoveanu, P. *Viața lui Mihail Sadoveanu*; Cîmpeanu, P. *Enescu copil* etc.).

I. *Istorie* (istoria patriei noastre și a altor țări).

J. *Științe naturale* (botanică, zoologie, biologie, medicină). Aici vor intra cărți despre plante și animale ca de pildă: Moldoveanu, Xenia. *Un gîndac minunat*; Kern, L. *Plante folositoare*; Fabre, Jean-Henri. *Din lumea insectelor. Obiceiurile insectelor, Ajutătorii omului* etc.

K. *Științe* (cărțile de matematică, fizică, chimie, astronomie, astronomică, meteorologie, geologie, mineralogie. De exemplu: Zisman, K. *Lumea atomului*; Fersman. *Geometria distractivă* etc.).

Notă: Din ramurile de științe grupate aci, fiind foarte puține cărți pentru această vîrstă, socotim că nu este necesar a le despărți și alcătui din fiecare domeniu de știință, cite o grupă separată.

L. *Tehnică, industrie, agricultură* (Flegon, M. *Mașinile agricole de-a lungul veacurilor*; *Lucrări de țimplărie în gospodărie*; Niță, E. și Radu, C. *Să ne legăm cărțile*).

M. *Lucru manual, aeromodelism, jucării, cercuri școlare* (lucrări care descriu modul de alcătuire a diverselor aeromodel, navomodel, precum și alcătuirea aparatelor electrice, optice și a jucăriilor. De asemenea și cărți despre activitatea practică a diverselor cercuri școlare și

extrașcolare. De exemplu: Băltărețu, A. *Construiri aparate electrostatice*; Manolescu, D. *Jucării plutitoare și navomodel* etc.).

N. *Arte* (cărți despre pictură, sculptură. *Fotografere*).

O. *Muzică* (cîntece, note muzicale, lucrări de teorie elementară a muzicii).

P. *Teatru* (piese de teatru pentru copii, teatru de păpuși, cărți despre teatru și cinema, organizarea serbărilor etc.).

R. *Sport, excursii, jocuri* (cărți cu jocuri, regulamente sportive, monografii despre diverse sporturi).

S. *Pedagogie, psihologie, învățămînt* (De exemplu: Makarenko, A. *Poemul pedagogic, Steaguri pe turnuri*; Krupskaja, N. K. *Scrisori către pionieri*).

T. *Probleme de tineret* (Lenin despre tineret, Documente de partid cu privire la activitatea organizațiilor U.T.M. și pionieri, Statutul U.T.M., despre organizațiile de pionieri și tineret din țara noastră și din alte țări).

U. *Dicționare, enciclopedii, almanahuri*.

V. *Periodice* (ziare și reviste ca: „Știința tineretului”, „Știință și tehnică”, „În jurul lumii”, „Rebus”, „Tineretul lumii” etc.).

Notă: Grupele S. și T. avînd o importanță deosebită, vor fi așezate înaintea tuturor grupelor. În interiorul fiecărei grupe cărțile vor fi așezate în ordinea alfabetică a autorilor, sau după primul cuvînt din titlu, de la stînga la dreapta, de sus în jos.

Pentru fiecare categorie de cititori cărțile respective vor fi așezate în rafturi separate, avînd indicatoare cu mențiunea: *Cărți pentru preșcolari; Cărți pentru clasele I—IV; Cărți pentru clasele V—VII*. În dreptul fiecărei gupe de cărți vor fi așezate cartoane, pe care se notează citeț, litera indicînd grupa respectivă și titlul tematicii. De exemplu: A. *Povestiri și basme, T. Probleme de tineret*.

Cota cărții va fi compusă din următoarele elemente: litera grupei din care face parte cartea; categoria de cititori (vîrsta pentru care este recomandată cartea) și semnul de autor (semnul Cutter). De exemplu cartea lui Sadoveanu, Mihail. *Mitrea Cocor* va avea următoarea cotă:

$\frac{D II}{S 13}$ (D=Roman, II=clasele V-VII, S 13=semnul care corespunde cu numele autorului, în cazul nostru cu acel la lui Sadoveanu). Această cotă figurează atît pe carte cît și pe fișa din catalog.

Manualele școlare vor fi așezate într-un raft separat, pe materii și pe clase. Aranjarea lor se va face de la stînga la dreapta, în ordinea crescîndă a claselor (clasa I-a, apoi a II-a ș.a.m.d.) Raftul pe

care sînt așezate manualele va avea inscripția *Manuale* (fără indicarea vreunei litere).

Aranjarea cărților la raftul cu acces liber după sistemul expus mai sus, nu diminuează importanța alcătuirii catalo-

gelor pentru copii, unde același titlu de carte poate fi reprezentat în mai multe subdiviziuni în funcție de conținut, pe cînd în raftul liber cartea poate fi găsită numai într-un singur loc.

Elvira POPP

CATALOGAREA CU AJUTORUL FOTOGRAFIEI

Cataloagele bibliotecilor trebuie să oglindească fondurile de publicații, să țină pasul cu intrările neconținute de publicații, ceea ce într-o mare bibliotecă enciclopedică este destul de greu, fiind cunoscut cît de anevoioasă și migăloasă este munca de catalogare, mai ales dacă biblioteca nu posedă un mijloc de multiplicare mecanică a fișelor (tipar, Adrema sau alt aparat de multiplicare), ci numai dactilografiera bucată cu bucată a fiecărei fișe de catalog.

Acesta era cazul bibliotecii noastre. Deși pentru cărțile noi editate în țara noastră, foloseam sistemul abonamentului la fișele tipărite ale Bibliotecii Centrale de Stat, totuși nu reușeam prin dactilografie să facem față multiplicării pentru cataloagele publice, fiindcă fondurile vechi de publicații și publicațiile achiziționate din U.R.S.S., țările de democrație populară și alte țări sînt mult mai numeroase decît imprimatele curente din țară și pentru că, chiar pentru acestea, nu există fișe tipărite decît pentru titlurile de mai mare răspîndire și importanță.

În octombrie 1961, cînd Biblioteca Centrală Universitară din București a fost dotată cu aparat Dokumator în vederea elaborării de microfilme, ne-am gîndit să-l folosim în primul rînd pentru catalogarea fondurilor vechi de cărți prin metoda fotografierii, pe care o văzusem la Biblioteca Centrală de Stat.

Acum utilizăm fotografierea în două moduri :

I. La catalogarea cărților vechi pînă la dimensiunea de 26 mm înălțime.

II. La multiplicarea fișelor redactate pentru cărțile în limbi străine și pentru cărțile care necesită un număr mare de fișe.

Iată cum procedăm :

Pentru primul caz, după ce cartea a fost topografiată și clasificată zecimal, redactăm la mașina de scris o notiță în care trecem acele date bibliografice care

nu apar pe foaia de titlu a cărții, dar care sînt necesare pentru a avea o fișă completă. Indicăm numărul de fișe principale și auxiliare care ne trebuie pentru întreg sistemul de cataloage. Maestrul fotograf de la Dokumator fotografiază această notiță și foaia de titlu a cărții. Apoi face atitea fotocopii cîte i s-au indicat.

După primirea acestor fișe-fotografii, bibliotecarul le sortează pentru diferitele cataloage, iar pentru acele care ar trebui să aibă vedete auxiliare, notează deasupra cu tuș sau cu mașina de scris vedeta necesară.

De exemplu:
Pentru cartea

„Le roman du mariage“ de Lev Tolstoi s-a făcut notiță pe care s-a indicat că este necesar să se execute 8 fotografii (catalog interior, catalog alfabetic, catalog sistematic, catalog de rezervă, fișe auxiliare pentru traducător și pentru colecție, etc.).

Pentru al doilea caz, lucrăm astfel: După ce cartea a fost topografiată și clasificată zecimal, îi redactăm la mașina de scris fișa principală notînd pe verso clasificările, fișele auxiliare necesare și numărul de exemplare trebuitor. Fotograful execută fotocopiile fișei, care sînt apoi clasate de bibliotecar pentru cataloagele respective, iar pe acelea care

trebuie transformate în fișe auxiliare se trece cu tuș sau la mașina de scris vedeta auxiliară.

Pentru cartea
Barbaud, Pierre
Haydn.
Paris, 1957
(Solféges. 6)

S-a întocmit la mașina de scris fișa principală și s-a indicat fotografului să execute 11 fotocopii. Iată fotografia fișei :

PR094 BARBAUD, Pierre
Haydn. /Paris/, Editions du Seuil,
1957
192 p. cu ilustr. și note muz., in-
12. (Solféges. 6).
/Haydn/.

78(43)(09)=17-Haydn, J.

Aceste fișe au fost distribuite astfel : una pentru catalogul alfabetic, 5 pentru catalogul sistematic, 1 pentru buletinul bibliografic, 1 pentru catalogul cumulativ, 1 pentru catalogul de rezervă și 2 fișe auxiliare pentru catalogul alfabetic (una pe numele lui Haydn și una la numele colecției Solféges).

După experimentarea de un an, mi se pare că metoda ajută mult catalogarea, este practică și, în ultima analiză, este chiar economică :

— Fișele-fotografii sînt mult mai aspectuoase.

— Fișele-fotografii care redau foaia de titlu sînt sugestive pentru cititor.

— Sînt mai rezistente.

— Randamentul catalogatorului este mărit.

— Prin fotocopiare este complet înlăturat riscul diferențierii copiei față de original și nu mai este nevoie de colajonare.

— Rapiditatea apariției fișelor noilor intrări de publicații în catalog este sporită datorită faptului că multiplicarea fotografică se poate executa mult mai repede decît copierea manuscrisă sau dactilogra-

fiată, precum și datorită faptului că nu mai e nevoie să se piardă timp cu colajonarea.

La avantajele enumerate se adaugă și acela că fișele-fotografii sînt și economice deși cartonul pe care se scriu fișele obișnuite costă numai 5 bani bucata, iar fișa-fotografică costă circa 1 leu (dacă socotim costul filmului, hîrtiei fotografice, chimicalelor, electricității), totuși fișa fotografică este mai rentabilă, dacă ținem seama de următoarele fapte :

1. Lucrînd cu acest procedeu, un bibliotecar bine calificat topografiază, clasifică și cataloghează 40—50 titluri în 8 ore, în loc de 15—20 titluri cît poate executa lucrînd în modul obișnuit.

2. Un fotograf execută 250 fișe-fotografii în 8 ore, pe cînd acest număr de fișe nu poate fi copiat la mașina de scris de către o persoană decît în 20 de ore.

3. După copierea prin fotografie, nu mai este nevoie de colajonare, astfel încît timpul de catalogare se scurtează și se economisește plata acestei operații absolut necesară după copierea manuscrisă sau prin dactilografiere și, pe lîngă aceasta, este absolut sigur că toate exemplarele aceleiași fișe sînt perfect identice, ceea ce nu se poate afirma în cazul copierii manuscrise sau dactilografiate.

4. Fișele scrise pe cartonul obișnuit se uzează în maximum 2 ani, cînd trebuie din nou copiate și colajonate. Cele fotografiate au o durabilitate mai mare (observ că după un an arată aproape ca în prima zi). În orice caz, înlocuirea lor se poate face mult mai ușor, mai ales că se poate prevedea chiar de la început o fișă de rezervă care să fie păstrată pentru eventuala înlocuire a celei uzate.

Fotografierea este avantajoasă pentru munca de catalogare, mai ales dacă ținem seamă că operațiunea poate fi executată nu numai cu un aparat Dokumator, care este costisitor, ci chiar cu un aparat fotografic obișnuit de către un fotograf perfect calificat.

Victoria CIMPOCA-CURCĂNEANU
Biblioteca centrală
a Universității din București

CĂRȚI ȘI REVISTE DE BIBLIOLOGIE

A. SEMAKA, L. ATANASIU și GH. GHEORGHIU. *Bibliografia geologică a Republicii Populare Romine*. Al III-lea supliment. București, Întreprinderea poligrafică nr. 4, 1962. 212 p. + 1 f. (Comitetul geologic. Institutul geologic).

Organizarea economicoasă și eficace a oricărui studiu nu mai este astăzi de conceput fără ajutorul bibliografiei, care îndrumând pe cercetător spre publicațiile în care s'ogândite rezultatele predecessorilor săi, îl ferește de a umbla pe căi bătătorite și-i economisește considerabil din timpul necesar cercetării științifice. Paralel cu dezvoltarea științei și tehnicii în anii puterii democrat-populare, în țara noastră se simte din ce în ce mai mult nevoia unor lucrări bibliografice de sinteză privind diversele ramuri de cunoștințe. În ansamblul bibliografiilor din aceste domenii, *Bibliografia geologică a R.P.R.* vine să umple un gol simțit.

Lucrarea de față continuă începuturile meritorii ale prof. Alexandru Codarcea și David Roman care au publicat, în 1926, *Bibliografia geologică a României* (Buc., VIII + 155 p.) cuprinzând referiri bibliografice, strinse din 206 periodice rominești și străine. În continuarea acestui volum au apărut două suplimente: primul în 1929 lucrat de Erich Jekelius și al doilea în 1939 întocmit de Theodor Kräutner. Aceste trei volume cuprind bibliografia publicațiilor (cărți și articole) rominești și străine privind geologia patriei noastre de la început pînă la 1 ianuarie 1939.

Dar cercetările geologice au luat un mare avînt în anii puterii democrat-populare, odată cu intensificarea industriei extractive. Această activitate a crescut și mai mult în ultimii ani, cînd cel de-al III-lea Congres al P.M.R. a pus în fața cercetărilor geologice sarcini legate strîns de găsirea a noi zăcăminte și lărgirea exploatării celor existente în vederea asigurării de materii prime necesare dezvoltării continuie a industriei noastre socialiste. Ca cercetările să fie cit mai rodnice și economicoase, acum mai mult decît oricînd, se simțea nevoia cunoașterii scrierilor geologice apărute în diverse publicații, unele greu de găsit. Rolul informării geologilor asupra acestor scrieri și-l asumă cel de-al III-lea supliment al Bi-

bliografiei geologice a Republicii Populare Romine.

Acest supliment cuprinde lucrările apărute în intervalul I.I.1929-31.XII.1959, cit și lucrările omise în volumele precedente. El cuprinde 3300 de descrieri bibliografice de lucrări referitoare la geologia țării noastre, grupate în ordinea alfabetică a autorilor. Lucrările anonime sînt menționate la sfîrșitul bibliografiei.

Din nota lămuritoare care însoțește acest volum, aflăm că „se găsește în pregătire” un volum nou, care „va cuprinde atît lucrările apărute în suplimentele anterioare, cit și acele ce vor mai apare între timp”. Este vorba deci de pregătirea unei bibliografii unice a geologiei rominești, pe care o găsim mai mult decît necesară. Acest fapt ne determină să stăruim mai îndelung asupra metodei care a stat la baza întocmirii bibliografiei din ultimul supliment, spre a vedea în ce măsură ea corespunde scopului de a ajuta pe cercetători în munca lor.

După cum am mai amintit, materialul bibliografiat este așezat în ordinea alfabetică a autorilor. Din această cauză folosirea lucrării este foarte anevoioasă. Cercetătorul care, de pildă, ar dori să afle ce s-a scris pînă acum despre apele minerale din țara noastră va trebui să parcurgă întreaga lucrare, căci scrieri despre această problemă sînt consemnate în bibliografie la numerele 21, 22 dar și la 72, 78, 115, 134, 165, 1268, 2610 etc. Gruparea sistematică a materialului, pe discipline și probleme ale „științelor pămîntului”, ar fi dus la stringerea într-un singur loc a fișelor scrierilor despre aceeași problemă (de pildă scrierile despre apele minerale ar fi fost menționate una după alta), ceea ce ar fi înlesnit considerabil folosirea lucrării și ar fi economisit din timpul atît de prețios cercetătorului. O asemenea grupare are și avantajul că scoate în evidență problemele puțin studiate, îndrumînd atenția cercetătorilor spre ele.

Gruparea alfabetică a materialului nu mai este astăzi practică nici în bibliografiile speciale și nici în cele generale și autorii greșesc susținând, în *Îndreptar pentru redactarea de bibliografii* (p. 3—10), că această metodă este cea mai obișnuită, după cum greșesc și când afirmă că „bibliografiile naționale ale diferitelor țări... reprezintă cități de publicații după ordinea alfabetică a autorilor“ (p. 4). Cercetarea bibliografiilor naționale, ca *Bibliografia R.P.R.*, *Knijnaia letopis*, *Bibliographie de la France*, *The British national bibliography* etc. impune constatarea că bibliografiile naționale orînduiesc scrierile pe grupe de materii, după un anumit sistem de clasificare a publicațiilor. În treacăt subliniem că *Îndreptar pentru redactarea de bibliografii* conține și alte erori și nu este de recomandat „acelora ce se ocupă... cu redactarea unor asemenea lucrări“.

Un indice analitic și de nume ar fi înlăturat într-o bună măsură dezavantajul orînduirii alfabetice și ar fi înlesnit orientarea cercetătorilor; dar un asemenea indice lipsește acestei lucrări.

Scrierile de mai mulți autori sînt menționate în bibliografie de atîtea ori cîți autori au. Potrivit practicei bibliografice asemenea lucrări trebuiau indicate o singură dată, căci ele constituie o unitate bibliografică; la numele celorlalți autori se puteau face numai mențiuni sub forma „vezi și n-rele“. Tot o singură dată trebuiau bibliografiate lucrările apărute în mai multe numere ale unui periodic. Dacă s-ar fi procedat astfel, lucrarea de față s-ar fi redus cu aproximativ 1/3 din întindere, ceea ce ar fi economisit din timpul cercetătorului și ar fi dus la o economie de hirtie.

Cu toate aceste lacune, *Bibliografia geologică a Republicii Populare Romîne* constituie un util instrument de informare pentru specialiști.

În ceea ce privește viitoarea bibliografie geologică a R.P.R., pe care o dorim publicată cît mai curînd, considerăm că e necesar să grupeze materialul bibliografic pe discipline și probleme ale științelor pămîntului, să fie însoțită de indici analitici și de nume, spre a deveni un instrument de informare manijabil și cît mai complet.

Mircea TOMESCU

Calendar

MARTIE

1 MARTIE 1788. S-a născut GH. ASA-CHI, una dintre cele mai luminoase figuri de cărturari romîni din prima jumătate a secolului XIX. (m. 1869). Luptător pentru afirmarea națională, el reușește să introducă limba romînă în învățămînt, pe scenă și în alte forme de manifestare culturală. Numele lui Gh. Asachi este legat și de apariția primelor periodice romînești: „Albina romînească“ (1829—1849), „Alăuta romînească“ (1837—1838), „Spicuitorul Moldo-romîn“ (1841), „Gazeta de Moldavia“, (1850—1861), „Patria“ (1858—1859) etc. Editează de asemenea diferite *Calendare* și *Almanahuri*. [Asachi, Gh. *Scrieri alese*. Ediție îngrijită și prefațată de N. A. Ursu. Buc., Editura tîneretului, 1961. 248 p. cu portr.; *Scrieri literare*. Vol. 1—2. Ediție îngrijită, cu prefață, note și glosar de N. A. Ursu. Buc., E.S.P.L.A., 1957, 2 vol.].

★

6 MARTIE 1945. Masele populare de la orașe și sate, conduse de partidul clasei muncitoare, au instaurat puterea democrat-populară în țara noastră.

★

8 MARTIE. ZIUA INTERNAȚIONALĂ A FEMEII

★

13 MARTIE 1888. S-a născut în orașul Bielopole, din gubernia Harkov, strălucitul pedagog sovietic ANTON SERAFIMOVICI MAKARENKO. (m. 1939). [Makarenko, A. S. *Opere pedagogice alese*. Vol. 1—3. Cu un studiu introductiv de Prof. Acad. E. Medînski. Buc., Editura de stat pentru literatură științifică și didactică. 1950—1951, 3 vol. *Cartea pentru părinți*. Ediția a 4-a. Sub îngrijirea literară a lui Cezar Petrescu. Traducere de Rostislav Donici. Buc., Editura de stat didactică și pedagogică, 1961, 360 p. + 1 f. portr. + 2 f. facs.; *Despre munca literară*. Traducere de I. Ionescu. Prefață de B. Kostelianeț. Buc., E.S.P.L.A. — *Cartea rusă*, 1959. 156 p. (Mica bibliotecă critică); *Poemul pedagogic*. Ediția a 3-a revăzută. Sub îngrijirea literară a Acad. Cezar Petrescu. Traducere de Tamara Schächter și Zoe Bușulenga. Buc., Editura de stat didactică și pedagogică, 1956. 739 p., 14 f. pl., 1 f. portr.; *Steaguri pe turnuri*.

Ediția a 3-a. Sub îngrijirea literară a Acad. Cezar Petrescu. Traducere de R. Donici. Buc., Editura de stat didactică și pedagogică, 1959. 452 p. cu ilustr.].

★

14 MARTIE 1883. *A MURIT KARL MARX, GENIALUL DASCAL AL PROLETARIATULUI, INTEMEIATORUL SOCIALISMULUI ȘTIINȚIFIC* (n. la 5 mai 1818).

„Marele merit istoric, de însemnătate mondială al lui Marx și Engels este că au dovedit, pe baza unei analize științifice, inevitabilitatea prăbușirii capitalismului și a trecerii de la capitalism la comunism, în care nu va mai exista exploatarea omului de către om.

Marele merit istoric, de însemnătate mondială al lui Marx și Engels este că au arătat proletarilor din toate țările rolul lor, menirea lor, sarcina lor; să se ridice cei dintâi la lupta revoluționară împotriva capitalului și să unească în jurul lor în această luptă pe toți cei ce muncesc și sint exploatați. (V. I. Lenin, *Marx, Engels, Marxism*. Buc., Editura politică, 1958, p. 66).

★

18 MARTIE 1871. *PROCLAMAREA COMUNEI DIN PARIS*, prima experiență de dictatură a proletariatului.

„Parisul muncitorilor, cu Comuna lui, va fi în veci sărbătorit ca vestitorul glorios al unei societăți noi. Marșrii lui sint gravați în marea inimă a clasei muncitoare. Exterminatorii lui au fost puși de pe acum de istorie la stîlpul infamiei, de unde toate rugăciunile popilor lor nu-i pot salva“. (K. Marx—Fr. Engels, *Opere alese* în 2 vol. Buc., Editura de stat pentru literatură politică, 1955, vol. I, p. 575).

★

20 MARTIE 1828. *S-a născut marele dramaturg norvegian HENRIK IBSEN* (m. 1906). [Ibsen, Henrik. *Casa cu păpuși* (*Nora*) Piesă în 3 acte. În românește de Adrian Maniu. Prefață de Vera Călin. Buc., E.S.P.L.A., 1957. 139 p. + 1 f. portr. (Biblioteca pentru toți); *Peer Gynt*. În românește de Adrian Maniu. București,

E.S.P.L.A., 1958, 280 p. + 1 f. portr. (Biblioteca pentru toți)].

★

26 MARTIE 1913. *A murit poetul PANAIT CERNA* (n. 1831) în a cărui poezie — nedesăvîrșită de multe ori din punct de vedere artistic — străbat accente de ură împotriva exploataților.

„Ca toți poeții adevărați, Cerna se adapă la izvoarele sănătoase ale folclorului... El cîntă cu înflăcărare și devotament o iubire curată și trainică, slăvește dragostea de țară, și cîntă ideea prieteniei — toate exprimate cu o exuberantă generozitate și încredere în oameni“. (Camil Baltazar. „Viața românească“ nr. 1/1960, p. 170). [Cerna Panait. *Poezii*. Ediție îngrijită și prefațată de Valeriu Eipeanu. Buc., Editura tineretului, 1960. 112 p. (Biblioteca școlară)].

★

28 MARTIE 1868. *S-a născut la Nijni-Novgorod MAXIM GORKI* (ALEXEI MAXIMOVICI PEŠKOV), cel mai mare scriitor sovietic, creatorul realismului socialist în literatură (m. 1936). Meritul istoric uriaș al lui Gorki constă în faptul că în epoca înclăștării hotărîtoare dintre clasa muncitoare și capitalism, prin lucrările sale artistice, a reușit să sădească în masele largi de cititori conștiința revoluționară.

„În anii dinaintea primei revoluții ruse numele lui Gorki reprezenta stindardul furtunii revoluționare. El înființează sub conducerea lui Lenin primul ziar legal al bolșevicilor și participă la organizarea insurecției de la Moscova, face propagandă în străinătate împotriva contra-revoluției care bîntuia țara... Gorki a început corespondența cu Lenin încă în anii emigrației. „Atitudinea lui față de mine era aceea a unui dascăl sever a unui prieten grițului“ — scrie Gorki în amintirile sale despre Lenin“. (I. Gruzdev. *Gorki*. Buc., Editura tineretului, 1962, p. 359). [Gorki, Maxim. *Opere* în 30 de volume, vol. 1—23. Buc., E.S.P.L.A. Editura pentru literatură universală, 1954; Gruzdev, I. *Gorki*. În românește de Nina Galîța. Buc., Editura tineretului, 1962. 375 p. + 9 f. ilustr. și portr. (Colecția „Oameni de seamă“)].

Model 2014

COLECTIVIȘTI!

CITIȚI ȘI APLICĂȚI SFATUL CĂRȚILOR
RECOMANDATE DE
BIBLIOTECĂ!

VEȚI REALIZA O PRODUCȚIE SPORITĂ
ȘI DE CALITATE.

Model de fotomontaj pentru propaganda cărții agrotehnice